

Halmos Antal

Az USA ledarálja a világot!

Az e-könyv kizárólagos tulajdonosa: Halmos Antal

Köszönjük a vásárlást és kellemes olvasást kívánunk!

Bookandwalk.hu e-könyv áruház

Halmos Antal

Az USA ledarálja a világot!

Miért példaképünk az euroatlanti eszmerendszer?

Borító fotók: [Gage Skidmore](#)

Jelen könyvet, illetve annak részeit a szerző előzetes írásos engedélye nélkül tilos reprodukálni, adatrögzítő rendszerben tárolni, bármilyen formában, vagy eszközzel
- elektronikus, vagy más módon -
közölni!

Köszönöm feleségemnek, Mártinak a gondos ápolást, ami segített talpra állni, és lehetővé tette a könyv megszületését.

Előszó

Soha sem értettem, miért legfőbb vezérfonal a volt szocialista kelet-európai országokban, hazánkban is az euroatlanti eszmerendszer, erkölcs. Nem a diktatúráktól eltávolodást ítélem el természetesen, hanem azon államoknak, nemzeteknek piedesztálra emelését, követendő példaképpé minősítését nézem értetlenül, amelyek több évszázados történelmük során az emberiség elleni bűnök özönét követték el.

Hogy lehet példaként emlegetni a volt gyarmatosító hatalmakat, beleértve az Új Világ embervilágának módszeres kiirtásával, majd fekete rabszolgákkal pótlásával hódítókat, akik a keresztény eszmeiség által vezérelve, keresztet hordozva pusztítottak embercsoportokat, kultúrákat?

Nem sorolom most a rémtetteket. Két csokorra osztva tárgyalom egyrészt az európai világ elénk állított példaképeinek valós lényét, a színesek felett állás tudatának gyökereit, mai „hódításaikat”, másrészt az egyszerű világhatalmi szerepből a Szovjetunió összeomlása óta – a neoliberális és keresztény eszmerendszerekre támaszkodva – világcsendőrré, abszolút világelső gazdasági-katonai hatalommá emelkedett USA belső erőinek rendjét, és a világ feletti uralmának megőrzése érdekében elkövetett módszeres erőszak-cselekményeit.

Tudom, ez a kiáltásom is a semmibe vész, mégis közzé kell tennem figyelmeztető véleményem. Talán az egy csepp a méltatlankodás tengerében segíthet a megálljt követelőknek...

Megjegyzések

Két kötetre tervezett e-könyv – az euroatlanti eszmerendszer, erkölcsök - második kötetét olvashatják. Betegségből felépülőben előre vettem Amerikát. Az idő sürgetett. Fontosnak tartottam a menekültkérdés miatt mielőbb közreadni ezt a kötetet: tudnia kell a világnak, kik a főbűnösök embermilliók szerencsétlen sorsáért. Remélem, lesz erőm rövidesen megírni Európát is. Talán „Európa a 22-es csapdában” lesz a címe.

Ez a könyvem se tudományos mű. Ne keressenek benne vitathatatlan állításokat, mindez csak egy szürke földi halandó véleménye.

Egyes témák (pl. a tömeges migrációért ki/mi a felelős) ismétlődnek. Többszöri átfésülés alkalmával se változtattam a helyzeten, fontos, hogy sokszor olvassák/hallják az emberek.

Világos [kékkel](#) jelöltem azokat a szövegrészeket, amikbe beültettem valamit: nevet, címet, URL-t.

Szögletes zárójelbe [én] foglaltam azokat a szövegrészeket, amelyek a szövegkörnyezetből kiemelten az én mondandómat tartalmazzák.

II. Napjaink legaljasabb terror-állama: az USA

The basest terror-state of our days: the US

1. Obama évértékelő beszéde, 2016.01.12

Az elnök 2015-öt értékelő beszéde talán a legjobb kapaszkodó, ha a mai USA-t tűzzük könyvünk témájául.

Jó beszédet tartott, sajátjainak mindenképpen hízelgőt, és nagyrészt fejből, bár előre publikálták, mit fog mondani. Alapvetően dicsekedett, mi mást lehet várni egy szuperhatalom elnökétől? A hallgatóság most is birkaként tapsolt, sokszor felállva. Talán nem annyira lelkesen, mint a háborús bűnös Bush idején. Nem nagyon régen az ő egyik évértékelőjét hallgattam meg videón, a hallgatóság hatvanszor köszönte meg álló tapssal a sötét hazugságait, a sztálini-rákosi időket juttatva eszembe. Sötét idők voltak, és maradtak. Mindenütt a sötétség uralkodik, ahol egy vezetőt felugrálva tapsolnak meg.

Mit is mondott most az elnök?¹

- A közelmúlt válságából eredő mély kátyúval nem foglalkozott, akkor sem, amikor az azóta bekövetkezett fellendülés adatait sorolta. Dicsekedett a munkahelyek szaporodásával, a munkanélküliség csökkenésével, a világsúcs államadósság háromnegyedére faragásával. Az autóipar remek teljesítményét égisz magasztalta. Nem említette, hogy a abból mély gödörből számítódik mindez, amibe elődje, a kormányzat és a nagybankok, biztosító társaságok kormányozták az országot és az egész világot, és amiből az adófizetők pénzéből juttatott óriási összegű mentőövek húzták ki a bűnösöket, bankokat, autóipart. Tették mindezt úgy, hogy a galád „játékosok” hatalmas jutalékokat markoltak fel a mentőövekből.

és néhány pozitív állásfoglalást és tervet hintett el a lelkes hallgatóságnak.

- Becsületére legyen mondva, hogy megemlítette: a munkával rendelkezők sem élnek jobban, mint korábban, a korporációk kevésbé lojálisak a közösségükhöz, *a vagyon és jövedelem mind nagyobb hányada koncentrálódik a felső 3% kezében.*

Nagyobb figyelmet ígért a munkanélkülivé válók támogatására, sőt megpendítette, hogy teljes foglalkozottságot kell biztosítani. Idézem ezt az ostobaságot: „America is about giving everybody willing to work a chance, a hand up.”. Amíg a neoliberalizmus által vezérelt kapitalizmus uralja a világot, ilyen csoda nem létezhet!

[Közbeszúrok egy adatot, amivel írás közben találkoztam⁹: „A valódi munkanélküliségi ráta, ha a reményvesztett és részmunkaidős dolgozókat is beszámítjuk, duplája a hivatalos adatnak. Valószínűleg sokkal rosszabb.” A cikk írója, [Paul Buchheit](#) szerint a közepes jövedelmet biztosító munkahelyek *összeomlottak*. Gyors növekedést a magas jövedelmű állások (modern technológiák, *egészségügy* és pénzügyi szektor) és az alacsony jövedelműek (élelmezés, kiskereskedelem és gondozás) mutatnak fel.]

- Megnyugtatta a szegényeket, hogy nem ők, az élelmiszer-jegyekkel élők okozták a (pénzügyi?) válságot, hanem a Wall Street vakmerősége [magyarul inkább gazemberségnek neveznék]. És folytatta más vállveregetésekkel. Lehet, hogy jóindulat vezette, inkább a tömegek rossz hangulatának csillapítása lehetett a célja. Hiszen mióta a kapitalizmus az ami, ekkora adag pénzt nem dobott még oda kormányzat a fuldokló tőkének. Annak a tőkének, amelyik saját

aljasságának köszönhető a rendszert alapjaiban megrendítő krízis-cunamit. Valamivel csak meg kell simogatni az áldozat fejét! Lehet, hogy az elnöki szóval még mindig lehet etetni a „barmokat”?

- Aztán jött a nagy ígélet. Volt már elnök, aki szószékről adta ki az ukázt, hogy mikorra kell kitűzni a csillagos-sávós lobogót a Holdra. Emberfeletti erőfeszítéssel, valóban nagyszerű tudomány-koncentrációval sikerült is. Egyszer talán az is megfelelő értékelést nyer, hogy a magyar Kármán Tódor (elmélet) és a német von Braun (konstrukció) vezető szerepet játszott a sikerben. Most Obama is ilyen „holdraszállás” (moonshot) meghirdetésével szeretne nevet szerezni magának. Meghirdette, hogy Amerikának törölnie kell az emberiség bajai közül a rákot. Könnyelműnek tűnik a lépése: technikai bravúrokat se könnyű előre látni, nemhogy előírni. De az emberi szervezet titkaiban kutatók sokkal nehezebb területen járnak, ahol rendkívül bonyolult, összefüggések tömegével komplikált problémákat kell megoldaniuk. Csak remélni lehet, hogy jól súgtak neki, akik súgtak, és tényleg sikerre viszik a soknemzetiségű tudós-gárdák a célkitűzést.

- A jótettek között sorolta az elnök a piszkos energiától való elszakadás meggyorsítását. Utalt a szél- és napenergia hasznosításában elért haladásra, és azt találta mondani, hogy a karbon-szennyezés csökkentésében nagyobb eredményt ért el az ország, mint bármelyik másik a világon. Ez nyilván túlzás, Németország és az északnyugat-európai kis országok előtte járnak.

- Rendkívül meglepett, amikor az ország katonai erejével kezdett dicsekedni. Büszkén hirdette, hogy országa többet költ fegyverkezésre, mint az utána következő nyolc ország együttevén. Bár nem érdekeltek szerint a közelmúltban még 14 állam katonai költségeit túlta felül az USA, ez se kevésbé rémisztő adat: és benne van mindenki, aki számít (Kína, Oroszország, Szaúdi-Arábia, Franciaország, Anglia, India, Németország, Japán). Érdemes belenézni a sorrendbe.² Folytatja: csapataink a világtörténelem *legfinomabb* harcosai. Senki se mer megtámadni minket vagy szövetségeseinket, mert tudja, hogy ez a megsemmisüléshez vezető út. Amikor fontos nemzetközi ügyről van szó, senki se kéri Beijing vagy Moszkva vezetését – minket hívnak.

Ordináré disznóság ez az egész tébolyult világcsendőri dicsekvés. Ami igaz belőle, az elrettentő, fenyegető és egyáltalán nem vonzó. A többi pedig hazugság. Nem ismerek - azt hiszem, nyugodtan állíthatom, hogy a történelem nem ismer - a II. világháború óta olyan konfliktust, amikor a felek kérték fel az USA-t *segítségnyújtásra*. Az USA mind sűrűbben jelenik meg kérés nélkül a világ feszültséggel teli, vagy nagyon békés körzeteiben, és osztja a nem kért *igazságot*: bombáz, rakétákkal áraszt el városokat, válogatás és indok nélkül gyilkol. Félelmetes erő, minden porcikája erős, modern, de kapzsisággal, gyűlölettel túlfűtött.

Lentebb részletesen foglalkozom a kérdéskörrel.

- Nem kisebb hazugsággal folytatja: Kiemelkedően első célunk az amerikai nép védelme, és a terrorista hálózatok elleni hajsza. Kiemeli az ISIS-t: gyökerestül fel kell számolni, le kell vadászni, és meg kell semmisíteni. Ebben igaza van, bár a „le kell vadászni” nem hangzik nagyon korrekt módszernek. Nem ez azonban a komoly baj ezzel a kijelentéssel, hanem az, hogy a felsorolt módszereket nemcsak valóban terrorista csoportokra, aljas gazemberekre használja, hanem válogatás nélkül mindenkire, aki világhatalmi terjeszkedésének, erőforrások biztosításának útjában áll. Nem az amerikai nép érdekeit (különösen nem életét) védi, hanem

egy egyre szűkülő csoport, a katonai-hadiipari maffia, a hihetetlen egyenlőtlenség tetején álló 1% érdekeit.

Nehezen emészthető, hogy az amerikai nép még mindig etethető, hisz az ilyen masszív hazugságokban.

- Bátran szélesíti a palettát, sorolja azokat, akik a magát *isten ostorának* képzelő hatalomnak nem tetszenek, akikre a világcsendőrnek oda kell figyelnie: az instabilitás évtizedekig folytatódni fog a Közép-Keleten, Afganisztánban és Pakisztánban (az USA csak tudja, ők gerjesztik), Közép-Amerika egyes körzeteiben, Afrikában és Ázsiában. Ezek egy része a terrorista hálózatok biztos menedékévé válhat; más körzetek etnikai konfliktusok vagy éhínség áldozataivá válnak, a menekültek következő hullámát táplálva. És most következik az újabb bödületes hazugság: **A világ hozzánk fog fordulni, hogy segítsük megoldani ezeket a problémákat**, és a válaszunak többnek kell lennie kemény beszédnél vagy civilek szőnyegbombázására felhívásnál. A mondat második felét azért nem emeltem ki, mert elvileg igaz, amit mond, a hazugság mindössze abban rejlik, hogy a tényleges fellépésük éppen ez, legkevesebb ez. A kemény beszédet mindig megfűszerezik embargókkal, fenyegető hírhadjáráttal, ellenállók kiképzésével, felfegyverzésével, harcba küldésével, fegyveres támogatásával (légicsapások, drónokkal „levadászások”).

Jól alkalmazott módszerként az Iránnal létrejött megállapodást említi, ami globális koalíció megszervezésével, **szankciókkal** és **elvi alapokon** nyugvó diplomáciával hozta Irán nukleáris leszerelését. A baj egy-két szó csupán: a szankciók nukleáris technológia és katonai eszközök tilalmán kívül olyan embertelen, évtizedekig alkalmazott embargót jelentettek, ami élelmiszerek és gyógyszerek bevitelét is megakadályozta! A diplomácia elvi alapjait pedig kétségbe vonja az alkalmazandó stratégia körül folyt Fehér Házon belüli harc.

Számomra a beszéd negatív csúcsát *az elnök őszinte vallomása* jelentette. Minden betűjéből ordít a világcsendőri habitus, a világ lenézése, az amerikai érdekek mindenek feletti védelme. Nem lehet nem idézni:

„That's how we forged a Trans-Pacific Partnership to open markets, protect workers and the environment, and advance American leadership in Asia. It cuts 18,000 taxes on products Made in America, and supports more good jobs. **With TPP, China doesn't set the rules in that region, we do.**”

Magyarítsunk:

- we forged = mi kovácsoltuk, tulajdonképpen egyedül, nem az a sok hülye kibic szövetségessel, akik eddig is, ezután is mindent le fognak nyelni, ami nekünk jó, akár nekik is jó, akár nem

- a Trans-Pacific Partnership = a Csendes-óceánon átívelő paktum

- open markets = megnyitni az előttünk még nem 100%-osan nyitott piacokat

- protect workers and the environment = hogy védjük a mi munkásainkat, azaz az iparunkat, amelyik foglalkoztatja őket [a környezettel nem tudom, mit akar, ahová beteszik a lábukat, ott pusztul a környezet]

- advance American leadership in Asia = erősítsük az amerikai vezetést Ázsiában [ez már pofátlan vallomás: uralkodni akarunk Ázsiában is!]

- it cuts 18,000 taxes on products Made in America, and supports more good jobs = csökkent

[inkább megszüntet] 18000 Made in America termékre kivetett vámot, és fenntart több jó munkahelyet [Amerikában] – szédületes vallomás

- a TPP megkötését követően nem Kína írja a szabályokat a régióban, hanem mi - [remek összegzés, megnevezi, ki ellen irányul az egész paktum!]

Rászól a megállapodás ellenzőire: Meg akarjátok mutatni az erőnket ebben az évszázadban? Hagyjátok jóvá ezt a megállapodást. Adjátok a kezünkre az ezt megerősítő eszközöket.

- Világossá teszi, miért vet véget az USA [ha tényleg véget vet] a Kuba ellen embargókkal, rémhírterjesztéssel, gyalázással, az ellenzék támogatásával folytatott háborúnak. Ismét a legjobb idézni az őszinteség-rohamaiban sok mindent eláruló elnököt:

„ **You want to consolidate our leadership and credibility in the hemisphere?** Lift the embargo.”, azaz: Meg akarod szilárdítani a vezető szerepünket és hitelességünket a féltekén? Szüntesd meg az embargót. Nem kis játékos, nem Kuba érdekli, hanem Közép- és Dél-Amerika, ahol szinte megszűnt a sok-sok évtizedes amerikai dominancia.

Szinte hihetetlen az az őszinteség, illetve hazugság-csomag, amit az USA 21. században betöltendő szerepéről mond:

- Amerika vezető szerepe a 21. században nem alternatíva a világ maradék részének negligálásával – kivéve, ha terroristákat gyilkolunk, vagy megszálljuk és átépítjük azokat a társadalmakat, amelyek nem oldják meg a dolgaikat.

- A vezetőszerp a katonai erő bölcs alkalmazását, és a világ igaz ügyek mögötti felsorakoztatását jelenti. Azt jelenti, hogy a külföldi segítségnyújtást *a nemzeti biztonság részeként*, nem jótékonyiságnak kell kezelni. Igazmondó!

- Amikor közel 200 nemzetet vezetünk a történelem legambiciózusabb, a klímaváltozás elleni harcról szóló megállapodása felé – ami a sérülékeny országoknak segítség, de a mi gyermekeinket is védi.

[Többszörös gyalázatos hazugság: nem vezeti, hanem legfőbb kerékkötőként fékezi a védekezést; nemcsak sérülékeny országokat véd a klímaváltozás elleni harc, hanem a Föld minden egyes lakosát is!]

Amikor segítünk Ukrajnának demokratikus rendjének védelmében, vagy Kolumbiának, megoldani a több évtizedes háborúját, akkor erősítjük azt a nemzetközi rendet, amitől függünk. [Ukrajnában sok minden van, csak demokrácia nincs, és amit ott művelnek, az imperialista, világuralmi terjeszkedés, fegyveres beavatkozásig terjedően minden megengedhetetlen eszközzel. Erről részletesen foglalkozom később; Kolumbiát megnéztem, nem találom, milyen pozitív szerepet játszott a megbékélésben az USA.]

Végül egy szlogent enged meg magának: el kell vetnünk minden olyan politikát, ami etnikai vagy vallási okból céloz meg embereket.

[Ismét homlokegyenes növekvő tendenciát próbál feledtetni: nő a feketék elleni rendőri atrocitás, valamint Bush „vallásháborút vívunk” felkiáltása és Trump muszlimok betelepítését tiltó terve bizonyítja, mennyire kormány szintű a fajgyűlölet Amerikában.]

2. És mi a valóság?

Így látja az elnök az USA-t. Lássuk, mi az én véleményem, számtalan jeles tudós, politológus, újságíró, látó ember véleményére (is) alapozva azt.

2.1. Fegyverkezés és a fegyverek alkalmazása

Kezdjük talán a fegyverkezéssel.

Csak a vak nem látja, hogy az USA a hidegháborúban elért győzelmét – mint egyedül maradt világhatalom - nem arra használta, amit minden józan ember várt volna tőle: hogy a fegyverkezési versenyt a múlt szemétkosarába dobva élen fog járni a leszerelésben, valamint külpolitikáját radikálisan módosítva keményen fog dolgozni a világbéke megteremtésén.

Teljesen mindegy, hogy 8 vagy 14 állam együttes hadiipari-katonai költségvetésénél költ többet „védelmi” célokra, a lényeg, hogy ma többet fordít katonai célokra, mint a hidegháború csúcán, és fegyveres erői, fegyverzete ma vitathatatlanul legyőzhetetlen. Minden lehetősége megvan ahhoz, hogy a világ által tőle elvárt „a béke legfőbb őre” szerepet játssza.

Nem lehet nem észrevenni, hogy az óriási profitot biztosító örült fegyverkezést a katonai-hadiipari komplexum diktálja.

[Tom Engelhardt](#) véleménye szerint az USA valami végzetes felé sodorja a világot.³ Maga lejtőre került, folyamatosan háborúskodik, és minden háborút vesztésként végez. A lejtő indokolásához csak a vasút és a sztrádák állapotát körvonalazza: azt, hogy az ország egyetlen km gyorsvasutat se volt képes megépíteni, és hogy nehézségeket okoz számára a sztráda-hálózat kátyú nélküli karbantartása. Rá lehet nyitni a cikk szövegéből egy értékelő táblázatra, ami szerint a teljes infrastruktúra leromlott állapotban van: gátak, ivóvíz-hálózat, veszélyes hulladék, légközlekedés, hidak, belföldi vízi utak, iskolák.

Érdekesen foglalkozik a korlátlan hatalom sikertelen használatával. Hangsúlyozza, hogy a Szovjetunió összeomlása óta az USA folyamatosan fegyverben áll, és mindig vesztésként vívja harcait. Messze nem teljes az általa rajzolt kép: csupán az Irak és Afganisztán elleni háborút, és a most terroristáknak hívott kis, nem állami szereplőket említi, és az eredményt: kudarc Irakban és Afganisztánban, és terrorista csoportok szétszóródása majdnem a teljes Közép-Keleten. Ha az ő felsorolásához hozzátesszük Líbiát, Szíriát és Jement – mindhárom országban az USA diktálta/diktálja a háborús akciókat –, félelmetes képet kapunk a világhatalom gyilkoló-romboló képességeiről és szégyenletes képtelenségéről sikeres harcot vívni.

Ugyancsak Engelhardt közvetítésével találkoztam [William J. Astore](#) rendkívül alapos értekezésével, amelyben kifejti, hogy az USA háborolis (alcoholic helyett war-oholic).⁴ Az amerikai légierő volt alezredese (Afganisztánban a szovjetellenes erők ellen támogatta Osama bin Ladent) elemzése során eljut arra a következtetésre, hogy kormánya minden konfliktust azonnal háborúval akar megoldani, ezzel el is zárja a tárgyalások lehetőségét. 9/11-kor rögtön bevezették a „terrorellenes háborút”, globális és generációkon keresztül tartó bosszúállást!

Két érdekes megállapítására hívom fel a figyelmet: Bush elszólással fejezte ki, hogy

vallásháborúnak tekinti az arab világban folytatott háborút (crusade – mondta); a radikális iszlám erők az iraki [Camp Bucca](#)-ban születtek. Megerősíti a véleményem: „Recent American leaders have something in common with their extremist Islamic counterparts: all of them define everything, implicitly or explicitly, as a jihad, a crusade, a holy war. But the violent methods used in pursuit of various jihads, whether Islamic or secular, simply serve to perpetuate and often aggravate the struggle.” Azaz az amrikaiak (és balga vagy vérszomjas szövetségesei) által alkalmazott, a szélsőséges iszlám erők módszereivel azonos, erőszaktól duzzadó csapásai csak folytonossá tudják tenni a helyzetet, vagy elmérgesítik azt.

Felfoghatatlan a teljesen önkényes, minden szempontból a nemzetközi jog fölé emelkedő, amit a drónokkal művelnek.

Obama örökölte a drón-programot George W. Bushtól, de exponenciálisan növelte azt.⁵ Éktelen sok időt töltött egy titkos lista készítésével. Összeállította azok névsorát, akiket távolból, drónokkal *kell levadászni*. Az emberiség áldott történelmében voltak ilyen megölendőket felsoroló listák, de hogy tömeggyilkosságot vezényeljenek le lista alapján, az csak Sztálinnál, az emberiség nagy barátjánál, és a zsidóság kiirtása során Hitlernél volt divat. És ez az ember, aki másodiknak – Bush után – vállalta fel a „war president” (háborús elnök) méltóságteremtő címet, *Nobel békedíjat* kapott! Az emberiség ostobasága – tudjuk – határtalan.

Amerika abszurd viselkedésére, kegyetlen (és folyamatos) hadviselésére mi sem jellemzőbb, mint a légicsapások.⁶ Csupán néhány adatot emelek ki [Nicolas J. S. Davies](#) gondosan elvégzett kutatásából:

- Irak legázolása: Tíz hónap alatt (2014 augusztus – 2015 május) 15245 légicsapás az USA és szövetségesei által; 2003-ban 29200 légicsapás, amit a tervezői nukleáris támadáshoz hasonlítottak; további 3900 az USA általi megszállás alatt.
- A 15 éve folyó globális légi háború alatt az USA és szövetségesei nem kevesebb mint 118000 légicsapást mértek más országokra;
- Afganisztánt 61000 légicsapás érte 2001 óta, ami 24000 bombát és rakétát jelentett a háború első évében, és 29000-et 2007 és 2012 között;
- Davies 7700-ra teszi a NATO és arab monarchiák által Líbiára 7 hónap alatt mért légi csapások számát, ami kissé zavaró, a NATO maga 20000, a „rendszer váltásra” kiszemelt országra mért légicsapással büszkélkedett az aljas mészárlás vége felé. A „2015 – Történelmi pillanatkép” könyvemben 40000 NATO-akcióról írok, nem szoktam levegőből venni a leírt adatokat.³ Az országot romba, kezelhetetlen káoszba és erőszakba döntötték, a "rendszer váltást" ezzel a "rendszer-pusztítás" eufemizmusává téve.

Szegény amerikai állampolgárokat eközben gondosan félrevezeti a kormányzat. Egyrészt a szolgálatában álló (majdnem teljes) propagandagépezet hősi, és az egész világ érdekében folytatott küzdelemről értesül, a kiontott vér mennyiségéről nem. Másrészt a "precíziós" fegyverek használatáról szóló maszlag elfedi a valóságot. Tény, hogy az Irakban használt fegyverek mintegy harmada nem is volt precíziós, az annak mondhatók 20-25 százaléka pedig célt tévesztett. Ez a két adat elképzelhetővé teszi, mennyire nem törődtek a „járulékos” halálesetekkel, sebesülésekkel, a civil emberek és lakhelyeik pusztulásával.

Davies mindössze egymillióra teszi az USA által 2000 óta megölt áldozatok számát, pedig nagyon felelős vizsgálatok (több írásomban foglalkoztam a témával) csak az iraki halottak számát 1,3 millióban állapították meg.

Nem lehet nem foglalkozni az írás további részével, amelyben a szerző – több közismert tudósra is utalva – fontos megállapításokat tesz.

Egyrészt foglalkozik azzal, hogy az ország propagandagépezete megpróbálja elfedni azt az irtózatot, amit az amerikai támadások okoznak a helyi lakosságnak. Azt, hogy míg elszörnyedve nézzük az Iszlám Állam terroristáinak *lefejezéseit*, nem mutatjuk be a bombáink által lefejezteket, vagy szétroncsolt gyermekeket. Pedig a mi bombáink is lefejeznek embereket. - mondja. Hivatkozik az általam nagyra becsült Howard Zinn-re, a történelem professzorra, aki bombázó pilótaként szolgált korábban, és aki egyértelműen vallja, hogy a bomba-bevetéseken résztvevők képtelenek különbséget tenni katonák és civil között. A civil áldozatok tehát *elkerülhetetlenek*, még akkor is, ha nem "*szándékosak*".

Másrészt hangsúlyozza, hogy az USA vezetői a nemzetközi jogot sutba vetve az *első csapás*, és a *megelőző nukleáris csapás* joga mellett meghirdették az állampolgáraik *nemzetközi bíraskodás alóli mentességét*, felelősségrevonás-mentes, szabad garázdálkodás övezetévé tették az országot. Megengedhetetlen. Felelősségre kell vonni a felelőtlenül folytatott háborúk indítóit, és kártéríteni kell a megtámadott országokat elszenvedett veszteségeikért.

[Emberéletet vajon lehet kompenzálni? Nonszensz! Csak az öldöklés megállítása jelenthet megoldást.]

Itt az ideje, hogy az ország vezetése hagyjon fel a "gyilkolás tudománya" sikertelen kísérletével, ismerje el kötelezőnek a jogállamiságot, valamint kezdjen jóhiszemű együttműködést az emberiség többi részével a közös problémák megoldására.

Itt megállok egy pillanatra. Idézem az iraki háborúról korábban, „A beteg emberiség, mocsok világ...” című könyvemben írt véleményem²:

„Megpróbálom összefoglalni az iraki háború lényegét, ahogy én látom:

Ennek a háborúnak a legrettenetesebb aspektusa, hogy a XXI. században, a remélt béke századában egyáltalán sor kerülhetett rá, mert

- a Föld legerősebb gazdasági és katonai ereje indította, visszaélve azzal a pozícióval, amit „egyetlen szuperhatalomként” élvez,
- az a hatalom, amelyik a parlamentáris demokrácia bajnokának hirdeti magát,
- úgy nyerte el a belső támogatást és tudott maga köré koalíciót szervezni, hogy a háború megindítása szükségességének okait nyilvánvaló szélhámossággal fabrikálta,
- az ENSZ rosszallása mellett, azt félresöpörve indította.
  - Minden ellenkező esküdözés ellenére ez a háború gyarmatosító jellegű, a világ ismert legnagyobb olajkincsének megszerzése a célja.
- Magán viseli a vallásháborúk jellegzetességeit, faj- és vallásgyűlöletet szít.
- Fentebb már említettem, hogy 2006-ig többszázezer ártatlan civilt mészároltak le a megszállók, ennek nyilvánvalóan többszöröse a fizikai sérült és megszámlálhatatlan lelki sérült. Egy országot romba döntöttek.

- Végül az USA vezetőinek a háború körül tett nyilatkozatai egyértelművé teszik, hogy a háború fabrikált okait felhasználva elvi döntések születtek arról, hogy az USA gátlástalanul fogja a jövőben is kihasználni szuperhatalmi pozícióját arra, hogy tetszése szerint gázoljon le másokat. Utalok a „megelőző csapás”, a „nukleáris fegyverek bevetésének joga” doktrínákra és a „gonosz tengelye” billogra. Világra született a gátlástalan, arrogáns szörny, amely bármelyik pillanatban lángba boríthatja a világot!

Hogy ennek az arrogáns szörnynek a feje (vagy akár sokfejű sárkánynak ábrázolva a fejei) ki és mi, mennyire a katonai-hadiipari gépezet, illetve rajtuk keresztül a mindenben átgázoló tőke képviselői,

arról az angolul tudó olvasó a következő linkből világos képet nyerhet: Rumsfeld's War^[71] Bush „háborús kabinetjének” panteonja, a mai posztjukig megtett *útjuk*^[72] az igazság, a tények tükrében egyszerűen elképesztő!! Ez az, aminek meggátlásáért a parlamentáris demokráciát kitalálták és valamikori amerikai (!) bölcsek alkotmányba foglalták az erre kiáltandó *nemet*. Csőd, az egész intézményrendszer, a demokrácia teljes csődje!”

Érdemes elolvasni a könyvet, ha valakit alaposabban érdekel a téma.

Igen fontos [Nafeez Ahmed](#) (sokoldalú gondolkodó: újságírás, biztonságpolitika, film: *The Crisis of Civilization*, egyetemi tanár) írása⁷, amely világos képet rajzol az USA világhatalmi gyakorlatáról, és a jövőre vonatkozó terveiről. Elemzését az Vezérkari Főnökök Egyesített Bizottsága 2015 nyarán nyilvánosságra hozott Nemzeti Katonai Stratégia dokumentumára (is) hivatkozva teszi ([released](#)). Mit is emelhet ki az „erőforrások háborújára” összpontosító stratégia átfogó elemzéséből a hétköznapi olvasó? Azt, hogy ismerteti a közel-keleti, afrikai és latin-amerikai szövetségesek körét: csupa brutális diktatúra, monarchia, saját lakosságuk ellen emberjogi bűnöket elkövető korrupt rezsimek.

2.2. A világhatalom megőrzése, a természeti kincsek feletti uralom biztosítása

Át is csúszunk a jövőbe, az indokolatlan mérvű fegyverkezés igazolására. Bush – a gonosz - és bandája kitalálta a „gonosz tengelyét”, a „terrorellenes háborút”. Obama (akinek megválasztását ujjongva fogadtuk barátainkkal, anno) rátett néhány lapáttal. Egyrészt folyamatossá és végtelenné tette a terrorellenes háborút, másrészt teljes önkényt biztosított magának háborúk indításához (már az ENSZ-t, sőt a Kongresszust sem értesíti), és emberek, embercsoportok *levadászásához*. Átmentem egyes szám első személyről íráshoz, mert bár napnál világosabb, hogy a katonai-hadiipari komplexum mind szorosabban tartja a markában, és nem bárányok veszik körül, a „war president” szerepkört mind nagyobb élvezettel gyakorolja. Micsoda fintor: sötét bőrű ember a sötétebb bőrűek legfőbb mészárosa! Magam eddig csupán Georg W. Bush-t és Tony Blair-t állítottam volna Hága elé, de ma már nyugodtan hozzájuk lehet sorolni Barack Obama-t is. Vannak, például német jogászok, akik jóval

szélesebb kört vizsgálnának, vagy Thomas Buergenthal, a Hágai Nemzetközi Bíróság volt bírāja szerint pl. Dick Cheney-t kell háborús bűnösnek felelősségre vonni.⁸

Visszatérek Nafeez Ahmedhez, aki világos kritikát gyakorol mai életünk fontos kérdéseiről. Olyan széles kört ölel fel, hogy most csak felsorolást adok, lentebb mindezzel találkozni fog, kedves olvasó. Tehát Nafeez Ahmed szerint

- a globalizáció katalizátorként hat a „gazdasági fejlődésre”, de párhuzamosan növeli a szociális feszültségeket, az erőforrásokért folyó versenyt, és a politikai instabilitást;
- 1980 óta, a neoliberális globalizáció korszakában, bár az egy főre vetített GDP nőtt, az „országok döntő többsége” a „jövedelem-egyenlőtlenség éles növekedését” élte át, amit az OECD 2014 évi tanulmánya dokumentált;
- felhívja a figyelmet a demográfiai torzulásokra; Közép-Keleten és Afrikában a fiatal populációk gyorsan nőnek, miközben a környezet „erőforrás-szegény, a gazdaság küszködik, és a szociális helyzetben mély szakadékok képződnek”;
- általános az elvándorlás veszélye falvakból városi környezetbe, és határokon, tengereken túlra, ami táplálja a „kulturális különbségeket, az elidegenedést és a betegségek terjedését, feszültségekkel terhelve a befogadó országokat;
- az általa elemzett katonai dokumentum egyértelműen támogatásáról biztosítja Izraelt, beleértve a palesztin területek illegális megszállását és az ott elkövetett erőszakot;
- az USA katonai támogatását élvező szövetségesek és partnerek hálózatának fenntartása átfogó célja nem a demokrácia és emberi jogok „univerzális értékeinek” védelme, hanem igen egyszerűen a globális tőke határokon át történő áramlása;
- a dokumentum négy országtól félti a nemzetközi rend feletti amerikai uralmat: Oroszország, Irán, Észak-Korea és Kína;
- Oroszországot Ukrajnában más által folytatott (proxy) háborúval vádolja, kényelmesen ignorálva az USA beavatkozását a ukrajnai politikába, az orosz befolyás alól elszakadni kívánó ország támogatását, és a neonáci milíciák erősödésének elősegítését; ugyancsak figyelmen kívül hagyja az USA régóta táplált erőfeszítéseit, hogy Ukrajnát, a jelentős gáz-transzfer útvonalat az euró-atlanti hatalom hatáskörébe vonja, valamint, hogy hozzáférhetővé tegye a még meg nem kutatott regionális olaj- és gáz tartalékokat;
- Iránt – az USA hírszerző szerveinek többszöri megállapítása ellenére – azzal vádolja a dokumentum, hogy nukleáris fegyver technológiák beszerzésén fáradozik, és azzal, hogy támogatja az Izrael, Libanon, Irak, Szíria és Jemen ellen irányuló „terrorizmust”; másrészt nem terrorizmusnak, hanem az USA által az „univerzális értékek” fejlesztésére irányuló erőfeszítéseknek tekinti Izrael Gázában és Libanonban elkövetett háborús bűneit, az USA iraki invázióját, az USA által támogatott szíriai „proxy” háborút, amelynek keretében az iszlamista felkelőket az „Iszlám Állam” létrehozásához segítette, valamint a Jemen ellen, az USA támogatása mellett folyó szaúd-arábiai bombázást;
- Észak-Koreával kapcsolatban Nafeez Ahmed megjegyzi: miért csodálkozik az USA az ország viselkedésén? A koreai háború idején az USA által végrehajtott bombázások az észak-koreai lakosság durván egyharmadát (3 millió embert) ölték meg;
- Kína veszélyes, mert igényt tart a dél-kínai tenger döntő részére, ahol még feltáratlan olaj- és gázmezők léteznek, és halászati szempontból is jelentős; az évente 5 billió dollár értéket

képviselő globális hajózás útvonalra; az USA kutatásai szerint a terület 12 millió hordó olajat és 160 billió köbláb (cca. 4,53 billió m³) gázt tart rejtve, aminek egyötöde vitatott területek alatt található;

- a több élelmiszer- és vízigény növelni fogja a környezeti feszültségeket, egyes országoknak a mezőgazdasági termelés jelentős csökkenésével kell számolniuk; a vízhiány különösen akut lesz több körzetben a növekvő igénnyel és a klímaváltozásokkal súlyosbítva.

Egyetlen katonai dokumentum mennyi aljasságra tud fényt deríteni!

2.3. A világhatalom megőrzésének módszerei

A világcsászár USA az elnök és az egyik legfontosabb katonai csúcsszerv által egyértelműen megfogalmazott világuralmi terveinek eléréséhez a legjobb fegyverzetten és kíméletlen kiképzésen edzett *legfinomabb* katonákon kívül embertelen, sőt teljességgel megengedhetetlen módszereket is alkalmazott.

Több szakértő egybevágó véleménye szerint a fegyverek (bombák, rakéták) találati pontosságára (precizitására) vonatkozó állítások ködösítésnek bizonyultak, így vagy nem feleltek meg ennek a kritériumnak, vagy igen magas százalékban célt tévesztettek. A II. világháborúban az USA és Anglia által alkalmazott szőnyegbombázásokhoz viszonyítva nyilván kisebb a civil áldozatok száma (nem tudom, végeztek-e számszerűsített összehasonlításokat), de az eddig legázolt vagy éppen kiterítés alatt álló országok civil áldozatainak száma elviselhetetlen, embertelen, gyalázat, égbe kiált! A legnagyobb tudományos gondossággal végzett felmérések szerint az iraki áldozatok száma a háború megindítása és napjaink között meghaladta az 1,3 millió embert. Különösen gyalázatos ez a szám, ha szembeállítjuk vele az USA katonai (civil gyakorlatilag nem volt) áldozatainak hivatalos számát: 6000 fő! A többi megtámadott ország áldozataival lentebb foglalkozom.

Nem vitás, hogy Amerikát erre az inkább porhintésre, mint tényleges emberségességre, miszerint kerüli a polgári áldozatok gyilkolását, a Hirosima és Nagaszaki után kitört felháborodás kényszerítette. Akkor az atombombák bevetését a világsajtó is, de belső vélemények is megengedhetetlen, embertelen gyalázatnak nevezték. Volt magyar TV-személyiség is, aki azzal magyarázta a rémtett indokolt voltát, hogy ha nem lépi meg az amerikai hadsereg ezt a lépést, akkor Japán kitartott volna, ami másfél millió amerikai életbe került volna. A felkészületlen ember tisztességtelen magyarázata annyira felháborított, hogy megkutatam a kérdést. Kutatásaimmal eljutottam a Fehér Háznak az elnök kérésére készített tanulmányához, ami természetesen nem mondta, nem mondhatta ki, hogy felesleges rémtett volt, de az alternatív lehetőségek vizsgálata során egyértelmű megállapítást nyert, hogy Japán ipara, közlekedési hálózata, katonái felszereltsége (repülőgépek tankok, hajók) a végpusztulás szélén állt. Emlékszem például, hogy a repülőgép-motorok gyártása 13%-ra esett vissza. Elég lett volna hagyományos bombákkal elpusztítani 19 gócot, kikötőket, vasúti csomópontokat, néhány ipari létesítményt, és Japán teljesen lebénult volna. A japán áldozatok töredékét képezték volna Hirosima és Nagaszaki szörnyű pusztulásának, és az amerikai haderők további áldozatait cca.

2000 főre tette a tanulmány. Embertelen lépés volt, könnyen lehet, hogy elsősorban a Szovjetunió megfélemlítését szolgálta.

Órákig kerestem azt a Survey-t, de nem találtam meg. Helyette belinkelem azt a [\[tanulmány\]](#)-t, amelyik szerintem az általam olvasott, és korábban használt alapján készült irat. Amiről beszélek, az főtisztek és atomtudósok bevonásával készült, míg az itt olvasható civilek munkája. Nem sikerül másolni belőle, ezért egy nyomtatható változatát is beültetem: [nyomtatható tanulmány](#). Ebben a 26. oldal utolsó bekezdése, a lényeg így szól:

„Based on a detailed investigation of all the facts, and supported by the testimony of the surviving Japanese leaders involved, it is the Survey's opinion that certainly prior to 31 December 1945, and in all probability prior to 1 November 1945, Japan would have surrendered even if the atomic bombs had not been dropped, even if Russia had not entered the war, and even if no invasion had been planned or contemplated.” Magyarul: „Az összes tény részletes megvizsgálásán alapuló, és az érintett, életben maradt japán vezetők vallomásával alátámasztott véleménye a Survey-nek, hogy 1945 december 31-ig minden bizonnyal, és minden valószínűség szerint 1945 november 1 előtt Japán kapitulált volna, még ha nem vetették volna be az atombombákat, még ha Oroszország nem lépett volna be a háborúba, és még ha invázió tervezésére vagy megfontolására nem került volna sor.”

Ez elég világos beszéd: Japán romokban hevert, összeomlás előtt állt! Semmi szükség nem volt az atombombák bevetésére, a japán áldozatok száma biztos messze az így kialakult alatt maradt volna, de az amerikai áldozatok száma se különbözött volna lényegesen az egyébként elszenvedett veszteségekhez képest.

A gyilkos tábornokok győzelméről van szó.

Bár Afganisztán volt az amerikai terror-háborúk első áldozata, az elkövetett háborús bűnökről először Irakban derült fény, amikor kiszivárgott, hogy Abu Ghraib-ban súlyos és emberi méltóságba gázoló kínzásoknak vetik alá a „terrorizmus” gyanújával elfogott embereket. Később kiderült, hogy a kubai amerikai tengerészeti támaszponton, Guantánamó-ban több száz „terrorista-gyanús” embert tartanak fogva, többségüket nem vádolják meg semmivel, velük se közlik a fogvatartásuk okát, csak évekig állati kínzásoknak vetik őket alá, hogy a terroristák vezetőiről információkhoz jussanak. Csúcs gazemberség, hogy se polgári, se katonai jogintézmények nem juthattak információkhoz, ugyanakkor a fogolytáborban akár halálbüntetést is hozhattak katonai bíróságok. Végül, hogy kivonják a kínzásokat a nemzetközi megfigyelők szeme elől, exportálták a foglyok egy részét a technikát ismerő, arra vállalkozó – köztük volt szocialista - országokba.

Bár számtalan információval foglalkoztam korábbi írásaimban, most arra a cikkekre hívom fel a figyelmet, amelyben két fiatal kutató (hölgy) – American Civil Liberty Union - foglalkozik a végül kormányzati szervek által készített mamut-tanulmánnyal.¹⁰ A 6900 oldalas irat a Szenátus Hírszerzési Bizottsága (Senate Intelligence Committee) nevét viselte, és a CIA 9/11 utáni kínzási programjának szörnyűségeit taglalja. Ha jól értem, a teljes dokumentum a mai napig nem jutott el sem az illetékes kormányzati szervekhez, sem a széles publikumhoz. Naiv kérdést tesz fel a két hölgy ([Ashley Gorski](#), [Noa Yachot](#)): Miért harcol olyan keményen a végrehajtó hatalom, hogy elrejtse az összes alkalmazott kínzásról szóló dokumentumot az amerikai

publikum előtt? Néhány tény világos választ ad: (1) a kínzásokat a hatalom fejei nemcsak jóváhagyták, hanem instrukciókat is adtak a príbékek kezére; (2) csak a legkisebb pozíciót betöltőket vonták felelősségre, az igazi háborús bűnösöket nem;¹⁰ (3) a Legfelsőbb Bíróság jóváhagyta kegyetlen kínzásként működő szerek alkalmazását halálos ítéletek végrehajtásakor, amivel – volt amerikai bírák szerint – áttételezéssel ugyan, de a katonai kínzásokat is elfogadhatónak minősítették;¹¹ (4) az elnöki bársonyszékre pályázó Jeb Bush, a háborús bűnös George W. Bush öccse határozottan kijelentette, hogy nem fogja betiltani a kínzásokat.¹² Ha nem világos: a kínzásokat, kegyetlenségeket az USA vezetői, vezető szervei, bírái, azaz a hatalom legfelsőbb körei előírták, most tolerálják, és a jövőben valószínűleg semmi se fog változni. Mély meggyőződésről, elvághatatlan gyökerekről van szó.

Ezen okoknál fogva annyira fontosnak tartom a kérdést, hogy folytatom.

Más tények is igazolják a szuperhatalom mély elkötelezettségét: az emberi élet nem számít, csak a cél fontos!

A CIA „fekete lapjaiban” több ezer fotó bizonyítja az aljas kínzásokat. Nem engedik napvilágra kerülni, bár bíróság kéri a titkosítás feloldását.¹³ A külső és belső felvételek bemutatják az afganisztáni „Salt Pit”-et (Sós akna, jó hely lehet!), valamint thaiföldi, lengyel, litván és román telephelyeket. Borzasztó belegondolni a társult kínzó országok vezetőinek gondolkodásába!

Obama választási hadjáratának egyik fontos pontja volt a guantánamói haláltábor felszámolásának ígérete. A teljesítést halogatta, halogatja. A 2015. évi „Az unió állapota” című évértékelő beszédében, majd 2016-ban ismét foglalkozott a kérdéssel, hangsúlyozva, hogy drága és felesleges a fenntartása. Ennek ellenére ma is száz körüli a jogtalanul fogvatartottak száma. Több cikk került a „látókörömbe” csak az utóbbi hónapokban^{14, 15, 16}. A 14. Guardian cikkre hivatkozva ismerteti, hogy a 13 évig vád nélkül (indok nélkül) fogva tartott Shaker Aamer szabadon bocsájtását két „felmentő” döntés ellenére akadályozza Pentagon; a [Chris Anders](#) cikke¹⁵ arról értesít, hogy (az akkor) már öt évet csúszott bezárás körüli vita tarthatatlan elemek miatt – mint az indok nélkül és meghatározatlan ideig fogva tartott „terroristák” USA-ba szállítása és változatlan feltételek melletti fogva tartása börtönökben – fékezi az elnök ígéretének végrehajtását; a 16. az Alkotmányos Jogok Központjának szakértőjétől, Omar Shakir-tól közöl elemzést a bezárás helyett Amerikába csúsztatás módszerének tarthatatlanságáról. A CommonDreams weblap írója, Reuters információkra támaszkodva részletesen ismerteti, milyen módszerekkel akadályozza meg a Pentagon az évek óta büntetlennek nyilvánított foglyok hazatérését (is).¹⁷ A 18. cikk közvetíti a 13 éve vádemelés nélkül fogvatartott afgán Moath al-Alwi kérdését: „Miért vagyok itt?” és válaszol is rá: „Vajon az USA betart-e bármiféle törvényt, a genfi konvenciót, vagy akár a saját alkotmányát? Hol van a szabadság és igazságosság mindenki számára, amit oly büszkén hirdet az egész világnak?” Akár válasznak lehet tekinteni [Sonali Kolhatkar](#) írását is¹⁹, amelyben felvázolja a afgán helyzetet: gyilkosság, súlyos testi sértés és gyermekek elleni nemi erőszak. Made in USA. Nem annyira amerikaiak követik el, mint az általuk bevezetett és felügyelt rendszer warlord-jai, és társaik.

Tiltakozások sora követeli a kínzások (és azokkal kapcsolatos bebörtönzések) végleges betiltását. A Veterán Hírszerző Szakemberek a Józanágért (VIPS) szervezet törvénytelennek,

embertelennek és hatástalannak bélyegezte a kínzásokat.²⁰ Három túlélő és egy a cellájában kihűlt áldozat nevében a családja feljelentett két CIA-val szerződött pszichológust, James Mitchell-t és Bruce Jessen-t a kínzási program kidolgozóit, a módszereket „embereken végzett kísérleteknek” és „háborús bűnöknek” értékelve.²¹ Az Amerikai Pszichológiai Társaság (APA) három vezetője és több tagja lemondott, miután a nevük szerepelt egy ügyvédi iroda által készített tanulmányban, amely az APA-nak a CIA titkos programjában játszott szerepét vizsgálta.²² Az ember már nem is csodálkozik: az USA katonai kormányzata arra kérte az APA-t, hogy etikai fenntartásait félretéve tegye lehetővé, hogy pszichológusai továbbra is részt vehessenek a Guantánamó-i és másutt végrehajtott kínzásokon.²³ Ilyenről utoljára a hitleri koncentrációs táborokban folytatott ember-kísérletekkel kapcsolatban hallott a világ. [Moath al-Alwi kérdése költői! Amit az USA a „terrorizmus elleni harc” égisze alatt elkövet, sötét aljasság, bűn, a gyűlölet fokozásának, szélesebb körben elterjesztésének eszköze. Ezzel abszurd ostobaság is.]

Rendkívül izgalmas hírt kürtöl világgá a CommonDreams, amikor a Fülöp-Szigetek-i nemzetközi népbíróság ([International People's Tribunal](http://www.commondreams.org/international-people-tribunal)) által az USA és saját kormánya ellen emelt vád tárgyalásáról értesít.²⁴ Sokkal többről van szó, mint kínzásokról, bebörtönzésekről. Több emberjogi civil szervezet hozta létre a neves jogászokból, tudósokból, lelkeszből és jogvédőből álló esküdtszékét ([jury](#)), a vádat vezető ügyész pedig az a Ramsey Clark, aki évekig az USA főállamügyészi posztját töltötte be. A vád néven nevez bűnösöket: egyrészt az USA-t és Fülöp-Szigetek kormányát, akik együttműködnek az emberi jogok és önrendelkezés súlyos megsértésében, kínzásokat, eltűnéseket és jogellenes gyilkosságokat végrehajtva a „terror elleni háború” ernyője alatt; másrészt név szerint felelőssé téve Benigno Aquino III-at és Barack Obamát. Tanúk és túlélők számoltak be a kegyetlenségekről a két napon át tartó tárgyalás nyitónapján. Az ítéletet 2015 szeptember 11-én hirdették ki.²⁵ A tárgyalás során a károkozás kérdését gazdasági témákra is kiterjesztették, így a vádlottak között az IMF és a Világbank is helyet kapott. Az ítélet minden vádpontban bűnösnek találta a vádlottakat. Gazdasági kérdésekben az ország népének gazdasági, szociális és kulturális jogait sértő neoliberális „szabadpiaci” globalizációját nevezte meg bűnnek, ami a nép kizsákmányolásával, gazdasági szuverenitásának megsértésével, a nemzeti örökség kifosztásával a nép életkörülményeit támadta és a környezetet rombolta.

A népbírák pontosan tudták, hogy az eljárással és ítéletükkel nem rengetik meg a kapitalizmus fellegvárát, de még országuk neokapitalizmust kiszolgáló gépezetét sem, ezért azt kérték, hogy az ügy kezdeményezői „hivatalos” nemzetközi fórumokon is kezdeményezzenek eljárást...

A világ józan része az USA által az utóbbi években mind szélesebb körben használt pilóta nélküli, távirányítású repülő-eszközöket, a *drónokat* ugyancsak a legaljasabb haditechnikai gépnek és módszernek tartja. Befelé, saját népe előtt kétségkívül tisztábbra moshatja magát Obama és bandája, mert így gyakorlatilag kizárta, hogy saját katonái áldozatul essenek a harci cselekményeknek. Az is igaz, hogy ezzel a harctér sávját is beszűkíti: nem szőnyegbombáz, „csak” egyéneket, csoportokat öl meg távolból vezérelve. Az aljasság mértéke azonban nem csökken, sőt sokak szemében, mint az enyémben is, nő: végképp teljes mértékben a drónok

főparancsnoka, a mi esetünkben maga Obama kegyére van bízva, kit, kiket, miket szemel ki áldozatul. Növekszik a szuverén gyűlölet szerepe.

Felmerül a kérdés: hatásos eszköz/módszer? Ha csak azt néznénk, hogy kiemelten fontos ellenséges személyeket emel ki a csaták sakktáblájáról, igent kellene mondanunk. Legalább három szempont mond ellen az igennek: nem lehet biztos a drón-pilóta (az elnök sem), hogy a célszemélyt ölte-e meg; a „collateral damage” biztos rosszabb a nagy harcmezők átlagánál: több civil, asszony, gyermek esik áldozatul, százalékos arányokat tekintve, mint ott, és a gyűlöletet csak fokozni tudja, ezt ma már, az első alkalmazások óta eltelt 13 év bizonyítja: amely országokban alkalmazták, mindenütt nőtt az ellenállás.²⁶ Különösen áll ez Afganisztánra és Jemenre. Jemenben ugrásszerű ellenállás-erősödést hozott.

Az se mellékes, hogy a vezénylő főtiszt istennek, vagy legalább császárnak képzelheti magát. Fő-fő terrorista cárnak nem fogja.

Sok drón-pilótának is reszkethet a keze, furcsa lehet békésen közlekedő embereket, akiket nem tud terroristának látni, lebombázni, rakétával szétlőni, olyan távolságból, hogy nem is veszik észre a veszélyt (legalábbis én így érzékelem, sejtem). Négy volt távbombázó lelke nem is maradt nyugodt, írtak egy levelet Obamának ([letter](#)).²⁷ Angolul tudónak érdemes rányitnia a levélre. Egyrészt hangsúlyozzák az írók, hogy a drón-program eredményességének hirdetése hazugság, másrészt egyetlen mondatban összefoglalják a lényegét: a gyilkolás most folyó programja „a terrorizmusnak és a világ destabilizációjának egyik legpusztítóbb hajtóereje”.

Ha kétségei volnának, kedves olvasó, nyissa ki a 28. alatti weblapot, ami a négy pilóta „*Democracy Now!*” TV-programnak adott interjújáról szól. Talál benne olyan klipet, amelyiken az egyik pilóta akciói közül olyat is ismertet, amelyiket végignézhetsz: beszélgető, sétáló 6-8 fő közé kell lőnie a rakétát. Gyermekek előtt rejtse el. Ugyanolyan állati dolog, mint az Iszlám Állam terroristáinak lefejezései.

A terror-állam kormányzata természetesen mindent elkövet, hogy elhallgassa katonái kiállítását.²⁹

A tiltakozás egyébként hatás nélkül maradt, a katonai kormányzat a drón-program és a gyártó kapacitás bővítésén dolgozik. Új országokban fognak drónokat alkalmazni: Ukrajnában, Irakban, Szíriában, a dél-kínai tengeren és Észak-Afrikában.³⁰

Istenem, most mélyedek csak el a „Drónok és miben különbözünk?” weblapban.³¹ Nem mernék most tükörbe nézni, hátha felismerném, hogy annak az emberiségnek vagyok tagja, amelyik ilyen aljasságokra képes. Megtudtam, hogy 3 nappal Obama trónszék-foglalása után történt az ő uralkodása alatti első drón-csapás. A pakisztáni Észak-Wazirisztánban [Faheem Qureshi](#) családját érte a rakéta-támadás. Az alig 14 éves fiú koponyája súlyosan megsérült, egyik szeme látását végleg elvesztette, másik szemét 40 nap múlva nyerte vissza, egész teste tele volt égésekkel, szilánkokkal. Két nagybátyja és egyik unokabátyja is meghalt, a család támasz nélkül maradt. A talibán *célszemély* nem volt köztük, sőt sohasem járt arra.

Tíz hónap múlva Obama Béke Nobel-díj kitüntetésben részesült. Beszédében azt állította, hogy az USA hadviselése felsőbbrendűbb, magasabb etikai szintet képvisel, mint ellenfeleié. „Ebben különbözünk azoktól, akik ellen harcolunk.” - mondta. Határtalanul tisztességtelen!

A cikk elismeri, hogy sok minden különbözteti meg az USA-t, nem utolsósorban a bődületes katonai költségvetése ([military budget](#)) és a katonai bázisainak ([military bases](#)) globális

hálózata.

Kiemeli, hogy amint a tavaly novemberben elkészült [Drone](#) dokumentumfilm fájdalmasan jól ábrázolja, abban különbözik legjobban, hogy távolról tud gyilkolni, büntetlenül és széleskörű támogatás ([widespread support](#)) mellett. „Ez is megkülönböztet minket.” - írja. Számtalan adatot sorol arról, hogy mennyire gyalázatosan sok a *téves célmeghatározás* és a *kapcsolódó áldozat*.

Kiszivárogtatott dokumentumok csokrát jelentette meg a *The Intercept* tavaly.³² Az írott és diákban megjelenített dokumentumok először értesítik a lakosságot azokról a tévedésekről és következményekről, amelyek a Jemenben, Szomáliában és Afganisztánban 14 éve folyó légi háborúval járnak. A problémákat felsorolni is nehéz: megbízhatatlan titkosszolgálat; nem igaz, hogy korlátozott számú személyek ellen irányul (csak példa: Afganisztánban 35 célzott személyt öltek meg, miközben 219 más áldozata is volt a támadásoknak); könnyedén ráragasztják a végtelen áldozatokra az „akció közben megölt ellenség” bélyeget... Nagy figyelmet érdemel a „gyilkoló lánc” ([kill chain](#)), azoknak a személyeknek fotókkal is történő felsorolása, akik Obama hüvelykujja elé terjesztik a „terroristákat”.

Itt új fejezetet kellene nyitnom: a drónokon túl megjelentek a hadtudományok legfőbb mesterei (USA, Nagy-Britannia, Izrael) fegyvertárában a gyilkoló robotok. Nem ismerem, Oroszország és Kína is ebbe a körbe sorolható-e? Bizonyára igen, mert az ENSZ a betiltásukkal próbálkozik, attól félve, hogy ellenőrizhetetlen robot-háborúkra kerülhet sor.³³ Miért is ne, gőzerővel igyekeznek az érintettek megakadályozni a tilalmat: sok pénzt hoz a konyhára és valóra váltja népszerű filmek alkotóinak álmait.

2.4. A tartós megszállás

Fentebb már szót ejtettem az amerikai katonai stratégia lényeges eleméről, a bázisokról. Igyekeznek behálózni velük az egész világot. Azt hiszem, ezúttal is sokáig fogom igénybe venni a türelmét, kedves olvasó. Miért? Óriási birodalomról van szó. [David Vine](#), aki könyvet is írt a témáról, sorolja³⁴: 800 USA bázis van külföldön. Hetven évvel a II. világháború és 62 évvel a koreai háború után 174 „alapbázis” van Németországban, 113 Japánban és 83 Dél-Koreában, a Pentagon szerint. Több száz pöttyözi a bolygónkat, cca. 80 országban: Aruba (holland autonóm terület), Ausztrália, Bahrain, Bulgária, Kolumbia és Katar, többek között. Bár az amerikaiak nem érzékelik, biztos, hogy az USA több bázissal rendelkezik idegen földön, mint bármelyik másik nép, nemzet vagy hatalom tette a történelem során.

Ezzel a hálózattal az USA a markában tartja az egész világot!

Nem kerül kevésbe: Vine 156 milliárd dollárról tud, és felteszi a kérdést, megengedheti-e ezt magának Amerika? Nem fárasztom, kedves olvasó, részletek felsorolásával, csak megemlítem, hogy a nagyobb bázisok kisebb városoknak felelnek meg, iskolákkal, kórházakkal, lakóépületekkel, szórakoztató létesítményekkel, sőt, börtönnel. Mint volt golfozót meglepett, hogy 170 golfpályát tart fenn a bázis-birodalom.

Nyugodtan bázisként lehet kezelni a 11 repülőgép-anyahajót, és a gyorsan növekvő jelenlétet az űrben.

És Vine szerint mindez több kárt okoz Amerika presztízsének, mint hasznot: a bázisok magasabb életminőségükkel kitűnnek a környezetből, ugyanakkor fertőzik/szennyezik azt, sokszor kitelepítik a helyi lakosokat a területről, magyarul, általános ellenszenvet váltanak ki. Óriási hasznot hoznak viszont az építő-karbantartó magánvállalkozásoknak (a háborús bűnös Dick Cheney magánbirodalmának, a Halliburton fióka KBR-nek, például.)

És mindez nem elég! Óriási tempóban szélesíti afrikai jelenlétét az amerikai hadsereg, a „speciális” afrikai hadseregnek, az Africom-nak a megalapítását követően számtalan bázis építésével is.³⁵ Az Africom parancsnoksága nem rejti véka alá, hogy új stratégiai elvek alapján szaporítják a bázisokat: kis létesítmények épülnek, amelyeket „liliom-párnának” (lily pad) hívnak, és amelyek előretolt operatív egységekként működnek. Részben nem egyszerű katonai jelenlétet szolgálnak, hanem hírszerzés, megfigyelés és felderítés a feladatuk, valamint speciális missziók kiindulópontjául szolgálnak. Olyan sűrűséggel telepítik őket, hogy már most egész Nyugat- és Közép-Afrikát ellenőrzésük alatt tartják. Van egy térkép a cikkben, érdemes ránézni. Pár bekezdést visszalapozhatunk, ugyanis drón-támaszpontokként is kiválóan használhatók.

Új területhez jutottunk, amikor beleolvassunk [David Vine](#) „Tartós bázisok, tartós háborúk” cikkébe.³⁶ Azzal kapcsolatban, hogy a Pentagon a Közel-Keleten telepítendő új bázisok építésének tervével állt elő, a szerző értékeli, hogy milyen eredményeket hozott a bázis-katonáskodás eddigi 36 éve? Katasztrofálisat! - írja. Dollár-tízmilliárdokba került, és olyan antidemokratikus fogadó országok sorát támogatta mint Szaúd-Arábia, Bahrein, Katar és Dzsibuti. Lehetővé tettek egy sor amerikai háborút és intervenciót ([wars and military interventions](#)), beleértve Irak 2003. évi invázióját, amik segítettek ([helped make](#)) a Nagyobb Közel-Kelet térséget törzsi hatalmi harcok, tönkrement országok és humanitárius katasztrófa katalánává tenni. A bázisok radikalizmust, Amerika-ellenességet fűtöttek, és azoknak a terrorista szervezeteknek az erősödését hozták, amelyek ellen az „új stratégia” irányul.

Azért új a terület, mert ez a cikk átvezet bennünket a modern amerikai hadviselés viszonylag újnak mondható eszközéhez, a gyors csapásokra képes, „titkos” háborúk vívására kiképzett terrorellenes brigádokhoz (magyarul embervadászokhoz, angolul a Joint Special Operations Command-hoz, azaz a [JSOC](#)-hoz).

137 országban folytat titkos háborúkat az USA, mondja két cikk is.³⁷ és ³⁸ Tavaly tovább nőtt az érintett országok száma.³⁹ Tessék nyugodt maradni: a Special Operations Command szóvivője, Ken McGraw nyilatkozata szerint rekord számú országban vették igénybe az embervadászok szolgálatait 2015-ben. Ez a világ lakosságának *csak* 75%-át érinti, és mindössze 147%-os ugrás a Bush adminisztráció távozása, azaz Obama uralkodásának kezdete óta. Egyébként az ég bármelyik áldott napján Amerika legelitebb csapatait 70-90 országban lehet látni.

Hol vagyunk még a világháborútól, amelyik előbb-utóbb kirobban, ha az USA így folytatja?

3. A háborúk eredményei

És most vizsgáljuk meg, milyen eredményeket hozott a felsorolt módszerek csökönnyös alkalmazása, illetve a polgári életben folytatott kormányzati munka.

Talán egyszerűbb követni, ha a katonai-hadiipari komplexum működésének „eredményeit” követjük nyomon.

3.1. Mit ért el külföldön az USA?

Az örült fegyverkezés célja a terjeszkedés, illetve az elért világhatalmi pozíció megőrzése

Vegyük sorra a XXI. században legázolt országokat. Első lépésben a „Nagyobb Közel-Keleten”

Röviden foglalkozom néhány országgal, amelyek a legtöbbet szenvedtek az amerikai barbarizmustól. Obamáék pár éve mindent elkövetnek, hogy háttérben maradjanak, a NATO-t és más szövetségeket tolván maguk előtt, de nyugodt lélekkel foglalkozom Líbiával, Szíriával és Jemennel is, ahol eltérő formában és mértékkel, de mindig döntő szerepet játszik az USA.

3.1.1. Afganisztán

Afganisztánnal kell kezdenem a sort, ha megközelítő időrend betartása a célom.

Nem találom a jegyzeteim között, honnan származnak az indiai (származású) Anand Gopal szavai. Biztos, hogy a „No Good Men Among the Living: America, The Taliban and the War Through Afghan Eyes” (Nincs jó ember az élők között: Amerika, a talibánok, és a háború az afgánok szemével) című könyvének megjelenésével kapcsolatban olvastam méltatlankodó sorait. Azóta elolvastam a könyvet is.¹³ Az előzetesben egy epizódot idéznek belőle: a kábelkorbácsát a polgárháború alatt jól használó talibán parancsnok, Mullah Cable – akivel hosszabb időt töltött el – elmondta neki az amerikai inváziót követő első hazatérésének élményét, az első alkalmat, amikor az amerikai bombák hatásával találkozott.

„Behajtott a lapályosba, befordult a sarkon, és kiszállt a kocsijából. Ó, istenem, gondolta. Fej nélküli torzók, test nélküli karok, szeletekre szakadt fejbőr és lenyúzott bőr takarta a területet. A kövek karmazsinvörösek, a homok okker-színű volt a sok vértől. A bajtársai kocsijai olvadt acél és műanyag szénfekete kupacai voltak.

Csukott szemmel nyugtatta magát. Az öt év harc alatt látta a halál ráeső részét, de soha ilyen könnyen, ilyen tökéletesen, ilyen kíméletlenül, néhány másodperc alatt felszámolt életeteket.

Másnap összehívta az emberit. „Menjetek haza” - mondta. Távozzatok el innen, és egymással sem érintkezzetek.”

„Egyetlen lélek se tiltakozott.” - írja Gopal.

Itt abba is hagyhatnám az Afganisztánról szóló értekezésemet. A kis sztori jól írja le a az amerikai fegyverek és módszerek, és a megtámadottak lehetőségei közötti különbséget.

Gopal szerint a talibánok többsége a lehetetlen erőfölény láttán visszavonult volna, „letette volna a fegyvert” afgán módra: hazament volna a családjához. Amerika erőltette a „terrorellenes háborút” és csapásai szörnyűségeivel váltotta ki a mind komolyabb ellenállást, a gyűlöletet.

Nem teszem, mert meglepően sok írás foglalkozik az afgán eseményekkel, helyzettel. El kell mondanom, ami a tudomásomra jutott.

Cikkek egész csokra foglalkozik a kunduzi kórház elleni légitámadással – mert ez is kiválóan jellemzi az amerikai hadviselést.

Először csak arról kaptam hírt [Phyllis Bennis](#) cikkéből, hogy a „Doctors Without Borders” nemzetközi jótékonyági szervezet által működtetett kunguzi kórházat olyan amerikai légicsapás érte, amelyik 22 ott dolgozó azonnali halálát, és a kórház működésképtelenné válását hozta.⁴⁰ Az esemény betetőzése volt egy másik afganisztáni kórházat, és egy (messze a sivatagban tartott) jemeni esküvőt ért szaúd-arábiai támadásnak. Aztán megtudtam, hogy a kórházat üzemeltető Orvosok Határok Nélkülértésére adta a világnak, hogy a több épületből álló létesítményéből kizárólag a kórházat érte többször megismételt csapás. A kórház GPS koordinátáit minden illetékes, Kabulig és Washingtonig menően pontosan ismerte.⁴¹ Az afgánban állomásozó amerikai csapatok főparancsnoka négy nap alatt négyszer változtatta meg a hivatalos amerikai álláspontot: „collateral damage”, majd hiba, majd afgán katonák tévedése, végül beismerés, miszerint az US Speciális Erők tette.⁴² A sértett Orvosok Határok Nélkül intézmény nyilatkozatot adott ki, miszerint nem kevesebbről van szó, mint háborús bűnről, és csak külső, független vizsgálat derítheti ki a tényeket.

Ezt megerősítette a franciául Médecins Sans Frontières (MSF) elnöke, *Dr. Joanne Liu*, aki bejelentette, hogy az International Humanitarian Fact-Finding Commission (Nemzetközi Hmanitárius Tényfeltáró Bizottság) vizsgálatát kéri, először az 1991 óta létező bizottság történelme során.⁴³ [Medea Benjamin](#) felhívja a figyelmet, hogy Afganisztánon túlmutat az eset, miután több országban – Jemenben, Szudánban, Gazán és Egyiptomban – is ért már támadás kórházat. Ugyanakkor ismerteti a reménytelen eljárási folyamatot, ami a tényfeltáró bizottság bevonásához szükséges: legalább egynek a 76 alapító ország közül kell megtennie a bejelentést, majd a konfliktusban érintett valamennyi részvevőnek hozzá kell járulnia a vizsgálathoz. Azaz ez esetben az USA-nak és Afganisztánnak is.⁴⁴ Reménytelen.

További érdeklődésre tarthat számot egy sérült túlélő afgán gyógyszerész beszámolója⁴⁵, a borzalmakat is ismertető, és a megtámadott intézmény egyoldalú beszámolóját ([review](#)) is tartalmazó cikk⁴⁶, valamint a CommonDreams beszámolója, amely szerint az amerikai „felderítésnek” bizonyítottan tudomása volt arról, hogy működő kórházról van szó (kétszer is érdeklődtek az MSF kabuli embereinél, hogy vannak-e talibán harcosok a kórházban?)⁴⁷. Nyilvánvaló gyilkolási szándékkal csaptak le a kórházra. Érdekesnek látok a cikkekben nem

hangsúlyozott két információt. Az egyik szerint Afganisztán lakossága a talibánok és ISIS-tagok rémtetteivel azonos szinten értékeli az amerikai hadsereg viselkedését. A másik szerint a kórház dolgozói kiszedik a mobiltelefonjaikból az akkumulátort, mert a mobilok jelei lehetővé teszik az amerikaiak számára a hollétük azonosítását. Egy utolsó írás: [Laura Gottesdiener](#) tollából számtalan további részletről értesülünk, a két nagyon eltérő véleményről.⁴⁸ Csak három példa: a várost pár héttel a támadás előtt foglalták el talibánok, még folytak a harcok a visszafoglalásáért; a támadást [AC-130](#) „légi erőd” hajtotta végre, az utóbbi évek valószínűleg leghatékonyabb légi eszköze (éjjel is lát, cirkulál a célpont felett és óriási pontossággal lő vagy 10 ember kezelésében lévő fegyverekkel); az USA célzott támadásai során az áldozatok 90%-a civil.

E sorok írása (2016 február) előtt pár nappal tette közzé az amerikai hadsereg illetékese az ő egyoldalú kivizsgálásának eredményét: az AC-130 személyzete és a Special Operations helyi főnöke a hibás. Ki más is lehetne? Célt tévesztettek, a több száz méterre lévő épületről jelentettek talibán harcosokat, azt kellett volna támadniuk.⁴⁹ Furcsa persze, mert a megtámadottak vizsgálata hangsúlyozza: nem lehetett eltéveszteni az épületet, zászlókkal megjelölték, a méterre pontos koordinátáit tudta az amerikai parancsnokság, és ez volt az egyetlen kivilágított épület a városban, a város ugyanis áramhiánytól szenvedett, a kórház saját generátorokkal működött.

Afganisztán „jelentőségét” növeli, hogy ezzel az országgal kapcsolatban jelentette be először az USA, hogy a háború (nemcsak ez, hanem általában a terrorellenes háború) örökké fog tartani. Feneketlen gazemberség, de legalább *tiszta kártya*: nem lehet az örült és baromi profitot hozó fegyvergyártást korlátozni. Sikerült megteremteni az alibit, a *terrorizmust*, ami persze csak a határain kívüli tényleges terror, meg a szabadságharcot folytató, függetlenségét védő katona és polgár az, az USA állami terrorja a saját állampolgárainak, a világnak, a vallásának a védelme. Ez a minden idegen, Amerika számára kényelmetlen fegyver *terrorra kikiáltása*, annak örökké tartó létének deklarálása biztosíték: nem állhat meg az amerikai *precíziós* fegyverek, és a világ *legfinomabb*, a gyilkolási parancsot gondolkodás nélkül teljesítő katona *gyártása*. A körmönfont játék úgy kezdődött, hogy Obama szent ígéretet tett 2014 december 28-án, miszerint 2015 során cca. felére csökkenti az Afganisztánban állomásozó amerikai erőket. Aztán jött az afgán elnökváltás, ami jó alkalmat teremtett annak bejelentésére, hogy az új elnök, Ashraf Ghani „flexibilis megközelítést” kér a kérdésben. Obama sietett flexibilis lenni, és gyorsan bejelentette az afgán elnökkel közös nyilatkozatban, hogy egy lélekkel se csökkenti a 2014-es, 10000 főt számláló létszámot. A sajtó (*Wall Street Journal*) értesülése szerint az új elnök csak szajkózta az afganisztáni US csapatok főparancsnokának egyik, a tarthatatlan eredménytelenség megfordítására tett javaslatát. A neves író és kommentátor, Jim Hightower átkeresztelte az afganisztáni invázió eredeti nevét Operation Enduring Freedom (Tartós Szabadság Művelet)-ről Operation Endless War-ra.⁵⁰ Aki részletes helyzetértékelésre is kíváncsi, megtalálja az 51.-ben. [Ali Gharib](#) rámutat, hogy tavaly október 15-én Obama minden korábbi ígéretését és akcióját meghazudtolva bejelentette, hogy a mostani 9800 főt számláló haderőt az elnöki periódusának végéig nem hívja vissza, azaz az afgán kérdés megoldását utódjára hagyja. Így az eddig is leghosszabb „hivatalos” amerikai

háború minden valószínűség szerint végtelenné válik.⁵² Az afgán háború eredménytelenségének egyik oka – mint mondja –, hogy azt Amerika alapvetően a levegőből vívja, nagyon rossz eredménnyel. A kunguzi kórház esetén kívül erre utal egy korábbi felmérés is, amely szerint egy 2003. évi, öt hónapig tartó akció során 10 áldozat közül 9 nem az amerikaiak célszemélye volt.

Az ember minden örületre felkészülve is csak döbbenettel tudja olvasni [Tom Engelhardt](#) tanulmányát az Irakra és Afganisztánra pazarolt hihetetlen összegekről.⁵³ Talán e sorok Irakkal foglalkozó részénél is fogok utalni erre az írásra, de ha valamennyire is világosabb képet akarunk kapni Afganisztánról, felsorolok néhány adatot (remélem, szórakoztatni fogja Önöket, kedves olvasók):

Az amerikai hadsereg műszakijai hidat építettek Afganisztán és Tádzsikisztán között a terrorizmus elleni harc jegyében ([\\$37 million bridge](#)). Az ország banditái a minden korábbi csúcsot döntött drog-termelés (ópium és heroin) mintegy ötödét ezen a hídon keresztül értékesítik. A határőrök mindkét oldalon a sofőrök kenőpénzén élnek, gazdagon.

A Kabul és Kandahar között épített – a sehová vezető sztrádának becézett - No1 sztráda olyan jól sikerült, hogy már az első tél alatt töredezni kezdett.

Nonprofit amerikai szervezet felügyelte az 1200 mérföld építésére indított programot. Az afgán vállalkozó közel 300 millió dollár elköltése után 100 mérföldnél kevesebb kavicsos (hengerelt) utat tudott felmutatni. A bekötésre *váró* falvak népe folyamatosan támadta az építkezéseket, több százan áldozták életüket is a függetlenségért. Az útépitési program negyede a felügyelő szervezetnél kötött ki adminisztrációs költség és bér formájában.

Három tábornok próbálta leállítani a főparancsnokság ([\\$25 million headquarters](#)) építését a Helmand tartományban. Nem sikerült. Ha egy hólabda megindul... Nem kellett senkinek, felépült, üresen áll. A 25 millió a minimum, amibe kerülhetett. Hozzá kell tenni azt a 20 milliót, amibe az oda vezető út és a fenntartásához szükséges létesítmények kerültek.

8,4 milliárd dollárt ([\\$8.4 billion](#)) költöttek „mák-termelés visszaszorítása és anti-drog program”-ra. Az eredmény: csúcs mák-termések és rekord ópium-termelés.

A segély-alapok mintegy fele valahogy közvetlenül talibán kezekben landolt, ami állítólag a második legnagyobb forrás számukra a drog-bevételek mögött.

Nem állom meg, közbeszúrom: sötét világ! Szórják a pénzt, az adófizetőik pénzét, otthon meg nő a nyomor! Korruptió, óriási korruptió! Szégyellem magam, hogy mi is odaálltunk melléjük, mert a NATO is a nevét – és katonákat - adott, sőt, még pénzzel is segített (ki ellenőrzi, hová teszik?).

A 465000 kiskaliberű fegyvernek - amit az USA Afganisztánba szállított - jelentős részben nyoma veszett, maga a hadsereg se tud számot adni róla, az afgán nemzeti hadseregnek átadott hányad körül pedig teljes a káosz.

Az afgán gazdaság beindítását célzó 800 millió dolláros Pentagon-programot csak pár hónapja fűjták le, de nincs olyan hadügyi részleg, amelyik meg tudná mondani, mire költötték a pénzt, ami annál is furcsább, mert a programot két évig vezető tiszt ma a Pentagonban szolgál főtanácsadóként.

Egyetlen létesítmény van, amelyik ebből a programból eredeztethető: egy közel 43 milliós

földgáz-töltő állomás ([nearly \\$43 million](#)), ami az eredeti kalkulációk szerint 2-300000 dollárba kerülhetett volna. Semmi értelme sincs, de afgán magánvállalkozás kezén van.

Az ország újjáépítésére eddig 109 milliárd dollárt költöttek az amerikai rekonstrukciós program keretében, ami meghaladja a Marshall tervet (mai dollárra átszámítva - írja), és még mindig romhalmaz.

Bázisok láncolatát építették. Irakban 505-öt, Afganisztánban legkevesebb 550-et ([at least 550](#)). (Másutt szereplő összes adatokkal ütközhet, nem fárasztom magam ellenőrzéssel).

A legtöbbet elhagyták, lebontották, vagy egyszerűen kifosztották.

Mindezekon felül szellemek sokaságát finanszírozzák az amerikai adófizetők. Szellem tanítókról, orvosokról, rendőrökről és katonákról tudnak. Úgy tartják, hogy a rendőrség több mint negyede szellem.

[Barbara Lee](#), aki a 2001-ben egyedül szavazott a Kongresszusban az „Authorization for Use of Military Force (AUMF)” törvény ellen, amely felhatalmazta Busht a „globális terrorellenes háború” elindítására (és ma is érvényben van) nyilatkozott a közelmúltban, hogy ideje az eredménytelen, számtalan áldozattal járó, és óriási összegeket felemésztő afgán háborút befejezni.⁵⁴ Idézi a „[war's price tag](#)” háborús költségek számlálót, amely szerint ennek a háborúnak a költségei 716 milliárd dollárt tesznek ki (a cikk tavaly október 21-én jelent meg, ma, 2016 februárjában ez a számláló 728 milliót mutat). A szerencsétlen amerikai állampolgárok 56%-a állítaná le a háborút, bár többségük nyilván nem értesül a számokról.

A főparancsnok Campbell évvárónak tekinthető nyilatkozatában kijelentette, hogy katonái mai létszámát mindaddig fenn akarja tartani, amíg egyáltalán lehetséges.⁵⁵ Endless war!

Tom Engelhardt ismét felteszi a kérdést, mivel Ash Carter, az amerikai hadügyminiszter (Secretary of Defence) 2016 január végén újra dicsekedett, hogy a világ legfinomabb katonái védik Amerika vezető szerepét a világon, hogy vajon miért nem tud ez a legfinomabb hadsereg győzni a II. világháború óta?⁵⁶ Hosszú értekezés, értékelés után azt tanácsolja (tudja, hogy a levegőbe beszél), hogy Washington végre bevallhatná, hogy vereséget szenvedett, és hazahozhatná a katonáit. „Lehet, hogy ha többé nem akarnánk magunkat a világ valaha volt legnagyobb, legkülönlegesebb és legnélkülözhetetlenebb nemzetének tartani, és nem állítanánk, hogy az USA hadserege a *legfinomabb* harcoló ereje a világnak, mind mi, mind a világ jobban járna és szerényen, békésebben élne.” - írja.

Még pár szót [Jeff Faux](#), az [Economic Policy Institute](#) megalapítójának helyzetértékeléséről.⁵⁷ Szerinte se fog változni a helyzet az elnökváltás után. Miket is mond? Nem szó szerint, de nagy pontossággal: „A talibánokat nem lehet megverni és az afgán nép nem fog támogatni USA-bábkormányt. Mégis minden este halljuk nagyjainkat és politikusainkat szónokolni arról, hogy még egy kis pénz, és még egy kis katonai kiképzés, és a mi korrupt, működésképtelen, ópiummal kereskedő bábunk győzni fog. (...) Nem kell katonai szakértőnek lenni, hogy megértsük: ez nonszensz. Nem az a probléma, hogy az afgánok nem tudnak harcolni; legendás harcosok kultúráját alkotják. Az a probléma, hogy nem akarnak értünk harcolni. (...) A hadurak, akiket a CIA és a Pentagon pénzel és lát el fegyverekkel, a saját népükkel szemben brutálisan viselkedik, beleértve, hogy gyermekek megerőszakolását élvezetnek tartják, aminek figyelmen kívül hagyására utasítja katonáit a hadseregünk. Ez is csak elkerülhetetlen járulékos kár. (...) Ami utánunk következik, sokkal rosszabb lesz, mint a talibánok. Az ISIS, az igazán

kegyetlen Wahhabi fanatizmusával (ami szövetségesünkötől, Szaúd-Arábiából származik), már most működik a pakisztáni határ közelében, Kelet-Afganisztánban.”

Remek összefoglalót kaptam: Washington XXI. századi ópium háborúi (itt nyitható: *Washington's Twenty-First-Century Opium Wars*). A lényege: Afganisztán ópium-termelése az 1970 évi 100 tonnáról 1991-ig 2000 tonnára nőtt. 1979-ben és 80-ban ópium-laboratóriumok sora épült a pakisztáni határon. Ez a régió pár év alatt a világ legnagyobb ópium-termelőjévé nőtte ki magát. 1984-ben az USA piacának 60, az európainak 80 százalékát terítette be. Pakisztánban a heroin-fogyasztók száma az 1979-es *nulláról* (!) 1980-ra 5000 főre, 1985-ben 1300000-re nőtt. Sokkoló növekedésnek nevezte az ENSZ.

Az USA – mind nyilvánvalóbb – nem tud vagy nem akar harcolni az ópium-maffiák ellen. Ki tudja megállítani ezt a „vihart”?

Mindig mondtam: mindenki ostoba, aki az afgánok földjét akarja meghódítani. Ami sem a legnagyobb gyarmatosítónak, sem a mindenre képes Szovjetuniónak nem sikerült - megtörni ezeket a büszke lelkeket - abba a *vékony bármi finom* Amerikának is, másnak is beletörik a bicskája.

Akik a kivonulásban reménykednek, naívak. Annak ellenére, hogy Obama már időpontokat is megnevezett. Marad minden, ahogy van. A főkatonáknak így jó. És az elnökjelöltek sok lapáttal tesznek majd a tűzre. Itt nem részletezem a kérdést, csak Amerika belső helyzetének elemzésénél, aminek része lesz az elnökválasztási kampány.

Lehetne folytatni, de ennyi is unalmas, gondolom. Mindenesetre a fentiek rámutatnak az örökké tartó háború reménytelenségére.

Végül megosztom Önökkel egy TV-élményem. Valamelyik amerikai csatorna ismertetett egy rekorddöntés-kísérletet: 2400 m addigi rekord helyett 2500 m-ről szedett le az afganisztáni hegyoldalról vétlen gyaloglót egy mesterlövész. Ha látták volna, micsoda öröm követte a sikert, azoknak adnának igazat, akik szerint az amerikai katona élvezi, ha ölhet. Nyilván tisztelet a kivételnek. Hogy is mondta Radnóti?

„Oly korban éltem én e földön,
mikor az ember úgy elaljasult,

hogy önként, kéjjel ölt, nemcsak parancsra,...”

Sokszor elgondolkodom azon, vajon miért ennyire fontos Amerikának Afganisztán? A Szovjetunió dogmákat követve sietett a szekuláris kommunista hatalom megsegítésére. Ezt is nehéz megérteni. De Amerika? Messze van, nem veszélyeztetni semmiféle hatalom. Talán igaz lehet az olaj-gázvezetékek terve, ami rövidre vágna a Oroszország alatt termelt olaj útját?? Vagy olyan természeti kincsek vannak az afgán földben, ami megéri a sok pénzt, vért? Nem hallani bányászati tervekről. Elővettem a térképet, és megértettem. Eddig általában délről közelítettem meg gondolatban, India-Pakisztán felől, és nem kaptam fel a fejem a geopolitikai

okokra. Márpedig ott sorakoznak északi határainál a Szovjetunióról levált olaj-köztársaságok (Tadzsikisztán, Kirgizisztán, Üzbegisztán...), majd azok fölött Oroszország. És pár lépésre van észak-keletre Kína. Világos! És közben fontos drog-forrássá is vált... Hm, lehet, hogy ez a döntő tényező?

3.1.2. Irak

Könyvet szenteltem az ország teljesen indokolatlan legázolásának.¹ A lényeg pár mondatban összefoglalható: Az USA aljas, minden alapot nélkülöző alibivel, hazug vádakkal (tömegpusztító fegyvereket gyárt, urániumot vásárol, az al-Kaida terrorista csoportot támogatja) igazolva gáztettét, letiporta az országot. Elfogta és belső ellenfelei kezére adva gyakorlatilag meglincseltette Szaddam Husszeint. A győztesre háruló legelemibb kötelezettségeinek – hogy biztosítsa az elfoglalt ország stabilitását, a nép nyugodt életét – nem tett eleget, a mai napig politikai-gazdasági bizonytalanság uralkodik Irakban. A közelmúltban végzett tudományos jellegű felmérések szerint 1,3 millió embert, főként civileket ölt meg, 4-5 millió lakost tett földönfutóvá. Legmagasabb szintű jóváhagyással embertelen, megalázó módszerekkel kínzott meg terrorizmussal gyanúsítottakat Irakban, a kubai Guantánamóban, végül arra vállalkozó, köztük volt szocialista országokban.

Gondolom elég, ha hozzáteszem, hogy a tényleg terrorista ISIS Irakban, az amerikai barbárságra adott válaszként született, és csak fokozatosan, a Szíriában kialakult pokoli állapotokat kihasználva terjeszkedett tovább, hogy világossá váljék: a közel-keleti krízisért kizárólag az USA-t terheli felelősség. Rettenetes, a világméretű szenvedésért, káoszért, instabilitásért, terrorért viselt felelősség.

A „Beteg emberiség, mocsok világ...” című könyvemben (is) összefoglaltam az iraki invázióra vonatkozó véleményem.² Idézem:

„Megpróbálom összefoglalni az iraki háború lényegét, ahogy én látom:

Ennek a háborúnak a legrettenetesebb aspektusa, hogy a XXI. században, a remélt béke századában egyáltalán sor kerülhetett rá, mert

- A Föld legerősebb gazdasági és katonai ereje indította, visszaélve azzal a pozícióval, amit „egyetlen szuperhatalomként” élvez.
- Az a hatalom, amelyik a parlamentáris demokrácia bajnokának hirdeti magát,
- úgy nyerte el a belső támogatást és tudott maga köré koalíciót szervezni, hogy a háború megindítása szükségességének okait nyilvánvaló szélhámossággal fabrikálta,
- az ENSZ rosszallása mellett, azt félresöpörve indította.
- Minden ellenkező esküdözés ellenére ez a háború gyarmatosító jellegű, a világ ismert legnagyobb olajkincsének megszerzése a célja.
- Magán viseli a vallásháborúk jellegzetességeit, faj- és vallásgyűlöletet szít.
- Fentebb már említettem, hogy 2006-ig több százezer ártatlan civilt mészároltak le a megszállók, ennek nyilvánvalóan többszöröse a fizikai sérült és megszámlálhatatlan a lelki sérült. Egy országot romba döntöttek.
- Végül az USA vezetőinek a háború körül tett nyilatkozatai egyértelművé teszik, hogy a

háború fabrikált okait felhasználva elvi döntések születtek arról, hogy az USA gátlástalanul fogja a jövőben is kihasználni szuperhatalmi pozícióját arra, hogy tetszése szerint gázoljon le másokat. Utalok a „megelőző csapás”, a „nukleáris fegyverek bevetésének joga” doktrínákra és a „gonosz tengelye” billogra. Világra született a gátlástalan, arrogáns szörny, amely bármelyik pillanatban lángba boríthatja a világot!

Hogy ennek az arrogáns szörnynek a feje (vagy akár sokfejű sárkánynak ábrázolva a fejei) ki és mi, mennyire a katonai-hadiipari gépezet, illetve rajtuk keresztül a mindenén átgazoló tőke képviselői, arról az angolul tudó olvasó a következő linkből világos képet nyerhet: Rumsfeld's War[71] Bush „háborús kabinetjének” panteonja, a mai posztjukig megtett *útjuk*[72] az igazság, a tények tükrében egyszerűen elképesztő!! Ez az, aminek meggátlásáért a parlamentáris demokráciát kitalálták és valamikori amerikai (!) bölcsék alkotmányba foglalták az erre kiáltandó *nemet*. Csőd, az egész intézményrendszer, a demokrácia teljes csődje!”

Hiába írtam meg többször, több írásban, mitől bűzlik ez a hal, nem fogta a világ...

Azóta évek teltek el. Nézzünk körül, hogy értékeli most nálam közelebbről szemlélődő, szakértőknek tekinthető, és elsősorban amerikai állampolgár elemzők?

A CommonDreams vezető elemzője, [Andrea Germanos](#) - Jeremy Corbyn-re, az angol parlament tagjára hivatkozva állítja, hogy az iraki háború jogellenes. Elindításáról 2002-ben, a George W. Bush-sal a texasi Crawford-ban tartott „baráti” találkozón állapodtak meg Tony Blair-rel. Blair-t háborús bűnösnek tartja.⁵⁸

A weblap másik írója, [Deirdre Fulton](#) rendkívül fontos dokumentumokba ([publicized](#)) enged betekintést, amelyek egyértelműen bizonyítják, hogy Blair egy évvel az invázió megindítása előtt megkötötte a háborús szövetséget Bush-al, sőt tanácsokkal látta el, miként kell félrevezetni népeiket, miközben nyilvánosan még arról szónokolt, hogy diplomáciai megoldást keresnek Irakkal.⁵⁹

[Bret Weinstein](#) szerint Amerika túlreagálta 9/11-et és ezzel önmagát döntötte romba.⁶⁰ Fontosnak tartja, hogy most – 2015 novemberében írja - „ne kövessünk el újabb hibát”. Rendkívül érdekesnek találom az értekezését! Mert nagyon egyetértek a gondolatmenetével, ami magyarra (nem szó szerint) fordítva így szól:

„Akármilyen jelentős volt is a károk mértékét tekintve a 9/11-es terrortámadás, az egész nemzetet tekintve ez a kárszint annyira volt veszélyes, mint egy méhcsípés. Ugyanis a méhcsípés is csak arra veszélyes, aki allergiás rá. Tehát nem a méhcsípés maga öli meg áldozatát, hanem a szervezetének túlreagálása, ami a test funkcionális rendszerét rombolja szét. (...) Ez a túlreagálás 6000 amerikai életbe került Irakban és Afganisztánban, és a kincstár 3 billió dollárjába. És az USA alkotmányának megnyomorításába, a muszlim világ radikalizálódásába, terror-uralomba, ami iraki és afgán civilek százezreinek halálát eredményezte. (...) A terroristák befektetéseinek megtérülése fantasztikus volt. Ha hiszünk a hivatalos kalkulációkban, az al-Kaida minden egyes dollár „befektetése” hétmillió dollárt hozott neki. Az USA-t a 9/11 által ért kár és az USA magának okozott pénzügyi kára hasonló arányt mutat. Minden egyes nekünk okozott kárral szemben 231 dollár kárt okoztunk

magunknak. A terrortámadás minden áldozatával szemben több mint kettőt áldoztunk a harctereken. És ezzel még nem vettük figyelembe azt az instabilitást, amit a Közép-Keleten hoztunk létre, a kárt, amit saját szabadságjogainkban tettünk, és a látványos kárt, amit külföldi reputációnk szenvedett. (...) Nem sokat tudunk az ISIS-ről és szándékairól. Abban azonban biztosak lehetünk, hogy szeretné, ha a Nyugat lakói feladnák a szabadságjogaikat, miközben vakon támadnának a sötétbe.”

Egyes számok vitathatók (pl. az amerikai áldozatok a két fronton nyilván jóval nagyobbak), de a lényeget megfogta a szerző.

[Nadia Prupis](#), a CommonDreams munkatársa megerősíti a véleményt, hogy Irak inváziója súlyos hiba volt. Utal a Védelmi Hírszerző Ügynökség (Defense Intelligence Agency) egykori vezetőjének, Mike Flinn-nek a Spiegelonline-nak adott interjújára ([interview](#)), amelynek során a *mindent tudó* ember elismerte, az ISIS nem lenne, ha nem lett volna iraki invázió. Az interjút érdemes megnyitni, mert tartalmazza ugyanennek a mindent tudó embernek az al-Jazeera arab televízióval folytatott beszélgetését.⁶¹ Ha úgy tudnék angolul, mint az arab riporter, nem ülnék ebben a nyomor-országban.

Na, ezt is korábban mondtam (ahalmos.wordpress.com blogjaim), mint akárki nem bennfentes.

3.1.3. Szíria

Sorrendben a világ kétségkívül legszerencsétlenebb országai közé sorolható Szíria következik. Akkoriban jártam ott, amikor Asszad hatalomra került, de ebből semmit nem érzékeltem. Az alapvetően az iraki háborúval foglalkozó „Maradj magadnak, Samu bá”¹ írásomban rövid elemzést adtam Szíriáról és Líbiáról is. Mindkét országban jártam, saját tapasztalataim alapján is állíthatom, hogy amit Amerika ezzel a két országgal szemben elkövetett/elkövet, határtalan gazemberség.

Amellett, hogy Szíria évezredekig a világ egyik tudományos-kulturális központja volt, 1971-ben rendezett, nyugodt élet látványa örvendeztette meg a külföldit. Annyira, hogy „jó helyen jársz” mormoltam magamban, amikor az első forró délután egyenruhás kisiskolásokkal találkoztam felmérő sétám során. Nem részletezem a maximálisan pozitív élményeimet, csak összefoglalóan annyit jegyzek meg, hogy mind az általános élet, mind az emberek nyugati színvonalat sugároztak. Voltak zavaró körülmények, például az igen szigorú korlátokkal bénított pénzügyi rendszer, ami nem lepett meg, mivel otthon pontosan ugyanúgy működött.. Annyira biztos voltam abban, hogy egy-két éven belül újra Damaszkuszba visz a Hungexpo kiállítási programja, hogy kihagytam Palmüra-t, ahová pedig eljuthattam volna. A mai napig sajnálom.

Csak hogy érzékeltessem, mennyire mély nyomokat hagyott bennem a szíriai arab világ, idézek néhány sort a „Világok, népek, emberek” című könyvemből.⁴

„Félúton jártam a gép felé, amikor meghallottam: valaki a nevemet kiáltja. A hang felé fordulok, nézek kutatóan visszafelé, látom, hogy Husszein áll a kerítés túloldalán, és kapaszkodik belé, mintha át akarna mászni rajta. Kilépek a sorból és futok vissza ehhez a jó emberhez. Kezet akarnánk rázni, de csak az ujjaink érintik egymást. Látom, sír, könnyek futnak le az arcán, suttog valamit. Ó, édes jó istenem, egy felnőtt arab, aki szolgált nekem! És krokodilkönnyekkel búcsúzik tőlem! Ilyet férfiembertől soha máskor, másutt nem láttam. Soha

többé nem láttam viszont ezt az arany szívű embert! Ha lehetővé válna, hogy találkozzam halálom előtt azokkal, akik közel álltak hozzám kicsit zűrösre sikeredett életem során, az első között lenne, akit meghívnék.” A magyar pavilon arab sofőrjéről írtam, aki a Kirendeltség hibájából nem tudott tőlem időben elbúcsúzni.

Eltartott egy darabig, mire felfogtam, mennyire súlyos polgárháború dúl az országban. Valaki elolvasta a weblapomon Szíriáról írt soraimat és fotóimat, aminek hatására kaptam – újságíróként szerepeltetve – meghívót a kormány sajtóval foglalkozó szervétől. A meghívóhoz nem fűződött semmiféle kondíció, így majdnem elrepültem, az indulás előtt két-három nappal fűjták le a látogatást az elmérgesedett állapotok miatt.

Ugye érthető, mit akarok kifejezni?

A blogjaim ³⁵ között található Szíriával foglalkozók. Arra hamar rá lehetett jönni, hogy az ellenzék csak részben politikai vagy etnikai konfliktusok miatt fogott fegyvert. Többnek tűnt a fundamentalista iszlám erők, vagy inkább forgácsok – és messze nem feltétlenül szíriaiak – részvétele a harcokban. Óriási gazemberség volt Amerika (és egyes európai országok) részéről ezeknek a káoszt keverő, sokszor egymással is szembeszálló csoportok azonnali elismerése ellenzéknek, és fegyverekig menő támogatásuk. Az egész nyugati politika és média Asszam erőit kiáltotta ki kegyetlen gyilkosnak, míg – ki-kiderült – főként ezek a csoportok kegyetlenkedtek.

Nézzük, mit mondanak mai okos megfigyelők erről az eseménysorozatról?

Négymillióra nőtt az otthonát elhagyó, menekült státuszért folyamodó szíriaiak száma.⁶²

Obama jóváhagyta, hogy a légierő támogassa a mintegy 60 (igen, hatvan) felkelőt, akik fogadalmat tettek, hogy csak az ISIS-t fogják támadni (2015 nyara).⁶³

Koalíciós légicsapások eredményei: hat hónapot vizsgálva az airwars.org úgy találta, hogy az iraki és szíriai légicsapások civil és „baráti katona” - magyarul vértlen – áldozatainak száma ezernél több volt ([Airwars report published today](#)). Összehasonlító táblázat is található a cikkben, mennyivel „rosszabbul látnak” a támadók. Az agresszorok: USA, UK, Hollandia, Franciaország, Ausztrália, Kanada, Dánia, Belgium – többnyire volt gyarmatosító.⁶⁴

A Center on Peace & Liberty egyik kulcsfigurája, [Ivan Eland](#) rácsodálkozik a tényre, hogy míg Amerika a Szíria elleni háború főszereplője, az onnan elmenekült mintegy négy millió főből 214-ben 132-t fogadott be, és 2015-ben is csak 2000 menekült befogadásával kalkulál.⁶⁵

Oroszország is beszállt az ISIS elleni légi háborúba.⁶⁶ Megírtam azonnal a véleményem blogban.³⁵ Nem jó ez így: amíg nem egyeztetnek, koordinálnak legalább a „nagyok”, addig inkább zavart okozhat, és nem segít. Figyelem szinte napról napra, és nem változott a véleményem, amíg meg nem született a megállapodás (l. lentebb). Az orosz fellépés még nehezebben igazolható, hiszen egymaga formál jogot „kizárólag az ISIS elleni” légicsapásokra. Ki tudja ellenőrizni abban a káoszban, ahol X (ki tudja mennyi) fanatikus Asszad-ellenes formáció létezik, és Y (ez se sokkal könnyebb lecke, l. fentebb) támadja Asszadékat, ezt a káoszt fokozva.

[Juan Cole](#) részletesen taglalja, hogy mind Obama, mind pedig Putyin hibásan értékeli a szíriai helyzetet.⁶⁷ Új nevet tanultam meg: újabban az ISIS és ISIL helyett – amelyek legális államalakulatot sejtethetnek – egy arab kifejezés rövidített változataként nem államként, hanem gyilkosként kezeli ezt a terrorista bandát: DAESH, ami tulajdonképpen az ISIL-nek megfelelő

arab szósor (al-Dawla al-Islamiya al-Iraq al-Sham), de – gondolom kiejtésben nem különbözve – a „daes” szóként is érthető, aminek két jelentése is van: „aki a lába alatt tapos el valamit”, illetve „ellentétet szító”. Sokat fogjuk hallani, amíg még élünk. Ők maguk gyűlölik a szót, azzal fenyegetnek, hogy aki így hívja őket, annak kitépik a nyelvét.

És miért is téved a két óriás?

Obama Asszad nélküli megoldást akar a fegyveres „ellenzék” megjelenése óta. Szerinte Asszad eltávolítása akkor lehet sikeres, ha valamennyi „részvevő ország” összefog a távozása után a nemzeti hadsereg és állam helyreállításában. A szerző szerint ez lehetetlen: a DAESH Szíriában ki tudná használni a Baath nyugati erőktől elszenvedett vereségét. Ezek az erők a szíriai egekben lakozva (utalás a gyalogosok hiányára) nem tudnának akkor se hatékonyabban fellépni ellenük, mint most.

Putyin viszont meglepte Washington katonai erőkkel megjelenve Szíriában, és azt állítva, hogy csak Asszad Baath-rendszerének bevonásával lehet megverni a DAESH-t.

Obama teljesen védekező helyzetbe került, mivel (a) saját DAESH-sel szembeni tervei nagyrészt sikerteleneknek bizonyultak, és (b) mert Putyin vonatkozó tervei konkrétak és magukban foglalják a diktátor Asszad megerősítését.

Putyin is széles tábor egységes akciójában gondolkodik, és rámutat a líbiai katasztrófára, arra a káoszra, ami a kormányok feltétlen megdöntésének politikájából következik. Több következtetése hibás: azt állítja, hogy az USA és Nyugat kreálta a DAESH-t (nem tették – mondja a szerző; mégis az ő bűnük, mert gyalázatos tetteik következménye – mondom én), azzal a céllal, hogy megdöntsék a szekuláris kormányokat (ami nem áll szándékukban – mondja a szerző; hogy szekuláris-e, nem döntő számukra, de meg akarnak dönteni minden olyan kormányt, amelyik nem gázsulál nekik – mondom én). (...) A szerző Putyin legfőbb tévedésének tartja, hogy véleménye szerint csak a szíriai kormánnyal és hadseregével együttműködve oldható meg a válság, el kellene végre fogadni, hogy ők és a kurdok harcolnak szemtől szembe az Iszlám állammal és terrorista szervezetekkel Szíriában.

Reménytelen vita, amikor a világ azt se tudja egyértelművé tenni, ki és mi terrorista? Hányféle forrása van (vallás, etnikum, gőg, hatalomvágy...), milyen nagyságrendet képvisel, állami (náci Németország, kommunista Szovjetunió, most USA...), csoport (al-Kaida, DAESH és társaik), személyes indulatok által vezérelt. Ideje lenne tudományos művet írni a témáról! Szívesen segíték, ha valaki felvállalja. Nekem már sok lenne.

[Ramzy Baroud](#) tájékoztatja a világot a szíriai lakosság szenvedéseiről.⁶⁸ Úgy döntöttem, írásának mindössze két bekezdésével foglalkozom itt, bár az egésznek kellene idéznem. Az egyikben összefogó képet mutat a helyzetről (2015 október): 300000 halott, jóval több sebesült, 6 millió (!!!) menekült; biztosak lehetünk benne, hogy a konfliktusban résztvevő egyetlen kormány – beleértve a szíriai kormányt és ellenzékét is – se törődik a lakosság életével, a szíriai nemzet túlélése nem elsőrendű érdeke azoknak, akik az ország talaján vívják proxy háborújukat. A másik egy 16 éves kislány kivégzéséről szól, akit (nyilván a *szolid* ellenzék) azzal vádoltak meg, hogy a kormány kéme. Miután jobb tenyerét átlőtték, bevallotta, hogy GPS adókat telepített ellenzéki területeken, hogy a kormány pontosan tudja célra vezetni a

rakétáit (amelyek nem precíziósak, vagy nem léteznek). Egy téren nyilvánosan végezték ki, a közvetlenül az arcába lőtt hat golyóval.

Abszurd világ, végtelenül aljas világ!

És itthon a menekültekkel riogatják a népet!!!

[Robert Parry](#) jelentős cikkben mutat rá olyan tényekre és tényezőkre, amelyeket Obama követ el, hibásan, és amelyek súlyosan akadályozzák, hogy józan megoldáshoz keresse az utat Szíriában.⁶⁹ Kezet kellene fognia Oroszországgal és Iránnal, és közös erővel kellene a béke felé vezető úton haladni. Megoldhatatlan számára, mert hatalmas erőt képvisel otthon a „Hivatalos Washington” néven ismert neokonzervatívok és a „liberális intervenciósök” koalíciója, külföldön pedig azok az országok, akik Amerika útitársai: Izrael, Törökország, Katar és más sejkiségek. A részletek számomra (is) követhetetlenek: Szaúd-Arábia sok szempontból táplálja a terrorizmust, Izrael számára kisebb rossz az al-Kaida szíriai szárnya, a NUSRA Front, Amerikának be kellene szüntetnie a „mérsékelt” szunnita csoportok pénzzel és fegyverrel támogatását, saját hadügyminisztere háborút akar (naná, sok az elhasználandó fegyver, és ömlik a fekete pénz), olyan hangulatkeltőktől is fél, mint a saját ENSZ-követe, Samantha Powell, vagy a The Washington Post és The New York Times keményvonalas szerkesztői... Nem folytatom... Végletesen el van rontva az USA vezetése, hangulata...

Ha nehezen is, de az USA végül, 2015 őszén beismerte, hogy az ellenzéki erők kiképzése megbukott, és befejezettnek nyilvánította azt.⁷⁰ A programot kezdetektől fogva bírálták, mint "akár nyilvánvalóan tisztességtelent vagy veszélyesen téveszmést". A cikkből megtudjuk, hogy a kiképzés Jordániában, Katarban, Szaúdi-Arábiában és az Egyesült Arab Emírátságokban folyt, az eredménye mintegy 50 harcos volt (másutt 60 szerepelt), akiket bevetés után azonnal lemészárolt vagy foglyul ejtett a NUSRA Front vagy más dzsihádisták csoportja, 4-5 maradt bevethető állapotban. Ennek ellenére – és a bejelentéssel ellentmondva – Törökországban áll fel egy kisebb kiképző központ, ahol arra *képeseket*, főként ellenállás-csoportok vezetőit képezik ki például arra, hogyan kérjenek légicsapást.

Borzasztó belegondolni is, milyen birodalom ez a világszendőr! Amikor kiderült, mennyire nulla ez a kiképző-program, ami 500 millió dollárba került az adófizetőknek, Obama, az elnök és főparancsnok nyilatkozatot tett közzé, miszerint ő nem is nagyon akarta ezt az egészet, csak kritikusai – többek között Hillary Clinton külügyminiszter – lökték bele ebbe a sületlen marhaságba.⁷¹

Egyetlen levél, egyetlen Connecticut-i kongresszusi tag kezdeményezésére 54 kollégájával együtt az elnökhöz írt levél indította el a forradalminak is tekinthető mozgalmat: üljenek végre tárgyalóasztalhoz az érintettek.⁷² Az elnök megértette, hogy nem folytatható az indokolatlan, rossz koncepcióra épülő, embertelen és dicstelen, meg nagyon drága intervenció, - a döntés pillanatáig csak az ISIS-elleninek mondott akciók 6,5 milliárd dollárt ([\\$6.5 billion](#)) emésztettek fel - tömeggyilkosság, embervadászat, világ-presztízsveszteség, az egész muszlim világ gyűlöletének kivívása nélkül. Bizonyára hatott az a többször megismétlődő katasztrófális eset, hogy az ISIS, illetve Asszad ellen harcolóknak szállított fegyverek a szélsőséges iszlám fundamentalisták kezére kerültek (Irakban az ISIS elől menekülő hős nemzeti hadsereg által Ramadiban hagyott töménytelen fegyver, Szíriában a NUSRA-hoz vándorolt fegyverek). Talán mindennél többet jelent az az iszonyatos emberi áldozat, amit Szíria lakossága szenved el. A

cikk hihetetlenre emeli a menekültek számát: 6,5 millió az országon belül, és 4 millió, aki már elhagyta az országot, azaz cca. a lakosság fele hajléktalanná vált. [Szerintem téved a szerző, ez a világcsendő, a történelem más szuperhatalmaihoz hasonlóan nem törődik az emberáldozatokkal, egészen más vezérli: pénz, pénz és pénz, hatalom, hatalom és hatalom. Megértés?] Asztalhoz ült, a „koalíciós partnereivel” és az általa támogatott „mérsékelt ellenzékkel” együtt. A döntéshez persze kellett az oroszok belépése az ISIS - deklarációjuk szerint csak az ISIS - elleni, elismerten pontos és eredményes légicsapásai és az „ellenzék” kiképzésének nevetséges kudarca.

Itt kilépek a cikkből:

A másik oldalon (vagy ovális volt az asztal?) Asszad képviselői, az oroszok és irániak ültek. Valami történt, lassan érzékelünk kell, hogy pontosan milyen erős a tűzszünet, amit kötöttek. Úgy látszik, teljes a káosz: február 12-én (uj szo.com) Kerry (USA külügyminisztere), Lavrov (orosz külügyminiszter) és Staffan de Mistura ENSZ-megbízott részvételével tucatnyi ország, valamint a fegyveres ellenzék megállapodott abban, hogy egy hét alatt [elmúlt] leállítják az összetűzéseket, kivéve az oroszok ISIS és NUSRA elleni légicsapásait. Más hírek szerint február 20-án az ellenzéki csoportok 2-3 héten belül lejátszódó tűzszünetben állapodtak meg, aminek feltétele, hogy az oroszok is hagyják abba a légicsapásokat. Nem lesz ebből semmi!

Közben haladjunk tovább, részben visszalapozva a történetekben:

Október végén Obama még gyalogosok bevetését rendelte el az iraki és szíriai DAESH erők ellen.⁷³ Talán nem teljesült? Ha igen, csak olaj lehetett a tűzre.

Az 1976 évi Nobel Békédíj kitüntetettje, [Mairead Maguire](#) idén januárban kifejtette, hogy csak békés megoldás vethet véget a szíriai konfliktusnak.⁷⁴ Kiemeli azt a tapasztalatát, hogy szíriai látogatása során [bátor asszony] a megkérdezettek többségének véleménye szerint Szíriában nem polgárháború, hanem külföldi invázió folyik. Azt is hangsúlyozták, hogy nem a keresztények és muszlimok közötti vallási konfliktusról van szó. [Gregorios III Laham](#) pátriárka szavai szerint a két vallás gyökerei összefonódtak, és 1436 évig háborúk nélkül, békésen éltek egymás mellett véleménykülönbségek és konfliktusok ellenére.

Ugyancsak januárban a CommonDreams felhívja a figyelmet egy levélre ([released a letter](#)).⁷⁵ 160 humanitárius szervezet és ENSZ-ügynökség fordul a levéllel kormányokhoz és az egész emberiséghez, hogy vessenek véget ennek a gyaláztatnak. „Ez a konfliktus és következményei valamennyiünket érint. Érinti azokat, akik Szíriában szeretteiket és megélhetési lehetőségüket veszítették el, akiket gyökerestől téptek ki a házukból, vagy akik kétségbeeső helyzetben élnek ostromállapotok alatt. Ma Szíriában cca. 13,5 millió ember szorul humanitárius segítségre. Ez nem egyszerű statisztika. Ez 13,5 millió olyan ember, akinek az élete és jövője veszélyben van.” - írják többek között. Talán ez a levél is lökött egyet a vétkesekben, hogy lépjenek a béke felé.

Végre elfogadható információt kaptam a „harcok beszüntetéséről” (17 kormány részvételével kötöttek – ez is mutatja a helyzet idiotizmusát: ott volt/van minden gazembere a világnak).⁷⁶ Nem fegyverszünet, mert annak megkötésekor kötelező formális nemzetközi előírások szerint kell eljárni. Meg nyilatkoznia kell Asszadnak. És szíriai civil szervezetek abszurdnak mondják, hogy a DAESH és NUSRA elleni harc még kívül esik a megállapodáson. Az ENSZ nevében groteszknek (["grotesque"](#)) hívják a szíriai humanitárius krízist. Létrejött valami Nemzetközi

Szíriát Támogató Csoport (International Syria Support Group), az USA és Oroszország részvételével, aminek kötelessége – humanitárius szervezetek közreműködésével – biztosítani, hogy Szírián belül és kívül eljuthasson a szükséges segítség a rászorulókhoz.

Még meg se száradt a tinta a megállapodáson, amikor rakétatámadás érte a Doctors Without Borders/Médecins Sans Frontières (MSF) két Aleppo-környéki kórházát.⁷⁷ A kórház üzemeltetői nem nevezték meg a támadó felet, az al-Jazeera ([hit](#)) és több nyugati sajtóforrás az oroszokra hárítja a felelősséget. Az oroszok természetesen tagadnak.

Újabb két nap, és arról számol be a világ – az Emberi Jogok Szíriai Megfigyelőközpontja emigráns (!) szervezetre hivatkozva, hogy több száz civilt és 50 kormányhű katonát mészárolt le az Iszlám Állam.⁷⁸

Nem tud vége lenni, amíg ilyen állatok szabadon/életben vannak.

A világ egyik legismertebb politikai-gazdasági elemzője, az angol The Economist fordulatnak értékeli az oroszok beavatkozását.⁷⁹ Magát a konfliktust a háborún belüli utálatos háborúk komplexumának nevezi: felkelés a diktatúra ellen; szektáriánus csata szunniták és alaviták (és síita szövetségeseik) között; szunnita arabok gyilkos küzdelme egymással; kurdok harca haza megteremtéséért; regionális „proxy” (mások által megvívott) háború, amely Szaúd-Arábiát és Törökországot állítja szembe Iránnal; és végül a „félénk” Amerika geopolitikai küzdelme a feléledő Oroszországgal szemben. Tovább elemzi a részleteket: a törökök támadják a szíriai kurdokat, akik Amerika segítségére voltak az ISIS ellen, most Asszád és az oroszok mellé álltak, segítettek az oroszoknak elvágni az Aleppo-t Törökországgal összekötő ellátó-folyosót, egyben reménykedve kapcsolat létesítésében a törökországi kurdokkal. Szaúd-Arábia légierővel támogatta a törököket a kurdok ellen és felajánlotta szunnita csapatok küldését...

Abbahagyom, ilyen katyvaszt nem látott még a világ!

A katyvaszba mártott karddal súlyosbítja a helyzetet Törökország.⁸⁰ Növeli a feszültséget az oroszokkal, az ankarai merénylet miatt – bár bizonyítékot nem tud felmutatni – ágyúzza a szíriai kurdokat, sőt, a már Szíriában a fekáliát keverő 350 katonájához további 500-at küld, végül Szaúd-Arábiával együtt Szíria megszállását tervezi.

Mindezt a „harcot szüntess” megállapodás után pár nappal.

[Robert Parry](#) egyenesen nukleáris háború veszélyérő beszél.⁸¹ Egy cím és egy bekezdés:

A cikk címe durván: A veszély, hogy a sokoldalú szíriai háború III. világháborút robbant ki, folytatódik, mivel Törökország, Szaúd-Arábia és az USA neokonzervatívjai invázió lehetőségét mérlegelik, amelyik megölheti az orosz csapatokat – és a szíriai krízist esetleg nukleáris leszámolássá eszkalálva, meglepő módon az al-Kaida terroristáinak védelmében.

És egy bekezdés: Az orosz elnökhöz, Vlagyimir Putyinhoz közelálló forrás szerint az oroszok figyelmeztették Recep Tayyip Erdogan török elnököt, miszerint szükség esetén Moszkva kész taktikai nukleáris fegyvereket bevetni, hogy megvédje csapatait egy török-szaúdi támadással szemben. Mivel Törökország NATO-tag, egy ilyen konfliktus könnyen teljes körű nukleáris konfrontációvá eszkalálódhatna.

Örültek világában élünk. A törökök, az örmény genocídium bajnokai, a szaúdiak, a legdiktátorabb diktátorok, a lefejezéssel, megkövezéssel, korbácsütésekkel kivégzők, az USA keményvonalasaival megtámogatva nukleáris háborúba kergethetik a világot?

3.1.4. Líbia

Időrendi sorrendben is, meg mert valamennyire ismertem az országot, Líbia következik. Alig került az ifjú Kadhafi és még ifjabb társai hatalomra, amikor kétszer is jártam Líbiában. Kétszer fogtam kezét vele, egyszer az utolsó pillanatokban őt eláruló Dzsallúddal, csodák sorát láttam (Leptis Magna, Sabratha, Ghadames).

Kadhafi akkor az arab világ egyik legpozitívabb figurája volt: felszabadította a nőket, enyhített a sárija törvénykezésen, harcot indított az arab egység megteremtéséért, élen járt a természeti kincsek (olaj!) nemzeti kezekbe vételében vagy legalább ellenőrzésében, az olajár emelésében. Igen magas életszínvonalat biztosított, ingyenessé tette a felsőoktatást, és kötelezővé az alacsonyabb szintűt. Sokáig nem esett le az akkori magyar vezetésben, hogy Magyarországnak kiemelt helyet biztosított a gondolkodásában. Gyűlölte az amerikai és szovjet imperializmust (az utóbbit is akként kezelte), de a szocializmus felé hajlott, ezért minden nemzetközi vásárukon a szalag elvágása után nyílegyenesen a magyar pavilonhoz ment a sleppjével, médiával. Csak bukása után kürtölték világgá, hogy magyar felesége (is) volt.

Megtanultam pár jellegzetes mozdulatot, kifejezést, köszönéseket, ismeretségeket kötöttem. Egy-két olasz jellegű gyors-étteremben (másra nem jutott idő) a pincér mosolyogva üdvözölt, a kikötő vámhivatalában soronkívüliséget élveztem, a kiállítás számláját vezető bank osztályvezetője barbecue vacsorával búcsúztatott, és egy kis faliszőnyeggel lepett meg. Kiváló világ volt, barátságos népek!

A köszönésekről jut eszembe: jóval később tudtam meg, hogy a homlokot, ajkakat, mellett érintő arab köszönés – amit megtanultam – mit is jelent? „A gondolatom, szavam és szívem a tiéd.” Szóljon, aki ennél szebb köszöntést ismer.

Idáig tartottak a Líbiáról szóló írásaim.⁴

Kadhafi aztán szép lassan a teljhatalommal rendelkezők sorsára jutott: eszét vesztette. Ostoba zöld könyvet írt, pózolt, majd odáig ment, hogy terrorista akciókat támogatott. Az USA célponttá is tette, rakétatámadást intéztek a rezidenciája ellen. Az épületet eltalálták, de nem tartózkodott ott, *csak* egyik kislányát ölték meg. Az amcsi „levadászási politika” egyik iskolapéldájának tekinthető aljasság.

Aztán szépen javult az állapota: bocsánatot kért a bűneiért, kártérítést fizetett az Angliában lezuhant repülőgép áldozatai hozzátartozóinak. A nyugati hatalmak elfogadták, tárgyaltak vele, fotózkodtak, ahogy a diplomáciai életben szokás.

A szerintem alapvetően Amerikának (CIA) köszönhető Arab Tavasz Líbiában is táptalajra talált, az ellenzék hirtelen megmutatta magát, és – mit tesz isten – fegyverekkel is rendelkezve támadásokat indított a kormány ellen. És itt kezdődött Amerika szokásos, nyilvánossá váló beavatkozása a szuverén ország ellen. A diktátor eltávolítása lózungot – mivel a világ szinte

minden szócsöve ezt trombitálta – megette majdnem mindenki. Ki gondolta végig, hogy Szaúd-Arábia, az egyik legkegyetlenebb diktatúra Amerika barátja? Az USA mérlegelés nélkül elkezdte tömni pénzzel, fegyverrel, propagandával az alapvetően szélsőséges csoportokból álló banditákat. A fegyverek használatában háttérben maradt, maga előtt tolta a NATO-t, amely már jóval a harcok vége előtt 20000 Kadhafiék ellen irányuló akcióval büszkélkedett. Később találkoztam hivatalos büszkélkedésnek tekinthető negyvenezres számmal. Hihetetlen a NATO átalakulása védelmi szervezetből a világcsendőrt kontroll nélkül kiszolgáló, barbár akciókkal azt „fedező” agresszív, háborús bűnök sorozatát elkövető formációvá!

A záróakkordok igazán undorítóak voltak: meglincseltették Kadhafit. Láttam – videón - a megtért diktátor utolsó pillanatait. Pár autóval menekült híveivel az ostromlott szülővárosából, amikor egy légi eszköz, valószínűleg drón kilőtte az oszlop Kadhafi előtti autóját. Kadhafi az út alatt átvezető csatorna csövébe menekült, ahol pár ifjanc elkapta, és valamelyik hősöcske lelőtte. Mutatták Hillary Clintont, az USA akkori külügyminiszterét, akivel egy nappali szobának tűnő helyiségben közölték a hírt. A reakciója mindent elárult: „Végre elraktuk!”-kiáltott fel.

Orcátlan, megengedhetetlen, és nagyon áruló viselkedés: nem rejtette véka alá nagy örömét nyilvánosan sem. Egy sajtóértekezleten, ahol rákérdeztek, a hír igaz-e, a híres mondást ([Veni, vidi, vici](#)) viccelődésre fordítva „Jöttünk, láttunk, ő halott”-tal válaszolt.⁸²

A vad káosz, amibe az ország süllyedt, – többek között – az elnökjelölt aspiráns vadlady-nek köszönhető.

[Robert Parry](#) részletesen ismerteti, milyen forrásokból milyen információkkal rendelkezett a zseniális külpolitikus, a világcsendőr világpolitikai helyzetét formáló, magát könnyen az USA elnöki székében találó sértett (gondoljunk a férje leszopására) asszony.⁸³ Legfőbb informátora az újságíró Sidney Blumenthal volt, aki Hillary Clinton magán-email címére küldözgetett Kadhafit ördögnek festő – az ellenzékétől származó, meg nem erősített - információkat. Olyanokat például, hogy Kadhafi az ellenzék kegyetlenségét illusztrálандó, színpadi díszletszerűen helyezett közszemlére hullákat, vagy hogy katonáinak Viagrát osztogatott, nemi erőszakra buzdítva őket. Ilyen és hasonló hírek, pl. hogy tömeggyilkosságokat követ el Kelet-Líbiában az ellenzék sorait támadva, elhangzottak az ENSZ-ben is. Az utóbbi hír annyiban igaz volt, hogy abban a körzetben vert először gyökeret több radikális/szélsőséges iszlamista csoport (Libyan Fighting Groups; Al Qa'ida in the Islamic Maghreb), amire az akkori francia elnök, Sárközy is felhívta a figyelmet, mondván, hogy ezek beszivárognak a nyugat által támogatott Nemzeti Átmeneti Tanácsba (National Transitional Council) és annak katonai parancsnokságába.

Ennyit az USA külpolitikájáról, és lehetséges jövődöbeli elnökéről.

2016 februárjában az USA légicsapást mért Sabrathára, a DAESH kiképző táborára. A

tulajdonképpen cél a tunéziai Chouchane levadászása volt, aki a közelmúltban egy ottani, tunéziai szállodát ért támadás szervezője volt.⁸⁴ Az írás foglalkozik azzal, hogy a Kadhafi megölése óta eltelt öt év alatt az ország egyre mélyebbre süllyedt, gyakorlatilag összeomlott, két magát kormánynak nevező frakció folytat küzdelmet a hatalomért. Jó termőtalaj a szélsőséges iszlám erők számára.

A csapással Amerika az DAESH elleni fellépésének keménységét akarta bizonyítani.

Sabrathában láttam a világ talán legépebben fennmaradt római amfiteátrumát. Csoda a semmi közepén. Remélem, azt nem rombolják le, mint annyi fontos emléket, műtárgyat Irakban.

Most kaptam – sokadik közvetítőtől – e-mailen. Ha fele igaz, akkor is aláhúzza a véleményem: újabb, sokadik diktátor/uralkodó/választás eredményeként vezető, akit azért ölettek meg, mert „nem fogadott szót” Amerikának. Köszönöm az üzenet megfogalmazójának!

[„Líbia... nem az volt a baj, hogy diktátor volt Kadhafi](#)

2016. február 9., 17:00

Mit kapott a líbiai polgár alanyi jogon? Hihetetlen. Líbia: Kadhafi “diktátor” idején 16 dolog járt alanyi jogon a líbiai állampolgároknak. Ez mára a múlté lett, az amerikai demokrácia-export jóvoltából:

1. Líbiában mindenkinek állampolgári jogon járt az ingyenes elektromos áram, vagyis senki sem fizetett villanyszámlát.
2. Líbiában a bank állami tulajdonban volt, és 0% kamatot számított fel a líbiai állampolgároknak adott kölcsönök után.
3. A saját otthon alapvető emberi jog volt Líbiában.
4. Minden újdonsült házaspár 60 ezer Dinárt (kb. 50.000 USD) kapott az államtól, hogy az első otthonát megvehesse, és családot alapíthasson.
5. Az oktatás és az egészségügyi ellátás teljesen ingyenes volt. Kadhafi hírhedt “rémmuralma” előtt a líbiaiak 25%-a tudott írni-olvasni, a diktátor alatt ez az arány 83% lett!
6. Ha egy líbiai állampolgár gazdálkodással akarta megkeresni a kenyerét, akkor az államtól kapott

földterületet, házat, gazdasági épületeket, vetőmagot, illetve az induló állatállományt. Mindezt természetesen ingyen!

7. Ha egy líbiai polgár nem talált az országon belül olyan oktatási intézményt, vagy egészségügyi ellátó helyet, amire szüksége volt, az állam fizette a külföldi tanulását vagy ellátását. Ezen kívül

havonta 2300 USD ellátást biztosított lakhatásra és autókölcsönzésre.

8. Ha egy líbiai autót vásárolt, az állam kifizette a vételár felét.

9. Líbiában a benzin ára 0,14 USD volt literenként. Ez a mai magas USD/HUF árfolyammal számolva is csak 31 Ft.

10. Líbiának nem volt külső adóssága, a háború nyomán a nemzetközi bankokban befagyasztott betéteinek összege hozzávetőleg 150 milliárd USD volt, amit az új líbiai demokrácia már sosem fog viszonlátni.

11. Ha egy líbiai nem talált munkát a diplomája megszerzése után, az állam mindaddig fizette számára az adott ágazatra jellemző átlagbérrel megegyező bérpótló támogatást, míg nem talált munkát.

12. A líbiai olajexportjából befolyó pénzek egy részét az állam közvetlenül a líbiai polgárok

bankszámlájára utalta. Minden állampolgár részesedett tehát a nemzeti ásványkincsek értékesítéséből származó bevételekből.

13. Minden anya aki gyermeknek adott életet, 5000 USD-nek megfelelő összeget kapott.

14. Az élelmiszereket ártámogatással lehetett megvásárolni, 40 loave kenyér 0,15 USD, vagyis kb. 34 Forint volt. (Azt sajnos nem tudtam kideríteni, hogy hány kiló a 40 loave.)

15. A líbiaiak 25%-a rendelkezik egyetemi diplomával

16. Kadhafi öntözési projektjének köszönhetően a sivatagi ország gyakorlatilag egész területe ellátott ivóvízzel. A líbiai adórendszerről: Líbiában minden jövedelem adóköteles volt. Havi 1000 Dinár jövedelemhatárig (ez kb. 189.000 Ft) 5 azaz ÖT% az adókulcs, e fölött 10%. Mindenki fizetett ezenkívül jövedelemtől függően 1-3% úgynevezett Dzsihad adót, és 3,75% nyugdíj járulékot. Ezek önmagukban is barátságosnak tűntek, különösen, ha beszámítjuk, hogy nem volt villanyszámla, és évente mindenki kapott állami támogatást (ez az olajexportból származó juttatás volt), ami egyedülállóknak 1800 LD/év, házasoknak 2400 LD/év és még gyermekenként további 300 LD/év.

Csak egy megjegyzés:

Kadhafival nem az volt a baj, hogy diktátor, hanem az, hogy az olajat nem volt hajlandó a fedezetlen USD-ért exportálni.

Aranyat kért a dollár helyett. Ezért legyilkolták. Ennyit az amerikai demokráciáról.

És ami számunkra még fontosabb: feltartotta Európa felé az afrikai menekültáradatot, írta Kelet Hangja Műhely (orientalista).”

3.1.5. Jemen

Sokáig, talán hetekig nem értettem, miért vált Jemen háborús borzalmak központjává. Ősi állapotokról volt tudomásom, különleges, vályogból épített csodálatos emeletes házakról, szegénységről.

Aztán értesültem, hogy al-Huthi nevű valaki vallási alapokon felkelést szervezett Saleh elnök ellen, majd folytatta a harcot a helyére lépő al-Hadi-val szemben is. Egyik elnök se lehetett népszerű, mert a felkelők gyors tempóban foglalták el Észak-Jemen jelentős részét, a fővárost, Szanaa-t is, és haladtak a dél-jemeni Áden – jelentős kikötő - felé.

A kis és gyakorlatilag Jemenre korlátozódó vallási (zaidi síita, a VIII. században született) szekta Amerikát, Izraelt ellenségnek minősítette, és – rettenetesen nem szimpatikus módon – antiszemitának vallotta magát. Irán – és állítólag a Hezbollah - támogatását élvezték...

Itt meg kellett állnom, hogy megpróbáljam megoldani a jemeni képletet, ami túl bonyolultnak bizonyult. Belelapoztam a rendelkezésemre álló további információkba, és az az érzésem támadt, hogy nem érdemes Jemennel foglalkozni. Tönkrebombázták, ezúttal arabok az arabokat. Aztán mégis folytattam. Találtam magyar írást a Huthi (angol szövegekben Houthi) lázadásról.⁸⁵

Idézek belőle két sort, amiből kiderül, hogy Huthi a radikális iszlám bajnoka volt. 2003-tól *szlogenmozgalmat* indított: „A mozgalom tevékenysége abból állt, hogy a pénteki imák után tagjai a mozgalom legfőbb szlogenjét: 'Halál Amerikára, halál Izraelre, átkozottak legyenek a zsidók és győzedelmeskedjen az iszlám!' kántálták”.

Felidéztem a jemeni vályog-építkezés csodáit, Szanaa és még egy város a világörökség része.⁸⁶ Érdemes mindkettőt felütni, közelebb kerül az ember az ottani világhoz.

Valószínű, hogy a felkelők, akik elérték, hogy az elnökök *lemondjanak*, részben az Arab Tavasz hatásának is köszönhetik a lendületüket, bár erre vonatkozó pontos adatom nincs.

Több dolog nehezen érthető a továbbiakban.

A houthik ellen arab, többnyire diktatúrákat és koronás uralkodókat képviselő országok koalíciója alakult, a szélsőséges iszlámot (vahhábizmus) támogató, terjesztő szomszéd, Szaúd-Arábia vezetésével. Felsorolom a koalíció tagjait: Egyesült Arab Emírátságok, Bahrein, Kuvait, Katar, Jordánia, Marokkó, Egyiptom, Szenegál, Szomália, Szudán. Az utolsó háromról nehéz elképzelni, miként tud résztvenni ilyen invázióban. Majdnem kimaradt: USA-beli magáncég, a Blackwater zsoldosai. Természetesen három támogatót is jegyez a weblap: az USA és Anglia hírszerzéssel, fegyverekkel és tengeri blokáddal, Franciaország logisztikával segít.⁸⁸

Ugye milyen demokratikus államok intéznek támadást a népszerűvé vált rendszer ellen?

Valahogy ez az egész képlet gyökeresen ellentmond a lelkes amerikai propagandának: diktátorokat támadunk, demokratikus rendszereket teremtünk a rendszerváltásokkal...

Ha lehet még bonyolítani a képletet: valószínűnek látom a vádat, miszerint az al-Hadi kormány al-Kaida fegyvereseket támogatott a Marib tartományban.

A huthik teljes győzelmet arattak. 2015 január 22-én elfoglalták az elnöki palotát és rezidenciát. Al-Hadi és kormánya lemondott, al-Houthi pedig feloszlatta a parlamentet, magát és a Legfelsőbb Forradalmi Bizottságot kikiáltva az ország vezetőinek.

Hogy miért kezelem mindezek ellenére Amerikát bűnösnek Jemennel kapcsolatban is? 2011 június 17-én tízezrek tüntettek Szada-ban az USA jemeni *beavatkozása* miatt.

És most lapozzunk néhány friss (2015-2016) hírforrásban.

A Human Rights Watch egy túlélő beszámolóját ismerteti a koalíció Szanaa-t ért jogtalan légitámadásáról.⁸⁷

A CommonDreams szemleírója felveti a kérdést, felelősségre fogják-e vonni Amerikát a Jemenben rövidesen kitörő éhínség miatt?⁸⁹ Az USA Jemen közelében tartózkodó hadihajói része annak a katonai erőnek, amely elvágja az országot az alapvető egészségügyi és élelmezési segítségtől. - írja.

Az ENSZ Irakkal, Szíriával és Dél-Szudánnal azonos veszély-szintre emelte Jement 2015 közepén.

Megjegyzem, egyik legmeglepőbb adat számomra, hogy az országnak 26 millió lakosa van, és az egyik leggyorsabban szaporodó nemzete a világnak.

Míg az FBI július 4-i hétféjére az USA-t érő terrortámadásokat jósolt, amelyeket a *CNN*, *MSNBC* és *Fox News* kürtölt világgá, ezeken a napokon több civil központot (pl. piacokat) támadott légicsapásokkal az amerikaiak által támogatott szaúdi koalíció.⁹⁰ A koalíció a cikk szerint folyamatos hírszerzői és logisztikai támogatást kap az USA-tól.

[César Chelala](#) további bombázásokról és civil áldozatokról számol be.⁹¹

Az Orvosok Határok Nélkül kórházát érte légicsapás.⁹² A Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága pedig arról számol be, hogy 2015 márciusa óta közel 100 kórházat ért támadás.⁹³

Megtaláltam az Arab Tavaszra utalást!⁹⁴ Húszmillió jemeni, az arab világ legszegényebb országa lakóinak 80%-át fenyegeti éhhalál vagy szomjan halás. Sürgősen szükségük van élelmiszerre, vízre, tüzelőanyagra és gyógyszerre. Ez a majdnem elképzelhetetlen krízis úgy néz ki, mintha katasztrófa- film lenne. Az oka azonban nem földrengés vagy cunami. A sok szenvedés oka a leggazdagabb arab országok – Szaúd-Arábia és olaj-hercegség szomszédjai - által végrehajtott, az USA által támogatott, hónapok óta tartó bombázás és blokád. - írja [Chris Toensing](#) 2015 novemberében. Washington technikai segítséggel, hírszerzéssel és „felső-polc” fegyverekkel látja el a támadókat. A Jement bombázó országok célpontja egy felkelő csoport, amit Irán csatlósának mondanak. Az erre vonatkozó tények nagyon vékonyak ([very thin](#)). A „very thin” a The Christian Science Monitor cikkére nyit, amelyik egyszerűen elutasítja ezt az állítást. „A jemeni konfliktust helyi sérelmek és versengés okozza, nem iráni összeesküvés.” - állítja. „2011-ben a tunéziaihoz és egyiptomihoz hasonló széleskörű nemzeti felkelés állította földre Ali Abdullah Saleh-et, az *autokrata* vezetőt. Nem előzte meg demokratikus választás ([no democratic election](#)) az utódja, a Szaúd-Arábia és USA által támogatott Abd Rabbuh Mansur

Hadi hatalomátvételét – ellenfél nélkül került hatalomra. És nem enyhült a szörnyű szegénység, munkanélküliség, kormányzati korrupció, ami a népszerű felkeléshez vezetett. Csak-csak jók a meglátásaim, megérzéseim.

Íme, nem véletlenül vádoló az USA-t sem: nem marad kő kövön, ahová beteszi a lábát, mancsát. Korea, Vietnam, Afganisztán, Irak, Szíria, Líbia, Jemen...

3.1.6. A DAESH (IS, ISIL, ISIS)

Ha mindezek után nem hiszi el valaki a határozott állítást, hogy az USA szülte a legvadabb terrorista szervezetet, a mára DAESH-re módosult nevű szélsőséges, radikális, minden más vallást és követőit mérhetetlenül gyűlölő Iszlám Államot, kövesse figyelmesen az erről a szerveződésről szóló soraimat. Született Irakban, katonai börtönökben, fogolytáborokban, és a bölcsőjét az USA azóta is ringatja állami terrorjával, vallási és faji gyűlöletével, amiben nem kis része van ostoba lakosságának is. Gondoljuk csak végig, miként lehetséges az, hogy az elnökválasztás mind több előkészítő fordulójában két személy neve villog legjobban: a tragikomikus, populista Trumpé, aki az iszlámot fel kívánja számolni Amerikában, és aki nem engedne be menekülteket az USA által letarolt országokból, valamint Hillary Clintoné, akiről fentebb már többször leírtam, hogy a legkeményebb fejű barom, vadlady az ország politikai életében (elit nincs!). És Amerika szervez, verbuvál támogatókat: NATO, külön is volt gyarmattartó hatalmak, Anglia, Franciaország, Hollandia (!), Belgium (!!!)...

Nézzünk körül, mit mondanak az ISIS-ről, az annak felszámolásáért vívott háborúról nálam biztos több információval rendelkező nagyon nem ostoba emberek.

[Ralph Nader](#) áttekinti, mi a mérleg Afganisztánban, Irakban és Szíriában.⁹⁵ Afganisztánnal kapcsolatban nem kifejezetten az ISIS-szel, hanem talibánokkal foglalkozik. Itt és most csak annyit erről, hogy felteszi a kérdést: ki győz? A 30000-re tett, légierő, tengerészet, vagy akár nehézfegyverzet nélküli talibán katonák nyolc éve tartják fel a tízszer nagyobb létszámú afgán hadsereget és a legmodernebb fegyverekkel rendelkező 100000 feletti USA katonákat.

Szíriával és Irakkal kapcsolatban már egyértelműen az ISIS-ről van szó. A Szíriából induló ISIS-erők óriási területeket foglaltak el Észak- és Nyugat Irakban, többek között a második legnagyobb várost, Moszult (csak érdekesség: valamikori Ninive, a hajdani Asszír Birodalom, Dzsazira vagy más néven Mezopotámia fővárosa volt), és a romokban álló, az amerikaiak kegyetlenségéről híres Fallujah-ot. Az ISIS iraki és szíriai erőit 35000-re saccolják, változó katonai kiképzésben részesültek, és könnyű fegyverzettel rendelkeznek. Legalábbis amíg nem hullottak az ölükbe a jóval nagyobb erőt képviselő, menekülő (új) iraki hadsereg USA-ból származó páncélozott járművei és muníciója. Az amerikai fegyverzettel ellátott, naponta bombázó amerikai légierővel és non-stop légi felderítéssel, valamint USA földi katonai tanácsadókkal támogatott, jóval nagyobb iraki katonasággal szemben az ISIS még mindig tartja az elfoglalt területeket, és Szíria jelentős részét. (2015. október)

Az USA-t ezekben az országokban erőszakos megszállóknak látják. Könnyebb motivált

harcosokat toborozni, beleértve öngyilkos robbantók látszólag végtelen sorát, amikor a megszállók olyan nyugati országokból jönnek, amelyeket több mint egy évszázada támadókként, mesterségesen alakított államok határainak formálóiként, beavatkozókként, megbuktatókként, hazai diktátorok támogatóiként, és általában a tömegekkel kegyetlenkedő oligarchákkal vagy gyarmatosító érdekekkel együttműködőkként ismertek.

Nem segített ezeknek a megszállóknak, hogy évszázadokkal korábban a keresztesháborúkban megjelenő idegen kultúra támogatását élvezték, a kultúrának, amelynek sovinizmusa egyes evangéliumi szektákban ma is él az USA-ban.

Természetesen elsősorban és leginkább a mai ilyen inváziókkal járó öncélú pusztítás és erőszakból eredő káosz hat a lakosságra. A jól működő központi kormányok hiánya, és a törzsi társadalmak dominanciája, a törzsek közötti és törzseken, klánokon belüli „politika” pusztító összetettsége óriási, megoldhatatlan csapda a megszálló nyugati erők számára.

Kell ennél értelmesebb magyarázat?

Gareth Porter, az oknyomozó történész és újságíró elemzi, miért az USA felelős az ISIS létrejöttéért, erősödéséért, valamint a szíriai katasztrófáért?⁹⁶

Többek között állítja, Megerősíti, hogy az Iszlám Állam létrejötte közvetlenül az iraki háborúhoz kötődik. Az iraki „Bucca Tábor” (Camp Bucca) volt amerikai parancsnoka elismerte ([has acknowledged](#)), hogy 24000 fogoly, köztük az al-Kaida kemény magjához tartozó káderek, baathista tisztek és vétlen civilek bebörtönzése „az extrémizmus kuktáját” teremtette meg. Az amerikai csapatok új előretörése alatt, 2007-2008-ban kilenc kiemelkedő al-Kaida vezető alkotta meg az Iszlám Állam koncepcióját. Engem – aki többször jártam az oroszok által, különböző köntösben ötször kiherélt csecsenek földjén – érintett az a hír, hogy a közelmúltban megölték (vagy megsebesítették) a „Csecsen Omár” néven ismert DAESH-alvezért. Így toboroz a világ terrorista vezéreket, így fröccsen szét a terror szülte terror a világban.

Érdekes adalék annak ismertetése, hogyan szállíttatta át Amerika a Kadhafi-rendszer raktáraiban zsákmányolt fegyvereket a szíriai kormányt támadó fegyvereseknek. A CIA vezérelte az operációt, és Szaúd-Arábia, Törökország és Katar finanszírozta. Az adomány a Szíriába özönlő dzsihádisták kezébe került. - mondja. Az USA ahelyett, hogy a három résztvevő államot távolmaradásra intette volna, keresve a békés megoldás lehetőségét, a szíriai kormány elleni „proxy” háború integráns részévé vált.

[Adam Johnson](#) tisztázza, hogy az Associate Press híre, miszerint orosz kapcsolattal rendelkező moldovai bandák piszkos bomba készítésére alkalmas nukleáris anyagot adnak/adtak el az ISIS-nek, tiszta mese, kitaláció.⁹⁷

Az iraki háborút megelőző amerikai alibi-alkotáshoz hasonlóan nyilván az ISIS elleni háború igazolását szolgálja. Mintha nem lenne elég az ISIS féktelenül szélsőséges ideológiája és terrorja.

[Sara Rathod](#) tájékoztatja a világot az ISIS elleni Amerika-vezette koalíciós bombatámadások civil áldozatairól.⁹⁸ Az USA 2015 augusztusáig 2 főt ismer el, ezzel szemben az Airwars nevű civil szervezet, amelyik az ISIS elleni légicsapások monitoringjával foglalkozik, részletes jelentésben ([report published this month](#)) egész más adatokkal szolgál. Érdekes végignézni. Érdekes a koalíció ismertetése is, én most csak felsorolom az országokat: USA, Franciaország, Nagy Britannia, Belgium, Dánia, Hollandia, Ausztrália és Kanada. A nyolcból négy volt gyarmattartó ország, az USA-t nyugodtan tekinthetjük annak, illetve rosszabbnak. Nem érdekes? Szíriát (a szíriai ISIS-t?) egyébként arab országok is támadják: Szaúdi-Arábia, Jordánia, az Egyesült Arab Emírátsok, Bahrein. Meglepő fotót is látni a jelentés 34. oldalán: a bombacsínos őrnagyot, Mariam al-Mansouri-t Abu Dhabi-ból, aki az Egyesült Arab Emírátsok F-16-os „Sivatagi Sas” gépének pilótájaként támadásra startol 2014 szeptemberében. Úgy látszik, a nőket érintő számtalan tilalom a gyilkolásra nem vonatkozik.

Még egy idézet a weblapból: „Egy ISIS börtönt találtak el, ahol (főként) 'vallási bűnöket' elkövetőket tartottak lecsukva. (...) Legkevesebb 58 civilt öltek meg, köztük több tizenévest. Eddig ez az az USA-vezette koalíció egyik legrosszabb tömeges áldozatot követelő incidense.”

A fentebb már szerepeltetett [Tom Engelhardt](#) részletes elemzést tesz közzé arról, hogy az USA tette a lovat az iszlám szélsőségesek alá.⁹⁹ Az elemzése lényege: ez nem végződhet jól!

Tavaly decemberben tájékoztatást kapunk, miszerint az ISIS elleni háború folytatása oda vezetett, hogy az Air Force bomba-készlete kimerülőben volt, sürgősen utánpótlást kellett keresnie.¹⁰⁰ Ez teljes sikertelenségre utal, illetve a tőke örömeire szolgál. Deborah Lee James, az Air Force ügyeiért felelős kormánytisztviselő örömmel jelenti ki: „A terroristák megölésének üzletét folytatjuk, és ez az üzlet jó.” ([USA Today](#)) Az USA Today cikkéből értesülünk, hogy az ISIS ellen folyó háború során az Air Force több mint 20000 rakétát és bombát lőtt ki.

A TomDispatch közli [Peter Van Buren](#) alapos írását arról, hogy az USA másokkal akarja megvívni az ISIS elleni háborút.¹⁰¹ Többek között utal az elnökválasztási viták során elhangzott „ötletekre”. Hillary Clinton szerint az arab szövetségesekkel, kurdokkal és iraki szunnitákkal kell megvívni ezt a háborút, míg fő ellenfele, Bernie Sanders egyszerűen muszlim államokra támaszkodna.

Elismerten az USA közép-keleti politikája szakértőjének tartott [Stephen Zunes](#), a San Francisco-i egyetem professzora Amerikának az ISIS felemelkedésében játszott szerepét taglalja.¹⁰² Az ISIS felemelkedése Irak inváziójának és megszállásának közvetlen következménye. - mondja. Bár több egyéb tényező is szerepet játszik, ez a végzetes döntés a legfontosabb. (...) A sok neves tudós, diplomata és politikai tényező között, akik figyelmeztettek az ilyen következményekre, ott volt az akkor Illinois-i szenátor, Barack Obama ([Barack Obama, who noted](#)), aki ugyancsak figyelmeztetett, hogy Irak inváziója csak táplálhatja a Közép-Kelet lángjait, és erősítheti az al-Kaida és hasonlóan gondolkodó szervezetek toborzó-képességeit. Ironikus, hogy Irak inváziójának támogatói most őt vádolják az ISIS felemelkedéséért. Köztük van Hillary Clinton, aki a háború mellett szavazott, és aki most nyilatkozatban vádolta meg Obamát azzal, hogy nem

veti be elég erővel az USA-t a szíriai háborúba, amivel nagy vákuumot hagy a dzsihádisták térnyeréséhez.

Mit kell tenni az ISIS ellen? - kérdezi [Peter Van Buren](#), aki egy évet töltött Irakban mint külügyes, két rekonstrukciós programot vezetve. Elnökjelölteknek ad most tanácsot.¹⁰³ Hogyan lehetne gyorsan „kivégezni” az ISIS-t? Nem szabadna meghosszabbítani a légi háborút, vagy áttérni egyik bombázó kampányról a másikra. El kellene vágni az olaj-útvonalat, tönkre kellene tenni az ISIS kezébe került olajkutakat. Ez is csak rövid lépés lenne, az olaj folyásának vetne véget. És ez is csak egyike lenne egy jóval jelentősebb erőfeszítésnek, amely elvágna az ISIS-t alapjainak forrásaitól.(...) Aztán valamennyi elérhető diplomáciai és gazdasági nyomást felhasználva tisztába kellene tenni akárkinek ([whomever](#)) Törökországban: itt az ideje megakadályozni, hogy az ISIS olaja eljusson a fekete piacra. [A „whomever” részletes, térképekkel kísért ismertetést ad erről az olaj-rablásról.] Majd ugyanazzal a diplomáciai és gazdasági nyomással élve kényszeríteni kellene a vevőket, hogy álljanak el a vásárlástól. Egyes források szerint Izrael - miután elvágta az arab olaj legtöbb forrásától – az ISIS szállítmányok fő vevőjévé vált. Ha így van, rá kell lépni egyes szövetségesek lábára. (...) Ugyanez vonatkozik Törökország ISIS-szel kapcsolatos viselkedésére. Ez vonatkozna az ISIS ellen harcoló kurdokat megtizedelő hadjáratok eltökéltségére, arra, hogy Szíriát támadó dzsihádistákat átengedett a területén, egészen odáig, hogy különféle szélsőséges dzsihádistá csoportoknak engedett fegyvereket szállítani. Be kell vonni a Törökországgal partner NATO tagállamokat. Részt kellene venniük a nehéz feladat megoldásában. (...) És ami a szövetséges lábakra lépést illeti: világossá kellene tenni a Szaúdiak számára és a többi szunnita Perzsa-öböl országnak, hogy abba kell hagyniuk az ISIS pénzelését. Bár tudjuk, hogy a pénz magán-körökből származik, a kormányoknak mégis képeseknek kellene lenniük a szelepek elzárására. El kell felejtetni a Szíria északi területei feletti repülési tilalom ötletét – ami több elnökjelölt palettáján szerepel –, és helyette be kellene vezetni a nemzetközi bankrendszer pénzfolyási tilalmát. (...) Mi mást kell még tenni? Ki kell vonulni. (...) Végülis az USA nem tud mást tenni a Közép-Keleten most zajló folyamatokkal, mint állni a parton, és megpróbálni visszalökni a hullámokat.

Annyira jó a javaslat, hogy a TomDispatch is közli.¹⁰⁴

Nem is igen lehetne bölcsebb javaslatokat megfogalmazni.

A New York Times volt riportere, [Stephen Kinzer](#) (sokadikként) erősíti meg a meggyőződésemet, hogy a mai terrorizmust, a tényleges terrorizmust a nyugati hatalmak (mondja ő), elsősorban az USA inváziói generálták.¹⁰⁵ Hogyan fogalmaz? Az intervenciók megsokszorozzák az ellenségeinket. Minden egyes rajtaütés falun, minden egyes drón-csapás és minden egyes idegen talajon dühödten elsütött lövés nyugat-ellenes érzéseket vált ki. Vannak, akiket sokkol, amikor ez az érzés erőszakos cselekedetekhez vezet. Nem szabadna. A sajátját védelmének ösztöne és a támadók elleni válaszcsapás követelménye régebből ered, mint maga az emberiség.

Horrorisztikus terror-támadásokat nem lehet jogos önvédelemként elfogadni. A kegyetlenségük megbocsáthatatlan minden jogi, politikai és erkölcsi norma szerint. De nem a semmiből

erednek. A legázolt, bombázott országokban egyesek véres bosszúra szomjúhoznak. (...) Az erőszakos intervenciók mindig hagynak „járulékos veszteség” nyomokat meggyilkolt családok, lerombolt házak és tönkretett életek formájában. Ezeket általában hibaként vagy elkerülhetetlenként magyaráznak. Ez semmit se tesz a kár, vagy a túlélők generációkon keresztül továbbadott gyűlöletének csökkentése érdekében.

Ismét bölcs meglátások.

3.1.7. Irán

Áttérünk Iránra. Be kell vallanom, nem tudtam úgy követni az ottani eseményeket, hogy el tudtam volna dönteni, mennyi az igazság az Iránra zúduló, Amerika által vezényelt vádakban.

Csak turistaként jártam az országban, éspedig amikor még a diktátorok diktátora, Amerika kiváló barátja, a Sah-in-Sah volt uralmon. Az akkori – nem a terrorral kapcsolatos - pozitív benyomások valószínűleg befolyásoltak az ítéleteimben.

Láttam, hallottam, hogy a Sah-in-Sahot megdöntő ajatollahok vallási államot hoztak létre, amelyik nem ismerte el Izraelt. Riasztó hírek voltak, de mindig maradt bennem remény, hogy a népben van annyi erő, hogy ne engedjen a vallási fanatizmusnak, az elődök terrorját folytató hatalomnak.

Kétségekkel kezeltem a nukleáris fegyverek gyártására felkészülés vádját.

Felháborodtam, amikor Amerikának sikerült a nyugati országokat magával rántva élelmiszerekkel és gyógyszerekkel fűszerezett nukleáris embargót bevezetnie Iránnal szemben.

Nagy örömömre szolgált, amikor megindultak a tárgyalások Irán és az 5+1 államok (USA, Oroszország, Kína, Nagy-Britannia, Franciaország és Németország) között. Végre le tudtak zárni egy konfliktust fegyverek nélkül?! Hihetetlen. Sokan, az amerikai fegyvercsörtetők, Izrael és Szaúd-Arábia meg akarják fűrní...

Azt hiszem, a legbölcsebb a témakör szakértőire bízni, hogy megtudjuk, mi is az igazság?

Így végre szóhoz tudom juttatni az általam mélyen tisztelt [Noam Chomsky](#)-t, a neves Massachusetts Institute of Technology (MIT) nyugdíjba vonult professzorát! [106] Már a cikk címe sokat mond: „Gazember országok és nukleáris veszély - Szedjük ízekre az 'Iráni Fenyegést': Ki a világbékét legjobban fenyegető veszély?”

Az amerikai közvéleményt már sikerült támogatásról kétkedéssé varázsolni. „Hogy is lehetne megbízni Iránban, amikor szörnyű lista van a történelmében agressziókról, kegyetlenkedésről, zavarkeltésről és megfélemlítésről?” Mert ezt állítják a hangulatformálók. Az elnökjelöltek egyike, Ted Cruz is amerikaiak tízmillióinak életéért aggódik, ha Irán – ami erre szerinte változatlanul képes – nukleáris szikrával (Electro Magnetic Pulse) az egész keleti part elektromos rendszerét lerombolná, ezzel halálukat okozva. Másik két elnökjelölt, a háborús bűnös George W. Bush öccse, Jeb Bush és Scott Walker, a wisconsini kormányzó azon vitatkoznak, hogy a hatalom átvétele után, vagy csak az első kabinetülést követően bombázzák-e Iránt? A csekély külügyi gyakorlattal rendelkező elnökjelölt, Lindsey Graham Izrael halálos

ítéletének nevezi a megállapodást.

[Jellemző az amerikai elnökjelöltek szellemi képességeire, nem? És az óriási veszélyre, amit legtöbbjük, a vadlady Hillary Clintonnal egyetemben képvisel az egész világra nézve.] A hadsereg fővezérei pedig nyugodtan nyilatkozzák, hogy ha Irán csalna a megállapodáshoz képest, akkor joguk van csapást mérni rá.

Mennyire félt J.F. Kennedy a tábornokaitól!

Most látom, milyen nagyszerű eredményeket hoz a munkám: eddig kevés egyén, kis csoport volt velem azonos véleményen, miszerint az USA a legnagyobb veszély, most viszont felfedeztem Chomsky cikkében azt a 2013-ban végzett közvélemény-kutatást, amely a sárgolyónk 68 országa 66000 lakosának megkérdezésével tapogatta le a világ véleményét ([Worldwide Independent Network and Gallup](#)). Az eredmény rendkívül sokatmondó! Az USA-n kívüli országok szerint Amerika kenterbe veri a többi jelöltet (USA – 24%, Pakisztán – 8%, Kína – 6% és Afganisztán – 5%). Az USA állampolgárai ugyan Iránt tették az első helyre és Afganisztánt a másodikra, saját hazájukat Észak-Koreával irigylésre méltó döntetlennel a harmadik helyre sorolták.

[Pakisztánnal és Afganisztánnal kapcsolatban irigylésre méltón idióta az egész világ! A második helyet teljesen nyilvánvalóan Izrael foglalja el, legalábbis amíg Netanjahu vagy hozzá hasonló vak szélsőséges vezeti az országot. Ez nemcsak az én véleményem, hanem több véleménykutatás is erre az eredményre jutott.]

Chomsky áttekinti, milyen fenyegetést is jelent Irán?

Amerikai hírszerzési forrásokra hivatkozva megállapítja, hogy Irán kül- és katonapolitikája védekező stratégián alapszik, hogy töredékét költi fegyverkezésre, mint az öböl-államok (egynyolcadot!), hogy a rendelkezésére álló fegyverek jórészt még a Sah-in-Sah idejéből származnak. Izraellel összehasonlítva még nagyobb a különbség: a legmodernebb amerikai fegyvereket birtokolja, gyakorlatilag a globális szuperhatalom katonai bázisaként funkcionál, és nukleáris fegyverek óriási tárházával rendelkezik.

Izraelnek valóban szembe kell néznie Irán vezetőinek szóban elhangzó fenyegetéseivel: az isten/Allah el fogja söpörni a Földről. Rendszerváltásban reménykedés van a fenyegetések mögött.

Mi ez Amerika és Izrael fenyegetéseihez képest, amikkel iráni rendszerváltást követelnek. És mi az USA és Anglia tényleges rendszerváltásaihoz képest? A két ország 1953-ban katonai puccsot szervezett az iráni parlamentáris kormányzat ellen, és hatalomra segítette a Sah-in-Sah diktatúráját, amelyik a földgolyó emberiesség-történelmének egyik legrosszabbikát hozta létre. Az Amnesty International és más nemzetközi jogvédő szervezetek olvasói értesültek ezekről a rémségekről, de az Egyesült Államok állampolgárai nem. Őket ugyanis a média csak a Sah-in-Sah uralmának megdöntése után, 1979-től tájékoztatta az emberi jogokat érintő sérelmekről.

Az iráni fenyegetések sorába tartozik a vád, hogy a terrorizmus legfőbb támogatója. Főként a Hezbollah és a Hamas mögött álló erőként emlegetik. Mindkét mozgalmaz az USA által

támogatott izraeli kegyetlen agressziók születtek, amelyek messze túltesznek a két mozgalom által elkövetettekénél, nem beszélve a hegemon hatalom globális drónnal gyilkolási kampányáról, ami uralja – és segít erősíteni – a nemzetközi terrorizmust.

Irán szerint a megállapodás nem hat elég mélyre. Itt lenne az ideje, hogy Izrael is lépjen, hiszen ő a térség egyetlen nukleáris fegyverekkel, és pedig óriási készletekkel rendelkező országa, amely fegyverkezési programját az USA támogatta, és amely – Indiával és Pakisztánnal együtt - nem hajlandó aláírni az atomsorompó szerződést. Pedig fontos lenne az Egyiptom és más arab országok által két évtizede követelt „tömegpusztító fegyverektől szabad zóna” megteremtése Közép-Keleten. Az ezt célzó legutóbbi tárgyalások során az USA (Kanadával és Angliával együtt) vétózta meg a létrehozását.

Chomsky hosszasan részletezi, mennyire igaztalanok az Iránt érintő vádak, miszerint a térség instabilitásáért is ő a felelős. Igaz, ő volt az egyetlen ország, amelyik az iraki kurdok segítségére sietett, amikor azok az ISIS előnyomulása ellen harcba szálltak. Ugyanakkor a Sah-in-Sah bukása óta nem telt el nap, hogy az USA ne okozott volna kárt Iránnak. Szaddám Huszeint támogatták, amikor 1980-ban megtámadta Iránt, az általa elkövetett gáz-tömeggyilkossággal Iránt vádolták meg, lelőttek iráni polgári utasszállítót iráni felségvizek fölött, a merényletnek 290 áldozata volt. És így tovább.

Ki aggódna akkor, ha Irán intő példaként szolgálna? A válasz világos: azok a gonosz országok, amelyek a térségben tombolnak, és nem akarnak tolerálni semmit, ami korlátozná az agressziótól és kegyetlenkedéstől függőségüket. A sort az USA vezeti és Izrael, valamint Szaúd-Arábia követi.

Kiemelkedő tudósok figyelmeztették országuk vezetőit. Samuel Huntington, a kormányzás tudományának professzora Harvardon, prominens politikai elemző tizenöt éve jelezte a Foreign Affairs folyóiratban, hogy a világ jelentős része számára az USA „gonosz szuperhatalommá vált... és a legnagyobb külső fenyegetés társadalmuk számára”. Röviddel utána a véleményét visszhangozta ([echoed](#)) Robert Jervis, az Amerikai Politikai Tudományok Szövetségének elnöke, mondván: „A világ nagy részének szemében, valójában, a vezető gonosz állam ma az Egyesült Államok”.

És itt be is fejezhetném Irán taglalását. Hasznosnak vélem azonban, ha belelapozunk három további cikkbe.

Az USA-iráni kapcsolatok, az iráni külpolitika és a Közel-Kelet geopolitikájának szakértője, [Trita Parsi](#) szerint a megállapodás két fontos célt ért el: lehetetlenné tette, hogy Irán nukleáris fegyvereket gyártson, és megakadályozta az Irán elleni véres háborút.¹⁰⁷ Ezen túlmenően Irán kifejezte készségét, hogy 40-60000 fős szárazföldi haderőt vessen be az ISIS ellen azzal a céllal, hogy három éven belül felszámolja azt. Ideális lenne, ha az USA légierővel támogatná a csapatokat. Ha megvalósulna, ez lenne az első alkalom, hogy szárazföldi csapatok szálljanak szembe az ISIS-szel. Irán már e nélkül is több támogatást nyújtott az ISIS ellen harcolóknak, mint Amerika bármelyik szövetségese.

A megállapodás megkötése előtt az USA háborús lobbija sok millió dollárt költött az iráni

megállapodás létrejöttének megakadályozására.¹⁰⁸ A diplomáciai megoldás ellenzői multimilliárdos hirdetés-arzenált hoztak működésbe, amivel mindkét párthoz tartozó jogalkotókat céloztak meg, hogy szabotálják a megállapodást. A tét nem kicsi. Mint sok elemző figyelmeztet, a tárgyalások csődje az USA-t újabb háborúba sodorhatja.

Tanúi lehettünk egy gaz játéknak: az Associated Press félrevezető információt publikált az Irán és a Nemzetközi Atomenergiaügyi Ügynökség között létrejött megállapodásról, mintha az az iráni tudósok kizárólagos jogának ismerné el a nukleáris intézmények ellenőrzését.¹⁰⁹ Az Ügynökségnek kellett tisztáznia, hogy nemzetközi ellenőrzésről van szó. Szokásos amerikai módszer. - mondja a cikk.

3.1.8. Izrael

Többször írtam Izraelről. Először a 2008 évi turistautamról szóló élménybeszámolómat jelentettem meg a [weblapomon](#), majd a „Világok, népek, emberek” című könyvemben.⁴ Tömören lehetetlen összefoglalni, tessék elolvasni. A lényeg persze, hogy alapvetően pozitív véleménynyel zártam az utam.

Tavaly áprilisban már kritikus hangvétellel szóltam az országról, helyesebben annak vezetéséről a „2015 – Történelmi pillanatkép” e-könyvemben³, amit a blog-lapomon is megjelentettem³⁵.

Mit is írtam ezúttal Izraelről? Megnéztem, hosszú. Egyetlen bekezdést idézek, egy ott idézett cikkből, ami a gazai állapotokról szól:

„Gáza az egyik legsűrűbben lakott hely a földön – becslések szerint 1,8 millió ember otthona, több mint 60 százalékuk 18 évesnél fiatalabb gyermek. Körülbelül 2194 palesztint öltek meg a tavaly nyári támadás során, az ostrom alatt megölt palesztinok legalább 70 százaléka nem harcoló személy volt az ENSZ szerint. A támadás kárt okozott és lerombolt kritikus polgári infrastruktúrákat – beleértve házakat, menhelyeket, és kórházakat – és majdnem egy év elteltével alig került sor valami rekonstrukcióra, és a polgári lakosság továbbra is gazdasági és katonai ostrom szorításában él. Számos katona azt mondta, hogy a háború alatt olyan utasítást kaptak, hogy adott területeken minden ember fenyegetést jelent, és elrendelték, hogy minden észrevett emberre ‘ölési szándékkal kell löni’.”

Most elég hozzátennem: Netanjahu az országot teljesen fallal akarja körülvenni.¹¹⁰ „A környezetben, amiben élünk, meg kell magunkat védenünk a vadállatoktól.” - nyilatkozza a terrorista-állammá avansált ország miniszterelnöke. Komplet idióta!

Csak remélni lehet, hogy Izrael bölcs népe kiteszi a szűrét a Knesszetből, mielőtt pokoli háborúba taszítaná őket.

3.1.9. A közel-keleti és arab katyvasz összefoglalása

Megkísérlem összefoglalni a közel-keleti katyvaszt, mielőtt áttérnék az USA más körzetekben folytatott hideg-meleg háborúira.

Szerintem egy pillanatra se kétséges, hogy a teljes felelősség az USA-t terheli. Akármilyen váltotta is ki az afganisztáni invázióját, majd Irak lerohanását, ez a két lépés, főként az iraki indította el azt a háború-láncolatot, majd a megtámadottak gyorsan terrorrá nyilvánított reakcióját. A feje tetejéig modern fegyverekkel rendelkező, tömeggyilkos támadó a érintett országok sorát a magát, országát, hitét, vallását védő ellenállók, menekülők millióit termelő káosszá, finomabban szólva katyvasszá rohasztotta.

Az, hogy az amerikai háborús bűnösök mögé azonnal felsorakozott Nagy-Britannia, és a volt gyarmattartó hatalmak vezetésével az (eredetileg védelmi szövetség) NATO, nem csökkenti, inkább növeli az Egyesült Államok felelősségét. Saját barbár, világhatalmi céljai eléréséhez kiterjeszti a háborúk veszélyét a támogatására hajlandó ugyancsak felsőbbrendűségtől bűzlő, vagy ostoba államokra.

Mára a világ mind nagyobb része jut el ugyanerre a következtetésre.

Elsősorban az Iszlám Állam (ISIS, ISIL, DAESH) születésével kapcsolatban jut el a józanul gondolkodók tudatáig a felismerés, miszerint annak Amerika iraki agressziója, az ott elkövetett aljasságok sora vezetett a valóban – mind elveiben, mind tevékenységében – terrorista alakulat születéséhez.

Ennél nagyobb bűnt az emberiség ellen a modern időkben (a II. világháború óta) nem követett el senki más. Aki másutt keresi a tömeges elvándorlás okait, súlyosan téved, vagy lelkiismeretlenül hazudik.

Nem lehet vitás az sem, hogy nemcsak az általam háborús bűnösként kezelt néhány ember bűnös a kialakult iszonyatos, ördögi káoszban, hanem a katonai-hadiipari komplexum is, amelyik óriási nyomást gyakorol a hatalom (vélt) birtokosaira.

Az is egyértelmű, hogy hihetetlen méretű korrupció kíséri a hadsereg tevékenységét, mint arról különösen Afganisztánnal kapcsolatban beszámoltam.

És téved, aki azt reméli, hogy Amerika – és azzal az egész világ – sorsa jobbra fordul az új elnök uralma alatt. Lentebb foglalkoznom *kell* az elnökválasztás történéseivel. Ma – 2016 márciusában - annyi biztosra vehető, hogy vagy a tragikomikusan komplett idióta Trump, vagy az eddigieknél is súlyosabb erőszak híve, a vaslady Hillary Clinton kerül hatalomra. Isten óvja Amerikát és a világot!

Tekintsünk át ismét néhány véleményt.

A San Francisco-i egyetem oktatója, [Rebecca Gordon](#) cikkét a TomDispatch közvetítette.¹¹¹ A szerző rámutat: az, hogy a 2015 évi Béke Nobel-díjjal négy civil szervezetet tüntettek ki, amelyek békét akarnak biztosítani országuknak, kiemelkedő jelentőséggel bír. Ez a tény keskeny ablakot biztosít, amelyen keresztül láthatjuk, hogy nézhetne ki a Nagyobb Közel-Kelet, ha Washington nem avatkozott volna be, mint ahogy tette. (...) Bár ritkán említik ezt együtt, a régió öt állama – Afganisztán, Irak, Líbia, Szíria és Jemen – megszűnt nemzetállam lenni. Három közülük közvetlen amerikai intervenció fókuszát képezte, a negyedik (Jemen) amerikai

drónok vadászterületévé vált, az ötödik (Szíria) pedig közvetve szenvedett a szomszédos Irakban bekövetkezett káosztól és rombolástól. Most valamennyi végtelennek tűnő gyilkos küzdelmek, háborúk, felfordulás színtere. Eközben a terrorizmus, amelynek szétzúzására megesküdött az USA, felrobbant, ugyanazokon a földeken elburjánzott, többek között az első modern terrorista *állam*, vagy *kalifátus* létrejöttét eredményezve. (...) Az inváziók további mélyen destabilizáló dolgot vezettek be: a non-stop embervadász drónokat, amik a második Bush-éra alatt bevezetett megnevezéssel elkeresztelt régiót (*Greater Middle East*) terrorizálja. A dezintegráció ügynökeiként és toborzó plakátokként hatottak. A „járulékos kár” jelentős volt, bár a világ eddig jórészt nem nagyon figyelt fel a totális terror fegyverére. Három országban – Afganisztán, Irak és Jemen – legkevesebb nyolc esküvői menetet töröltek el a föld színéről drónok, több száz áldozatot okozva. (...) A régió egét ma Franciaország, Nagy-Britannia, Jordánia, az Egyesült Arab Emírségek, Kuvait, Katar, Bahrein, Marokkó, Egyiptom, Szaúd-Arábia és Oroszország repülőgépei és drónjai szántják, valamennyien versenyezve Amerikával, és a felkelés leverését hirdetve, közben főként civileket ölve. Jemenben a szaúdi légierő – Washington támogatása mellett és fegyvereivel ellátva – a közelmúltban vette fel Amerika 21. századi háborúinak mintáját, a lehető legpontosabban célzással lebombázva két lakodalmat, megölve több mint 150 ünneplőt.

Amikor az „őrült fehér embert” képviselő Amerika és koalíciós partnerei által elkövetett, ilyen eredménnyel járó akciókról írok, óhatatlanul összehasonlítom az Európát érintő terrortámadásokkal. Érthetetlenek, megbocsáthatatlanok, de a „legsűrűbb” robbantások se mérhetők a barna népeket érő barbár támadásokhoz.

[Juan Cole](#), aki a Michigani Egyetemen a Közel-Kelet és Dél-Ázsia történelmének tanára, méltatlankodva kommentálja a CNN egyik híradását, amelyben az orosz beavatkozást azzal vádolják, hogy újabb menekült-hullámot indít el.¹¹² Bizonyára így lesz, de az amerikaiak és csatlósaiak támadásait soha nem kísérte hasonló értékelés a „hivatalos” csatornákon.

Most az orosz légicsapásokat az amerikai kormányzat azzal vádolja, hogy nem is annyira az ISIS-t, hanem a „mérésékelt ellenzék” csapatait érik a támadások.

A szerző állítja, hogy a Szíriai Szabad Hadsereg demokratikus erői már 2013 közepén vagy összeomlottak, vagy szorosan csatlakoztak az al-Kaida két származékának valamelyikéhez, vagy a DAESH-hez, vagy az al-NUSRA-hoz. Vannak ugyan kisebb, nem az al-Kaidához tartozó csoportok, azok azonban keményvonalas szalafi-követőkké váltak. Nem akarják ugyan kiirtani az alavikat, keresztényeket, drúzokat, de másodosztályú állampolgárokká aláznák őket a sárija törvénykezést alkalmazó diktatúrájukban. Ezeket hívja most Amerika „mérésékelt ellenzéknek”, a valóban azok mára 0 területet foglalnak el Szíriában.

A vád tehát minden alapot nélkülöz.

Lássuk tovább!

Rendkívül alapos felsorolást ad a TomDispatch, a társszerkesztő [Nick Turse](#) tollából. A felvezető szövegben maga Tom Engelhardt részletezi az amerikai hadviselés sikertelenségét és

annak okait „Semmi sem olyan sikeres, mint a kudarc” címmel.¹¹³ Érdemes a felvezetőt sorokat itt elolvasni. Nick Turse cikkét Afrikánál újra szerepeltetni fogom, mert ő tulajdonképpen azt elemzi.

Több cikk is foglalkozik Kissingernek a Közel-Keletet háborúba rántó szerepéről.

A Sah-in-Sahot oly mértékben támogattatta, hogy az valóban a Közel-Kelet királyai királyának (Sah-in-Sah) képzelhette magát. Most pedig ellenzi az Iránnal kötendő megállapodást.¹¹⁴

Összehasonlítja Power-t, az USA ENSZ-nagykövetét, aki azt vallja, hogy országa kötelessége a sebezhető országok védelme. Jelentős szerepet játszott Obama meggyőzésében, hogy Kadhafi ellen vesse be az amerikai légierőt, ami a diktátor halálához, a rendszer erőszakos bukásához, és az ISIS, meg más terrorista csoportok térnyeréséhez vezetett.¹¹⁵ Ezzel szemben Kissingert a „politikai realizmus” iskolájával azonosítják, ami szerint az amerikai hatalomnak Amerika érdekeit kell szolgálnia, akkor is, ha ez mások emberjogi érdekeit sérti.

Az elvet hűen szolgálta! Nem egyedül neki köszönhető, hogy az USA biztonságpolitikája borzalommá vált, de a példája – különösen, hogy a bombázást, mint a „diplomácia” fegyvertárába tartozót erőteljesen támogatta, és közreműködött a Perzsa Öböl militarizálásában – évtizedeken keresztül átkozta el az utat, ami az örökös háború állapotához vezetett.

A cikk meglepetéssel szolgált számomra, leírva egyrészt Kissinger szerepét Délkelet-Ázsia szétbombázásában, másrészt – és főként – Kissinger lelkivilágának megrajzolásában.

Mivel Nixon választási ígérete volt a vietnami háború befejezése, Kissinger, Nixonnal a háta mögött rávette a Pentagont a háború újrakezdésére a Vietnam északi határai fölötti Kambodzsa bombázásával, a szállítási útvonalak elzárásával. Nixon ígéretei miatt nem elégedett meg a terv „szigorúan titkos” kezelésével, titokban tartotta azt a Kongresszustól is. Kizárólag a Pentagon főtiszteivel (Haig, Sitton a Pentagonban, Creighton Abrams Vietnamban) dolgozott, és kifejezetten élvezte, amit csinált. Térképen „igazgatta” a terveket. Amiket aztán, minden egyéb dokumentummal együtt elégettek. A támadások megindulását „sugárzó arccal” jelentette az Ovális Irodában. Élvezte a bombázó játékot. A Kambodzsát 1969-ben és 1970-ben ért 3875 bombatámadás mindegyikét ő hagyta jóvá. Lelkesedett a bombatölcsérek méretéért. A vezényletével 1969 és 1973 között csak Kambodzsában végrehajtott bombatámadások során félmillió tonna bombát dobtak le, megölve legkevesebb 100000 embert. Újraindította végül Vietnam mindkét felének a bombázását, és Laoszt is megtámadta. „Fogadok, hogy rövidesen egy nap alatt több bombázót fogunk bevetni, mint Johnson tette egy hónap alatt.” - mondta Nixonnak.

Ez alatt a négy és fél év alatt hatmillió (!) tonna bombát dobtak le Délkelet-Ázsiában. Nem mutatkozott politikai realistának. Politikai idealistának bizonyult, nem hagyta el a bársonyszékét, amikor bebizonyosodott, hogy nem sikerül megtörni a „szegény parasztságokat”, Kambodzsát, Laoszt és Észak-Vietnamot. „Nem tudom elhinni, hogy egy kis negyedrangú hatalomnak, mint Észak-Vietnam, nincs töréspontja.” - mondta.

Kambodzsa teljes romba döntése teremtette meg a feltételeket a tömeggyilkos Khmer Rouge

születéséhez.

A szerző, [Greg Grandin](#) író szerint az is egyértelmű, hogy a Közel-Kelet lángját is Kissinger lobbantotta fel. A Szovjetunió bukása után, a hidegháború végét követően voltak normálisan gondolkodó biztonsági tanácsadók is. Felszólaltak az Irak elleni lépések ellen (még Bush előtt). Az USA korábbi ENSZ-követe, Jeane Kirkpatrick például kijelentette: Washingtonnak nincs megkülönböztetett érdeke az Öbölben, most, hogy a Szovjetunió eltűnt. Kissinger a józan véleményt nyilvánítókat elkeresztelte „Amerika új izolacionistáinak”. Ő volt az első, aki Husszeint Hitlerhez hasonlította. A kuvaiti incidens során Kissinger sajtóban, TV-n és a Kongresszus előtti tanúságtétel során az intervenció mellett agitált, beleértve „Irak katonai vagyontárgyainak sebészi és progresszív lerombolását, és az iraki vezető eltávolítását a hatalomból.” És ott volt mindenütt – ABC, NBC, CBS, PBS, rádió, újságokban – a véleményét hirdetve.

A Clinton adminisztráció a hatalmon maradt Husszeint örökölte. Kissinger hamar kifejtette: „Az igazi 'probléma' az akarat. Akarni kell megtörni a hátát annak, akivel nem kívánunk tárgyalni”.

Jött 9/11. Kissinger ismét gyorsan reagált, erőteljes katonai választ sürgetve. Vezércikkben támogatta az iraki rendszerváltást, „forradalminak” nevezve azt ([wrote](#)). Indokolta az 'igazságos megelőző csapást', mondván, hogy az ugyan sérti a 'modern nemzetközi jogot', mégis szükséges az új jelenséggel, a 'terrorista fenyegetéssel' szemben, ami 'túllép a nemzetállamon'. Alig három hét múlva Dick Cheney, az elnökhelyettes találta ([laying out](#)) a Külföldi Háborúk Veteránja konvencióján az iraki invázió tervét, idézve Kissinger cikkéből: „Amint a volt külügyminiszter a közelmúltban mondta, parancsoló szükség van megelőző csapásra.”

Egyértelmű háborús uszítás! Az első szikrák a tomboló tűzhöz.

Ezen a gyűlésen átadott Bush beszédírójának egy 1969-ben Nixonnak írt emlékeztetőt ([memo](#)) azzal, hogy adja át Bushnak. Arra figyelmeztetett, hogy a csapatok visszavonása sós mogyoró lesz az amerikai lakosságnak. „Minél több katona tér haza, annál többet fognak követelni.” Ne essenek ebbe a csapdába. Ha egyszer elkezdődik a kivonulás, mind nehezebb lesz az ott maradók harci szellemét fenntartani, hogy ne beszéljünk az anyákról.

Nem folytatom. Undorító az egész. Valóban a „Greater Middle East” pokol egyik lángszórója, a feneketlen gyűlölet, hatalom-akarási kulcsfigurája.

Komoly vélemények szerint a lángok egyik fő oka Szaúd-Arábia.

Az Egyesült Államok a II. világháború óta szoros barátságban áll az emberi jogok egyik legrosszabb megszegőjével, Szaúd-Arábiával.¹¹⁶ Az emberjogi kérdésekben utolsók között számon tartott ország az USA legnagyobb fegyver-vásárlója. Egy év alatt, 2014-ben 80 millió dollár fegyvert importált, amit olyan akciókban használ, mint a jemeni légicsapások.

A szerző kérdéseket tesz fel. Ha a talibánok Afganisztánban ellenségeink, miért barátunk a talibánokhoz hasonló Szaúd-Arábia? Ha az Iszlám Állam – amelyik kevesebb embert fejezett

le, mint Szaúd-Arábia – az ellenségünk, miért szövetségesünk Szaúd-Arábia? Ha mi állítólag *támogatjuk* az Arab Tavasz forradalmakat, miért segítjük Szaúd-Arábiát, az ellenforradalmárok vezérét?

Válaszol is. Talán mivel a szaúdi rezsim kegyetlensége konzisztens az USA képmutató ragaszkodásával az emberi jogokhoz papíron és jogsértéseinkhez a gyakorlatban. Itt az ideje, hogy elhagyjuk a szaúdiakat és a saját képmutatásunkat.

További fegyverszállításokról számol be a CommonDreams. Az emberi jogok sértőire vonatkozó fegyverszállítási tilalom ellenére 11,25 milliárdért hajókat, 1,29 milliárdért harci repülőgép fegyvereket szállít az USA Szaúd-Arábiának.¹¹⁷

A következő cikk alapvetően az ország gazdasági reformjaival foglalkozik.¹¹⁸ Számunkra itt és most egy bekezdés érdekes, amelyik a szaúdi családon belüli hatalom-átrendeződés egyik hatásával foglalkozik: a hatalom demonstrálja, hogy nem gyengül. Idén január másodikán 27 embert végeztek ki. Többségük al-Kaidához kötődő terrorista volt (vagy azt verték ki belőlük), de voltak köztük politikai ellenzékiek is, például kiemelkedő síita pap. Miután Teheránban a tiltakozók felgyújtották a szaúdi követséget, a királyság megszakította diplomáciai, kereskedelmi és légiforgalmi kapcsolatait Iránnal, ami elszomorító és ostoba eskaláció a lázas térségben.

Az Egyesült Államoknak felül kellene vizsgálnia a kapcsolatait egy olyan országgal, amelyik tömeges kivégzésekkel és katasztrofális hadjáratokkal foglalkozik. - mondja [Adil E. Shamoo](#), az University of Maryland School of Medicine professzora, politikai elemző.¹¹⁹ Rövidség kedvéért csak a cikk utolsó soraival foglalkozom. Szaúd-Arábia mostani tömeges kivégzései próbára teszik az Egyesült Államokat. Alapító elveinket – szabadság és demokrácia - darabokra szakítja a szaúdi rezsim utóbbi időkben tapasztalható vergődése. Amerikának nem szabadna vakon menetelnie zárt lépésben Szaúd-Arábiával a Közel-Kelet lángtengerének és rombolásának szakadéka szélére.

Így látom, bölcs emberek véleményére is támaszkodva Amerika szerepét a Közel-Kelet és Észak-Afrika katasztrófa kialakulásában. Védhetetlenül vezető szerep.

Természetesen hosszasan lehetne tárgyalni a térség belső problémáit, a súlyos vallási és etnikai ellentéteket, a politikai hatalom többnyire diktatórikus jellegű gyakorlását, a lázadások véres voltát. Hangsúlyozom azonban, hogy ezeket nem megérteni, hanem kihasználni, erősíteni akarja a porcelánboltban tajtékzó elefánt.

*

Az Egyesült Államok háborút a zászlajukon hordozó, a világcsendőri szerepet mindenk felett imádó banditáinak azonban mindez a vér, romhalmaz, rettegés, vallási örület, menekülés, tönkretett ország nem elég. Amíg látnak nem általuk ellenőrzött fehér foltot, addig nyomulnak, igyekezve „proxy” megoldásokat alkalmazni, maguk előtt tolni a volt gyarmattartó országokat, az azokat is magába foglaló, békésből igen agresszívvá vált NATO-t, téveszméket papoló közgazdászokat, politikusokat „masszírozva”, erőtlen, vagy hanyatló országokban

„demokratikus ellenzéket” pénzelve, uszítva, felfegyverezve.

Napjainkban három fő irányra összpontosítanak: Afrika, Oroszország (gazdasága és nyugati határai), Kína. Vessünk rájuk pár pillantást.

3.2. Új célpontok

3.2.1. Afrika

Afrikával részletesen foglalkoztam a „2015 – Történelmi pillanatkép” írásomban.³

Úgy látom, a legokosabb, ha idézem belőle Nick Turse írását:

„Afrika van soron! – állítja Nick Turse.¹²⁰ Minden bizonnyal igaza van, hiszen egyrészt csúcson jár a földek felvásárlása is, a mélyebben (olaj, gáz) és magasabban (erdők) fekvő természeti kincsek kiaknázása, letarolása mellett, de rohamosan terjed a korábbi amerikai intervenciók, öldöklések, rablások, valamint iszlám-ellenes retorika kiváltotta ellenállás, káosz. Meg „kellett” alakítani 2008-2009-ben az AFRICOM-ot (African Command), hogy kizárólag az Afrika feletti hatalom biztosításával foglalkozó, gyors csapásmérést lehetővé tévő katonai formáció álljon rendelkezésre. Külföldieket is sikerült bevonniuk. Lássuk csak, kiket: az amerikai U.S. Special Operations Command (SOCOM) és U.S. Army Special Operations Command mellett Franciaország (réggi gyarmatosító hatalom, nem tud leszokni róla), Norvégia, Dánia, Németország és Kanada. A szerző összesen 13 országról tud, kíváncsi vagyok, hány volt gyarmattartó van a kimaradtak között? Ezek is, a kimaradtak is mit keresnek tulajdonképpen Afrikában? (A válasz: bányászatban érdekeltek!) Az USA mindenkinél jobban tudja!

Az AFRICOM weblapján kutakodva nem találtam a hiányzó országokat, rátaláltam viszont a lényegre: *célja az USA nemzeti érdekeinek előmozdítása* (és hogy a helyiek is pozitívnak érezzék, hozzáteszi: és a regionális biztonság, stabilitás és prosperitás elősegítése). Ki hallott már ilyet: megnevezni egy kontinenst és kifejezni, hogy az annak a nevével létrehozott hadtest idegen hatalom érdekeit hivatott szolgálni. Arcátlanság a köbön! De úgy is viselkedik, mintha a saját földjén gyakorlatozna, élesben.”

Az Afrika csizma alá döngölésére felkészülés amerikaiasan tökéletes: pénz nem számít, a hadsereg helyi szervezete kialakult, bázisok sorakoznak, a katonák tudják, hogy csak Amerika érdeke számít, a drónok bevetésre készek...

A cikk adatok tömegével ábrázolja, hogyan növekszik évről évre az AFRICOM aktivitása. 2014-ben 674 katonai akciót hajtott végre, közel 300%-ot ugorva a 2008 évi megalapítása óta.

A terrorista és bűnügyi hálózatok agresszíven alkalmazkodnak és terjeszkednek. Az Al-Shabab például támadásokat intézett Ugandában, Etiópiában, Dzsibutiban, és különösen Kenyában. A

líbiai bázisról kiinduló fenyegetések gyorsan növekednek, az ottani ISIL jelenlétet is beleértve. [kiemelés tőlem] A Boko Haram akadályozza a nigériai kormányt, hogy az ország északkeleti régiója nagy területein biztonságot és alapvető szolgáltatásokat biztosítson a lakosságnak.

Az amerikai jelenlét elszomorító eredményei ellenére az USA a közelmúltban olyan megállapodást írt alá, amelyik a kontinensen állomásozó csapatainak a jelenlétét majdnem a század közepéig biztosítja.

Zárt ajtók mögött az AFRICOM tisztjei elismerik, hogy a kontinens amerikai harcmezővé ([battlefield](#)) vált, és már tényleges háborúba keveredtek.

A több mint egy évtizedes erőfeszítések ellenére az AFRICOM-nak a a legcsekélyebb ötlete sincs, hogyan lehetne Afrikában a mérleg nyelvét saját javára billenteni.

3.2.2. Oroszország

Több blogban³⁵, majd a „2015 – Történelmi pillanatkép” című írásomban.³ kommentáltam az USA Oroszországra gyakorolt nyomását, ami az ukrajnai krízishez vezetett, majd napjainkban az USA közép-kelet európai felvonulásában kulminál.

Kénytelen vagyok türtőztetni magam, különben nagyon durva kifejezésekkel élnék, hogy jól rajzoljam meg azt a gerinctelen aljasságot, amivel az USA a falhoz akarja szorítani a politikai-gazdasági mélypontról lassan kikapaszzkodó medvét.

Körül akarja fonni. Kezdte Grúziával, a Szovjetunióról levált déli olaj-államokkal, Jerevánra is kivetette a hurkát. Amint a mély gazdasági válságba süllyedt Ukrajna is alkalmasnak mutatkozott, hogy a jobboldali szélsőségeket követő ellenzék felhasználható legyen a gyenge kormány megbuktatására, a sokadszor elhatározott rendszerváltás végrehajtására, lendületes akció-sorozatba kezdett.

Mielőtt kicsit mélyebbre néznénk, megemlítem, hogy Putyin nem tartozik a kedvenceim közé, amiről írok, ennek az őt általában elítélő véleményemnek a tudatában teszem.

A NATO-ba és Európai Unióba invitálás, az arról folyó tárgyalások korábbi ígéretetek felrúgását jelentik. A „2015 – Történelmi pillanatkép” írása során megtaláltam azt a [dokumentumot](#), amelyik bizonyítja, hogy a NATO kötelezte magát: nem terjeszkedik kelet felé. Jé... de nem is érdemes csodálkozni: a dokumentum hozzáférhetetlenné vált! Most kereshetem az orosz külügyben. Ha sikerül, felrakom ide linkként.

Az EU a szokásos feltételekhez kötötte Ukrajna befogadását: fegyverkezés, privatizáció, a szociális rendszer megfaragása. Az ukránok hajlottak a feltételek elfogadására. Vagy ostobák, vagy gazemberek.

Következett a fegyveres beavatkozás. Egyrészt felvonultattak egy hadihajót a Fekete-tengeren, az egyetlen orosz fekete-tengeri haditengerészeti támaszpont előtt, másrészt fegyvereket juttattak ellenzéki csoportoknak.

Csodálkozott a mafla világ, hogy Putyin pillanatok alatt annektálta a Krím-félszigetet. Ukrajna EU-NATO tagsága ugyanis a támaszpont elvesztését jelentette volna számára. És egyébként is, a Krím-félsziget évszázadokon keresztül Oroszország része volt, csak az ukrán Hruscsov ajándékozta Ukrajnának egy nem józan pillanatában.

Mellékes hír volt ugyan, de érdekes (nem tudom igazolni a forrást): egy orosz harci gép alacsonyan elhúzott a hadihajó felett, aminek az elektronikus rendszerei ettől felmondták a szolgálatot. Több matróz azonnali leszerelését kérte: nem lehet ilyen fegyverek ellen harcolni. Most erősítette meg egy jószemű ismerős a hírt.

A fenti megállapodás eltüntetésére arra késztetett, hogy nézzem meg egy kicsit a NATO metamorfózisát, miként is zajlott le? Az angol nyelvű orosz sajtóban érdekes [cikkre](#) akadtam. A szerző szerint, aki a Katonai Tudományok Akadémiájának levelező tagja, a NATO 2010 november 19-20 közöttre, Lisszabonba összehívott csúcstalálkozóján (írja 2010-ben) el fogják fogadni a szövetség új [stratégiai koncepcióját](#), amely a regionális védelem koncepciójáról a modern világkapitalizmus alapjainak védelmében globális méretű missziókra vált át. Gyakorlatban ez a Nyugat III. hidegháborúban aratott győzelmét fogja intézményesíteni. A győzelem már eddig is látható eredményei a Jalta-Potsdam rendszerről folyamatban lévő eltávolodásban és az ENSZ által vagy legalábbis a Biztonsági Tanács által betöltött szerep csökkentésében tapinthatók le.

Belelapoztam az új stratégiai koncepcióba. Tele van „határainkon kívüli” és „terrorizmus” szövegekkel, egyértelmű, hogy ekkor törvényesítette a sok lökött országelső az USA globális terrorizmus elleni háborúját, valamint az Oroszország elleni akciókat. Egyetlen pontot fordítok le (durván):

19. old., 20. pont: „A NATO *határain túli* válságok és konfliktusok közvetlen fenyegetést jelenthetnek a Szövetség területe és népessége biztonságára. Ezért a NATO, ahol lehetséges és amikor szükséges részt fog venni *válságok megelőzésében, válságok kezelésében, konfliktusok utáni szituációk stabilizálásában és rekonstrukciók támogatásában.*” [kiemelések tőlem]

Hogy miként valósult meg ez a gyakorlatban? Elég utalnom a Líbia elleni minimum 20000 NATO légicsapásra.

Orbán Viktor ült az ország miniszterelnöki székében. Nem volt szava a koncepcióváltás ellen?

Számtalan *apróbb* beavatkozásra került sor. A keleti szakadár megyék körüli vádaskodás, fegyverek szállítása a központi kormány egységeinek. Megjegyzem, az orosz hatalom se

türtőztette magát. A „szabadságon lévő” orosz katonák biztosan nem véletlenül jelentek meg a területen.

Provokáció provokációt követett. Elég csak a lelőtt utasszállítóval kapcsolatos azonnali vádaskodásra utalni. Legjobb tudomásom szerint a vizsgálatok ugyan orosz fegyver használatát állapították meg, de hogy kik használták, arra – tudomásom szerint – a mai napig nem derült fény.

Napjainkban az USA gyakorlatilag „megszállja” az Ukrajnával szomszédos államokat. Óriási feszültséget okoz, háborús hangulatot teremt.

Nem tartom kizártnak, hogy az olaj-gázárak drasztikus csökkenésében szerepet játszik a nagy USA – Szaúd-Arábia barátság. A 110 \$ ár 35 \$-ra csökkenése gyilkos fegyver Oroszország ellen, amelyik a II. világháborús veszteségekkel azonos privatizációs veszteségek és káosz óta a legsúlyosabb krízist szenved el.

Nézzük meg, miként vélekednek józan nyugati koponyák az ukrán válságról.

A [Black Agenda Report](#) alapító szerkesztője, [Margaret Kimberley](#) szerint az USA túl sok országban interveniált anélkül, hogy elég nagy árat fizetett volna miatta.¹²¹ Szerinte Oroszország győzni fog Amerikával szemben, ami ki akarja zsigerelni a befolyását és gazdaságát. Értékelte Putyin és Kerry Szocsuban lezajlott találkoztóját, ahol érzékelhető volt: Kerry attól fél, hogy az ukrán farkok már csóválja az USA kutyát. Nyilvános nyilatkozatban is figyelmeztette Porcsenko-t, hogy ne fenyegetse Oroszországot a Krím és Donbassz visszafoglalásával. Bár Obama jóváhagyása nélkül ezekre a lépésekre aligha kerülhetett volna sor, visszatérte után Obama is megfeddte, az USA ENSZ-követe, Samantha Power pedig egyszerűen tagadta mindazt, amit Kerry tett. Lehet, hogy Obama és társai nem akarnak háborút, de könnyen megkaphatják, ha incidensre kerül sor az ukrán-orosz határoknál. És az oroszok sose fognak behódolni Amerikának, nem találhatnak olyan bábót, akit a Kremlbe emelhetnének.

Felturbózva az orosz fenyegetés mítoszát, az USA és a többi 27 NATO tagállam 2016 február 10-én megállapodtak ([agreed](#)) új nemzetközi erő létrehozásában, amely Európa keleti határait (a három balti államot, Lengyelországot és Romániát) hivatott védeni.¹²² Sokak véleménye szerint ez veszélyes precedenst jelent, ami ellenőrizhetetlen spirálhoz vezethet.

A NATO-vezér Jens Stoltenberg (azt hiszem ő az, aki szeret goromba hangon kommunikálni) közölte, hogy ez az erő ki-be fog rotálni a kelet-európai országokban, és szövetséges bázisokból, beraktározott fegyverzetből, rendszeres gyakorlatokból fog állni, mindezt gyorsreagáló erő fogja támogatni, amely légi, tengeri és speciális egységekből – 40000 fő - fog állni, jelenti a Reuters ([reports](#)).

Hat ok van, amiért nem szabad felújítani a hidegháborút. - mondja a CommonDreams.¹²³ Sorolja, magyarázza. Terjedelmi okokból most csak a címeket írom le, egyértelműek:

1. Ezt akarja Putyin.
2. Ezt akarják a Pentagon vállalkozói.
3. Az általános hiedelmekkel szemben nem a Reagan által kreált katonai felépítés kényszerítette térdre a Szovjetuniót.
4. Nem engedhetjük meg magunknak.
5. Alá fogja ásni a közelmúlt legjelentősebb diplomáciai sikerét.
6. Nukleáris holokaustot robbanthat ki.

3.2.3. Kína

Obama szokás szerint tagad, de ott lábatlankodik pár hadihajója a dél-kínai tengeren. Néhány porszemnyi sziget tulajdonjoga felett folyik a vita két volt kommunista ország, Kína és Vietnam, és egy harmadik ország (sziget, kínai, és Kína sajátjának tartja) Tajvan között. Lassan kiderül, hogy a geopolitikai érdekeken túl jelentős olaj- és gázmezők a tét, nem – mint az amerikai elnök állítja – altruista érdek, hogy a hajózás szabadságát és a vita rendezését békésen oldja meg, nem „az erő törvényével”.

A helyzet sokkal bonyolultabb. Számtalan ország tart igényt a létező szigetekre. Kína korallzátonyokra is épít mesterséges szigetekcskéket, és minderre katonai létesítményeket telepít: repülőtereket, kikötőket. Szerinte mind felett gazda, amit Japántól kezdve a Fülöp-szigeteken keresztül a Brunei Szultánátusig több ország kétségbe von. Az USA itt is fenyegetően lép fel.

Hétköznapi emberként hajlamos vagyok megmosolyogni az egészet. Sajnos azonban tűzfészekről van szó. Olajos fehér folt az USA szemében és ez elég ahhoz, hogy baj történjen.

4. Amerika eredményei otthon

Nagy kő esett le a szívemről, hogy elértem Amerika külföldi szerepének záróakkordjaihoz. Tudjuk, látjuk, mit „adott” az Egyesült Államok névre hallgató szörnyeteg. Mert mára már azzá vált. A „modern kapitalizmus” elérte világhatalmi pozícióját. Nem teljeset még, és ez sok gondot fog okozni a világnak. Sok vért, rombolást, szélhámosságot, népek, embertömegek „etetését”, a vallási és etnikai ellentéteken „lovagolást”. De mindez a fentiekből már következik.

Most nézzük meg, mit adtak az USA kormányai saját országuknak, népüknek. Az ember azt gondolná, tejben-vajban fürdő százmilliókról írhat, boldog életről, virágzó gazdaságról, abszolút egyenlőségről, demokráciáról, lelkesítő választásokról.

Mindjárt fény derül a helyzetre.

Egytől (egyelőre, talán) megszabadult Amerika népe. A városaikra célzott, nukleáris bombákat hordozó rakétáktól. Mert a hidegháború alatt mindkét fél, Amerika és csatlósai az egyik oldalon, és a Szovjetunió és „szövetségesei” a másik oldalon városokra, civil településekre célozták, lőtték volna ki rakétaikat, ha valamelyik örült megnyomta volna a háború gombját.¹²⁴ Igaz, a szovjet oldalt csak feltételezem, a titkosítás alól felszabadított dokumentum az amerikai nukleáris rakétákra vonatkozik, amelyek az egész „vörös” terület nagyvárosaira – Moszkva, Leningrád, Kelet-Berlin, Varsó, Peking –, összesen 1200 településre csapódtak volna be. Kelet-Berlin persze vicc: a legkisebb atombomba is elpusztította volna Nyugat-Berlint is. Mit számít? A deklarált cél az volt, hogy a megtámadott országok lakossága olyan elrettentő veszteségeket szenvedjen el, aminek következtében a rettegő lakosság a kormányt megadásra kényszerítse.

A *modern* kapitalizmus is maradt. Változatlanul uralja a *kapzsiság*, a jövedelmi ollót gyors tempóban fokozó, a gazdagoknak kedvező *neoliberalizmus*, a pénzvilág. Fejlődik is, csak rossz irányba: rapid tempóban nyitja tovább az egyenlőtlenséget, erőszakosan globalizálódik, táplálja a katonai-hadiipari komplexumot és ezzel fokozza a háborús veszélyt, rombolja a (amúgy se létező) demokráciát, tönkreteszi a természetet. Kegyetlen uralkodó.

4.1. A státusz

Az egyik legfontosabb szempont az ország és főként az uralkodó *elit* (szerintem ugyan elit nem létezik, csak egy-egy embertömörülés hívja annak magát, hogy kiemelkedjék a tömegből, és főként rombol) szempontjából a „státusz”: milyen helyet foglal el a világ színpadán? Amerika, Obama szájából kürtöli, hogy „mi írjuk a szabályokat”.¹²⁵ Felmerül a kérdés, ki is ez a *mi*?

„Konzultáltak egyáltalán Önnel? Tudta Ön, hogy egy kis, nem választással magasba emelt csoport találkozott rendszeresen hét éven keresztül, hogy megírja Önnek, nekem, és 330 millió amerikaiak a szabályokat? Tény, hogy mindössze 600 vállalati vezető és lobbista ülhetett

ehhez az asztalhoz, hogy megírja a számára kedvező szabályokat a mi kárunkra.” - írja [Jim Hightower](#).

Csak egyetlen bekezdésből ismertetem azokat a tényeket, amik Tom Engelhardt szerint a 9/11 óta eltelt időszak „eredményeit” jelentik.¹²⁶ Háborúk, intervenciók, orgyilkosságok, kínzás, emberrablás, az amerikai nemzeti biztonság államának monumentális méretre növekedése, és az iszlám szélsőségek elterjedése a Nagyobb Közép-Keleten és Afrikában. Asztronómiai költségek, bombatámadások özöne, és a katonai érdekek által vezérelt külpolitika tizennégy éve vereségek, kiábrándulások és katasztrófák sorát hozta. A félelem kultúrájának tizennégy éve Amerikában. Az amerikai demokrácia temetésének 14 éve (illetve átalakulása milliárdosok játszótérévé, és a látványosság, szórakoztatás forrása, nem a kormányzásé). Még jobban sűrítve: titkosítás, a lakosság félrevezetése, a háborús korporációk erősödése, magáncégek besorolása a Pentagon, a Nemzeti Biztonsági Ügynökségek, a CIA alá. Poszttrauma Stressz Szindróma, a rendőrség militarizálása, drónok és különleges felderítő-fegyelmező technika. Az amerikai infrastruktúra „éheztetése”.

Ebből a felsorolásból önálló könyvet lehetne írni. Maradjunk egyelőre annyiban, hogy tömören ez a amerikai elit tizennégy éves eredménye. A státusz megőrzéséért vívott küzdelem eredménye.

Három különleges tényre kell felfigyelnünk, ha Amerika életét akarjuk értékelni.¹²⁷ Annak ellenére, hogy az ország 400 éve elő nem forduló helyzetet élvezhet, az egyedüli szuperhatalom helyzetét, az igazán kivételes jelenség a mély paranoia, ami eluralkodott a lakosságon. Három tényt vizsgál meg a pár sorral fentebb említett Tom Engelhardt.

Az 1. különleges tény: annak ellenére, hogy egyetlen sikere a felsülés, az USA megmaradt egyedüli szuperhatalomnak. A Szovjetunió romjai fölött egyedül Putyinnak sikerül hatalmat felmutatnia, de ez a hatalom – az óriási nukleáris arzenálon kívül – nem rendítheti meg az USA-t. Kína a négy évtizedes gyors fejlődés ellenére relatíve szegény ország, és bár a katonai kiadásai és ezzel agresszivitása nő, a vezetői egyrészt nem tudják, hogy kellene kivédeni egy krízist, és nem szándékoznak az USA valódi katonai versenytársai lenni.

A 2. különleges tény: az amerikaiak biztonságban élnek. A terrorizmussal való szüntelen riogatás indokolatlan. A 17 biztonsági ügynökség, a katonaság és az általános titkosítás nem valódi fenyegetettség miatt jött létre. A védettség tudata miatt hatott 9/11 olyan határtalanul a lakosságra.

Az adófizetők dollárbilliókat költöttek a csak kamunak nevezhető biztonsági rendszerre.

A 3. különleges tény: Az áldozat kultúrája fejlődik a bolygó egyetlen szuperhatalmának lakói között. Az ok egyszerű, a lakosságot rémhírek kerítik hatalmukba: a hadseregünk alulfinanszírozott roncs, a haditengerészetünk dingikből áll, még a Fehér Házban is van egy muzulmán, a rosszindulatú klímavédő mozgalom tönkre akarja tenni a kapitalizmusunkat, a migránsok potenciális terroristák vagy nőket erőszakoló, és így tovább, furcsán szőtt fantáziák és hamis tények litániáján keresztül. (A szerző megjegyzi, hogy az amerikaiak mintegy fele úgy

gondolja, hogy Obama hithű muzulmán.)

Nagyon jellemző az USA státuszára Obama tavaly szeptember 28-i, az ENSZ Közgyűlése előtt – döbönt csendben, érzékelhető hitetlenségben - elmondott beszéde, amelyben Oroszországot és Kínát vádolta az emberiség történelmének jelentős része alatt, ennek az intézménynek a létrejötte előtt alkalmazott szabályokhoz ragaszkodással.¹²⁸ Hogy ő sorolta-e fel, vagy csak a szerző, nem értem, de nyilvánvaló is, milyen szabályokra utalt a világ legnagyobb hatalmának elnöke: a hatalom zéró-összegű játék; a hatalom igazságot teremt; az erős országoknak rá kell erőszakolniuk az akarataikat a gyengébbekre; az egyének jogai nem számítanak; gyors változások idején a rendet erővel kell létrehozni.

A csend a teremben azért született, mert amit Obama másokra vonatkozólag mondott el, tökéletesen írja le az USA viselkedését a II. világháborútól napjainkig.

A cikk sorolja Amerika agresszióit. Egy országot emelek ki – fentebb kellett volna felhasználnom ezt az információ-csomagot –, Ukrajnát. A cikkíró, [Joe Lauria](#) szerint, amit Obama Ukrajnával kapcsolatban mondott, az vagy kísérlet dezinformációra, vagy – ahogy Putyin félórával később ugyanott minősítette – önámítás.

Obama szerint az ukránok preferálják Nyugatot. Ez igaz lehet a nyugat-ukrajnaiakra, de nem az egész országra. Majd kifejtette, hogy az USA-nak „kevés gazdasági érdeke” van Ukrajnában. Ez vagy siralmas tudatlanság, vagy szemenszedett hazugság. A Monsanto-nak komoly érdekeltsége van. Aztán ott van Hunter Biden, az elnökhelyettes Joe Biden fia, és John Kerry rokonságának egyik tagja, akik – közvetlenül a puccs után - Ukrajna legnagyobb magántulajdonban lévő gáztermelője, a Burisma Holdings igazgatótanácsának tagjai lettek. És az ország pénzügyminisztere amerikai, Natalie Jaresko, aki aznap *nyerte el* az állampolgárságot, amikor dolgozni kezdett. Miért tesznek egy amerikai kormányzati hivatalnokot egy idegen ország kincstárának élére? A cikkben szó van a puccsról is: Obama nem tett említést a dokumentált ([documented](#)), az USA által vezérelt puccsról, amely a demokratikusan választott elnök eltávolítását eredményezte.

Mind gyakrabban olvas, mint többször lát TV-programot az ember a mesterséges intelligenciáról. A

jövőkutatókat mind a szándékolt, mind az akaratlan következmények nyugtalanítják. A veszélyt azért kell rendkívüli gondossággal mérlegelni, mert ezeket a technológiákat főként és élen haladva a hadiipar fejleszti és fogja alkalmazni. Ma is léteznek határértéket képviselő fegyverek, például olyan gyalogos robot, amelyik felismeri a környezetében mozgó személyeket, felkészül azok megsemmisítésére, és csak azért nem lö azonnal, mert az elemző rendszer még nincs benne, bizonyos távolságra tőle elemzik automata-félaautomata rendszerek az általa látottakat, hallottakat, és ott húzzák meg a ravaszt. A rövidesen automatikussá váló fegyvereknél az „akaratlan” következmény az lehet, hogy maguk döntenek el, kit/mit és mikor támadjanak meg.

A közelmúltban három közismert és a világ megítélésében fontos személyiség – Stephen Hawking asztrofizikus, Steve Wozniak, az Apple társalapítója és Elon Musk, a SpaceX és Tesla Motors cégek alapítója is aláírta azt a nyílt levelet, amely az önálló fegyverek tilalmát

követelte.¹²⁹ A levél figyelmeztet, hogy „Ha bármely katonai hatalom előretör a *mesterséges intelligenciával rendelkező fegyverek gyártásában, a globális fegyverkezési verseny elkerülhetetlen lesz. (...) A nukleáris fegyverekkel ellentétben nincs szükség a gyártásukhoz drága vagy nehezen beszerezhető anyagokra, ennél fogva valamennyi katonai hatalom számára tömeggyártásra alkalmas mindennapi és olcsó megoldás lesz.*”

Szerintem a tudósok, sikeres nagyvállalkozók figyelmeztetése süket fülekre fog találni az USA-ban, aminek több oka van: a státusza megőrzése miatt fontosnak fogja tartani, határtalan profitot fog biztosítani a vele foglalkozóknak, és a kutató-fejlesztő gárda presztízse letörhetetlen erőt fog jelenteni. A hétköznapi ember pedig *nem számít*.

Obama 2015 decemberében beszédet tartott az Ovális Irodából. Talán Mikulás-beszédnek is mondhatjuk. [Norman Solomon](#), a [RootsAction.org](#) alapítója gúnyosan lefordította a beszédet „világos, egyszerű” angolra.¹³⁰ Érdemes elolvasni. Sokat elárul a világos beszéd. Például azt, hogy a New York Times megírta: a 9/11 merénylet óta 45 áldozata volt az Amerikában elkövetett terrorista támadásoknak, valamivel kevesebb, mint a fehér felsőbbrendűség és más jobboldali szélsőséges eszme 48 áldozata. És mindkét szám parányi a hétköznapi gyilkosságok számához képest, ami azonos időszakban több mint 200000. A cikk többi része merő gúny afölött, hogy a Pentagon fegyverei nem eshetnek korlátozás alá, ha sor kerülne fegyvertilalomra, mert az... és felsorolja az ingoványt, amibe az eszeveszett terrorellenes háború sodorta az országot.

Rituálévá vált a gonosz üldözése. Olyan korban élünk, amikor Amerika kitalálta a „gonosz tengelyét”, megölte a legkeresettebb gonoszokat... Biztosan számíthatunk a következő amerikai háborúra, és a következő amerikai mészárlásra. – így vezeti be Nick Turse a vallási tanulmányok professzorát, Ira Chernus-t.¹³¹ A párizsi merénylet után Obama, aki Amerika főszóvivőjeként (mondja) az Iszlám Államot a „gonosz arcának” nevezte el. George W. Bush árnyékai. A gonosz tengelyének részei visszajöttek. És minden dombtetőn ott vannak, úgy tűnik. Az USA megnyomta a háború gépezetét riasztó csengő gombját.

Hat pontban sorolja fel, milyen hibákat ismételt sorozatban az ország, amik háborúhoz vezetnek. Megpróbálom nagyon összesűríteni a hibákat: abszolút gonoszként, nem emberként kezeljük az ellenséget; nem vizsgáljuk, milyen szerepet játszhattunk a gonosz felemelkedésében, meg vagyunk győződve, hogy isten országa csak vétlen lehet; a történelmet letakarjuk, nem vizsgáljuk, hogy egy kapcsolatrendszer, amiben központi szerepet játszottunk és játszunk, hogy nőtt fel; meg vagyunk győződve arról, hogy az ellenség – akár Lucifer – örömet leli a gyilkolásban; meggyőzzük magunkat arról, hogy az Iszlám Állam maga a megtestesült gonosz, amivel elhitetjük magunkkal, hogy semmit se tudunk tenni, ami a gonosztól eltávolítja őket; a hit, hogy egyetlen lehetőségünk van: a megsemmisítés.

Lehet, hogy az Egyesült Államok rá fog jönni, hogy az önmegsemmisítő harc a gonosz ellen – mint nemzeti identitásunk – végül is óriási hiba. Lehetséges.

A státusz kérdéséhez tartozónak érzem Amerika vezetőinek viszonyát a vallatáshoz. Hiszen amely országok megengedik, bátorítják, sőt lobogójukra tűzik a „fokozott vallatási technikákat”, azok a leggonoszabbak birodalmának dobogójára (státuszára) emelik magukat. Nem kérdés, hogy az USA-ban ősidők óta dívik a kínzás/vallatás. Az iraki háború alatt

lelepleződött, hogy a hatalom nemcsak szemet huny az állati, kegyetlen és megalázó vallatások felett, hanem tudósok támogatásával elő is írja, milyen vallatási módokat, és miként kell alkalmazni. Az elnök minden évben megerősített ígérete ellenére nem zárja be a guantánamói terror-tábort, ahol ártatlanok sorát kínozták, nyilván kínozzák. A nemzetközi felháborodás hatására arra alkalmas és arra vállalkozó szemét országokba telepítették át a kínzások egy részét. Minderről fentebb szoltam már, de nem árt ismételni. Mert most jön a sokak számára meglepetés: az elnökválasztási előcsatározások során szinte kivétel nélkül minden jelölt a kínzások további megengedése mellett szállt síkra. Félelmetes, hogy a tragikomédiába illő, sikert sikerre halmozó bohóc, Trump hangosan deklarálja, hogy meg fogja engedni a kínzást. Fűszerezi ezt mélyen rasszista kirohanásokkal.¹³² Úgy látszik erre van szüksége az amerikai népnek. Erről később.

Inkább érdekességként, mint eredménnyel kecsegtető akcióként számolok be arról, hogy francia bíróság elé akarják állítani a guantánamói tábor volt parancsnokát, a nyugalmazott tábornok Geoffrey Millert, aki a Guantánamo királya kitüntető címet nyerte el. Miután hivatalosan is az alkalmazandó „fokozott vallatási módszerek” listájára került, széles körben alkalmaztatta is a következőket: vízkúra (lekötözött ember fejére tett törülközőre öntik a vizet, hosszasan fuldoklik), zsákkal letakarás, stresszes helyzet, alvás akadályozása, magánzárkába zárás, lemeztelenítés, extra melegnek vagy hidegnek kitétel.¹³³

A fejések eddig is megúszták, most is meg fogja úszni, nemcsak, mert fejes, hanem mert Amerika kivonta magát a nemzetközi/idegen hatalom általi törvénykezés hatálya alól. Bár jól tudják, hogy ez a szomorú helyzet, a francia igazságszolgáltatás döntését francia és német jogászok, jogvédő szervezetek kiemelkedő fontosságúnak tartják.

Amerika pedig tovább süllyed a középkorba.

Sokat gondolkodtam azon, vajon Amerika népe milyen, ha ilyen szörnyű helyzetbe engedi süllyedni az országot? A tudományos életben talán még mindig vezető szerepet játszik, a modern technológiák fejlesztői, alkalmazói csodát csoda után alkotnak, árasztják el ilyenekkel a világot. Az oktatás ugyan nagyon egyenlőtlen lehetőségeket biztosít, de a drága egyetemek kétségkívül a kutatás-fejlesztés központjai. Miért lehet mégis idióta, nacionalista, fajelméleti, lobogókkal szédítő, a haditechnika felsőbbrendűségét hirdető, vallási ostobaságokkal teli, reklámba öltöztetett lózungokkal butítani a népet? Elég viágos képet fest erről [Mark Morford](#) cikke: „A nép 37 százalékát teljesen elvesztettük.”¹³⁴ Miért is? Tessék figyelmesen követni, és közben kis hazánkra is gondolni: az amerikaiak hat százaléka hisz az egyszarvúban (*Unicornis*, görögül *monocerosz*); harminchat százalék hisz az UFO-ban; megdöbbenő huszonnégyszázalék hiszi, hogy a dinoszauruszok és emberek együtt lófráltak; tizenhét százalék még mindig azt hiszi, hogy a Nap kering a Föld körül; közel 30 százalék hiszi, hogy a felhőszámítógép-technika (cloud computing) valóban felhőkkel működik; elszomorító 18 százalék hiszi a mai napig, hogy az elnök muzulmán. Hát nem aranyos? - kérdezi a szerző. Majd folytatja: negyvenöt százalék hisz angyalok létezésében, durván 48 százalék a teremtés valamilyen formájában. Mindezt összeadva, átlagolva nyugodtan mondható, hogy az

amerikaiak durván 37 százalékaról nem nagyon sugárzik az ész. Vagy másként fogalmazva ostoba. Valószínűleg nem érhető el (normális értekezésre). Valószínűleg reménytelenek, megválthatatlanok.

Nem tetszett az előző paragrafus? Rettenetesen elitistán és barátságtalanul hangzott? Lehet. De nem vagyok biztos, hogy számít, mert közülük senki sem olvassa el ezt a cikket – mondja – vagy akármilyen másik cikket, mert bármit, ami a legkevésbé is komplex vagy analitikus, a lakosságnak csak megközelítőleg 42 százaléka élvez rendszeres alapon, amiért a TV-programok többsége, minden valóság-show, a média-blogok jelentős része és minden Fox News sugárzás ötödik osztályos szint érdeklődési szintje számára alkotott.

Nehéz közönség körében élünk, Amerika!

A fentiekben talán sikerült körvonalaznom a superhatalom, világcsendőr státuszának milyenségét.

4.2. Az elnökválasztás

Érdekes, hányingert keltő fejezethez érkeztünk. A jövő Amerikájának státuszát meghatározó küzdelemhez, az elnökjelöltek előcsatározásához. [Robert Reich](#), professzort, a Clinton adminisztráció munkaügyi miniszterét is rosszullet környékezhethi, amikor az elnökjelöltekről ír.¹³⁵ Szerinte a Republikánus párt halott. Most halt meg, 2016-ban. Harcoló törzsek léptek a helyébe: evangélisták, akik ellenzik az abortuszt, a meleg házasságát, és a tudományt; libertariánusok, akik elleneznek minden, a magán viselkedést korlátozó állami beavatkozást; piac-fundamentalisták, akik meg vannak győződve, hogy a „szabad piac” nem tud rosszat tenni; korporációk és a Wall Street titánjai, akik mentőcsomagokat, támogatásokat, speciális adó-kiskapukat, és a „haver-kapitalizmus” egyéb formáit követelik. A milliárdosok még többet szeretnének kikanyarítani a nemzet vagyonából, mint amennyit jelenleg birtokolnak. És a fehérgalléros dolgozók szeretik Donaldot, és mindinkább meg tudja győzni őket, hogy a jólétüket leginkább a muzulmánok, feketék és mexikóiak fenyegetik.

Mindezek a törzsek külön-külön politikai szervezethez tartoznak, meghatározott kampányfinanszírozók támogatását élvezik, önálló ideológiával rendelkeznek és saját jelöltet állítanak.

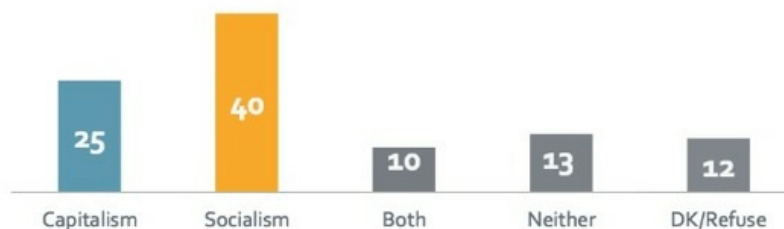
Másik cikkében a tragikomikus Trump-ot – kissé félősen, de szerintem is joggal – lefasisztázza. Ez az emberállat olyanokat mond – a kínzás fokozásán kívül –, hogy nem szabad egyetlen migránst se beengedni az országba, hogy a „muzulmánok gyűlölnek minket” (mind jobban így lenne, ha ő kerülne az elnöki székbe), hogy otthon is körül kell nézni...

Engem is meglepett, mennyire meglepődhetek az amerikai „felsőbb rétegek”? Bár egy szóval se utal a jelölt Bernie Sanders-re és az általa hirdetett demokratikus szocializmusra - a cikkíró szerint azonban hitelt ad alulról jövő kampányának -, hogy egy közvélemény-kutatás ([poll](#)) sokkoló eredményt mutatott fel: minden vizsgált demográfiai csoport – politikai orientáció,

kor, nem és származás szerint vizsgálva - preferálná a szocializmust a kapitalizmussal szemben!¹³⁶ A „poll”-ból kiemelek egy oszlop-grafikont, hitelesség kedvéért (l. picit lentebb). A szocializmusra szavazók szerint a korporációk túlságosan sokat tartanak kontrolljuk alatt, és a kapitalista rendszer a gazdagoknak és hatalmasoknak kedvez, és a kormánynak nagyobb szerepet kellene játszania a gazdaságirányításban, hogy biztosítsa minden individuum egyenlő részesedését az alapszükségletekből és közjavakból még akkor is, ha egyeseknek át kell adniuk a vagyonukból másoknak.

[Nesze neked neoliberalizmus, szabad piac, a magántulajdon sérthetetlensége és a modern kapitalizmus többi alapelve.]

Az eredmény: a szavazók 40 százaléka preferálná a szocializmust, míg csupán 25 százalék a kapitalizmust. [Majdnem 2:1 arány!] A szavazók többsége jelentős különbséggel állami egészségügyi rendszert, valamint ingyenes felsőoktatást szeretne.

Gyönyörűség számomra mindezt látni-hallani. Micsoda bűn terheli a volt szocialista-kommunista országokat egyrészt azért, hogy képtelenek voltak a szocializmus elveit megvalósítani, másrészt amiért úgy adták fel ezeket az elveket, hogy vakon rohanva adták meg magukat a kapitalizmus hódítóinak, odadobva gazembereknek (államok) és szélhámosoknak (cégek, korporációk) mindent, aminek értéke volt, és váltak a *neoliberális* neokapitalizmus kiszolgálóivá.

No de lássuk tovább a teljesen kiábrándító és az egész világra nézve veszélyes elnökválasztási küzdelmeket. Ijesztő!

Hillary Clintonról már írtam pár sort fentebb. Most több róla szóló hírt osztok meg Önökkel, kedves olvasó.

A már korábban is szerepeltetett Paul Buchheit a férjével hasonlítja össze „Egy ágyban a nemzet megrontójával: 5 módszer, amiben Hillary ugyanolyan rossz, mint Bill” című cikkében.¹³⁷ Az öt téma: béke, szabadság, demokrácia, biztonság, jólét. Nem részletezem, mennyi galádságot követett el a férj mind az öt területen, foglalkozzunk most a volt first lady tetteivel, terveivel (amilyen tömören csak lehet).

Béke: Hillary békéje a háború. [Dr. Jeffrey Sachs](#), az ENSZ tanácsadója szerint Hillary a Háborús Gépezet jelöltje. Férjét ő bírta rá Koszovó bombázására, külügyminiszterként vezető szerepet játszott a Líbia elleni agresszióban, 2012-ben ő akadályozta meg a béke létrejöttét Szíriában. Szabadság: ami börtön. A fekete gyerekeket „szuper-ragadozóknak” bélyegezte. Támogatta férje 1994-ben hozott törvényét, amely betiltotta az élelmiszer-bélyegeket a drogosoknak, és az állami lakásokat (bérlakásokat), amivel komplett családokat sodort a kilakoltatás veszélyébe.

Demokrácia, azaz szabadkereskedelem. A szabadkereskedelmi megállapodások demokrácia-ellenesek, mert a helyi kormányzatok fölé emelik a korporációk érdekeit. Hillary a NAFTA mellett volt, majd a CAFTA ellen, végül hol a TPP mellett, hol ellene. A Huffingtonpost megállapítása ([account](#)) szerint jóideje szóban a szabadkereskedelmi megállapodásokat kritizálja, majd hivatalba kerülve támogatja azokat. Másik támadása a demokrácia ellen [Honduras](#)-szal kapcsolatban történt 2009-ben, amit külügyminiszterként, magánlevelezéssel követett el. Meghiúsította a demokratikusan megválasztott, majd katonai puccsal eltávolított elnök, Manuel Zelaya visszatérését. Ezt követően az országot szegénység, bűn és katonai visszaélések jellemezték, és az USA latin-amerikai kapcsolatainak romlása következett be.

Már a „Honduras” megnyitása alapos tájékoztatással szolgál, de a 138 sorszámú cikk rendkívül részletesen ismerteti Hillary e-mailjeit, beavatkozását.

Biztonság: azaz a Biztonsági Öv (annak megfaragása). 1996-ban aktívan vett részt a férje 1996-ban meghirdetett „jólét reform” programjának támogatásában, a „Eltartott gyermekekkel rendelkező családok megsegítése” címzettjeit „lejmolósoknak” nevezte, és bár a mélyszegénységben élők száma megduplázódott, a programot 2008-ban sikernek hívta.

Az állami lakásépítést 17 milliárd dollárral megfaragták, a börtönökre szánt alapot 19 milliárddal megemelték – jórészt az ő követelésének engedve. A Szükségre Szoruló Családok Ideiglenes Támogatása programban részesülők aránya az elszegényedett családok 68 százalékaról 27 százalékra esett vissza.

Jólét, azaz a nagybankok. Az elnökjelölt-kampányt megelőző két év alatt négymillió dollárnál többet kapott a nagy pénzügyi intézményeknél tartott beszédeiért. Nyilatkozott is: „A nagybankok után fogok menni.”

És nyilvánosságra is hozták a beszédeit, utólag rekonstruálva azokat (eddig csak részben).¹³⁹ A szövegei önmagukért beszélnek: a finansz-nagytóke seggnyalója mondhat csak ilyeneket. „Mindig segíteni fogok, hogy országunk megértse a létfontosságú szerepet, amit Önök játszanak. Folyamatos párbeszédet kell folytatnunk, hogy biztossá tegyük: a pénzügyi piacaink és intézményeink a *legfinomabbak* legyenek a világon. [kiemelés tőlem] (...) Hiszek abban is, hogy a kormánynak és a pénzügyi vezetőknek együtt kell működniük, hogy megnyissák a globális piacokat a pénzügyi iparunk előtt. (...) Ez magában foglalja a szabadkereskedelmi megállapodásokat, amelyek kiegyengetik a játékteret az amerikai pénzügyi intézmények előtt.

Csökkentenünk kell azokat az akadályokat, amelyek Önök előtt állnak, amikor korlátozott piacokra akarnak termékeket bejuttatni. A TPP, amelyet segítetttem előre jutni, különlegesen fontos az USA pénzügyi szolgáltatásai előtti piacnyitáshoz Távol-Keleten.”

Iszonyatosan világos beszéd!!

És mindez 7-8 évvel a fél világot lenullázó, az amerikai bankok és biztosító vállalatok (pénzügyi nagytőke) által kreált válság után. Igaz, akkor is megmentette őket az Obama-kormány.

Összefoglalva: a szerző szerint az átlag-amerikait félelemmel és szorongással kellene eltöltenie Hillary jelölésének. A Wall Street-hez és ahhoz az emberhez ment férjhez, aki a modern idők nemzet-rombolásának legváltozatosabb formáiért felelős.

Egyszerűen rettenetes, hogy nagy valószínűséggel e két ember valamelyike fogja irányítani a világcsendőrt!

Más jelentős megfigyelő is felhívja a figyelmet a pénz uralmára a választások felett.¹⁴⁰ A befolyásoló pénzeket a plutokrácia és most a nagytőke PAC-jai uralják és ez csak a kezdet. [A PAC-ok olyan Szövetségi Politikai Akció Bizottságok, amelyek „kemény” pénzt gyűjtenek szenátorok, képviselők, elnökök választásának befolyásolására. Regisztrálniuk kell magukat a Szövetségi Választási Bizottságnál.] Az elnökválasztási kampányt az Elnökválasztási Viták Bizottsága – magánvállalkozás – ellenőrzi. Sör, autó, telefon és más korporációk finanszírozzák. Ennek a bizottságnak a leple alatt a két párt dönti el a viták számát, a meghívottakat, mely riporterek tehetnek fel kérdéseket jóváhagyott közönség előtt.

Követni is nehéz...

Tovább bonyolítja a képletet a Centre for Public Integrity cikke, amely a „hivatalosan elismert” fenti magántámogatási rendszeren túl működő *fekete pénz* működési rendjét ismerteti.¹⁴¹ A 2012-es elnökválasztás során 300 millárd dollárt pumpáltak a választási harcba a fekete pénzek tulajdonosai, mozgatói: korporációk, Delaware és Wyoming államban (adóparadicsomok) bejegyzett cégek. Ezen felül további százmilliárdokat költenek politikai hirdetésekre, amelyek nem annyira személyekkel, mint inkább vitatémákkal foglalkoznak. Példa erre az [Americans for Prosperity](#), a konzervatív milliárdos testvérpár – Charles és David Koch – zászlóshajója.

Ugye világos? De van folytatás.

[Nomi Prins](#), író, aki korábban a Wall Street egyik magas rangú menedzsere volt, elképesztően alaposan elemzi a pénzmozgásokat általában, valamint az egyes jelöltek pénzügyi helyzetét. A részletek nem férnek a jelen írásba, nem tudok bölcsebbet, mint figyelmükbe ajánlani a cikket, amelynek címe: „A valahavolt legdrágább választás milliárdosok játéktere (kivéve Bernie

Sanders-t).”¹⁴²

Nem csak a választásokkal foglalkozik, mégis ide sorolom az amerikai író, [Ann Jones](#) (fentebb már foglalkoztunk vele) cikkét.¹⁴³ Összehasonlításokat tesz az észak-európai államok – Dánia, Svédország és Norvégia – és hazája, az USA között. Már csak ezért is érdemes beleolvasni. Nem kell részleteznem, mennyire másként érezte magát Norvégiában, mint otthon: béke, nyugalom, átlagban 37 munkaóra hetente, és demokrácia. Egyetlen bekezdés:

„Éppen ebben válnak el (különböznek), a fejlett országok között most leginkább egyenlőtlen – és ennél fogva nem demokratikus - kapitalista Amerikától. Politikával foglalkozó tudósok szerint oligarchiává ([oligarchy](#)) vált – az állampolgárai kárára a szuper-gazdagok által és azok hasznára kormányzottá. Talán Önök is észrevették.”

Hitelessé teszi az általa elmondottakat, hogy gyerekkorára emlékezve még jó Amerika él benne.

Még mindig nem tudom elhagyni az elnökválasztás témáját, mert a világ egyik legjelentősebb közgazdásza, a Nobel-díjas (és nagyon amerikai) Joseph Stiglitz is foglalkozott vele.¹⁴⁴ Miért támogatják sokan Bernie Sanders-t? „Az amerikaiak sok jogsérelmet láttak – embereket, akiknek nem volt elég pénzük, kilakoltatták a házukból, de egyetlen bankárt se vontak felelősségre a válság okozásáért.” - mondta Stiglitz. „A 2008 óta elért gazdasági eredmény 91 százalékát a felső 1% kapta, míg a minimálbér 60 éve nem fedezi az inflációt. Az amerikai gazdaság sikertelen. Újra kell írunk a gazdaság szabályozóit a 21. század számára.”

Végül fontos észrevételt tesz a TomDispatch, rámutatva – többek között – hogy a jelöltek egymáson túllicitálva az USA eddig használt harcmodorának folytatását ígérik.¹⁴⁵ Sőt, Trump például a kegyetlenség fokozását, a skála szélesítését propagálja. Ted Cruz fenyegetése, miszerint „addig fogjuk szőnyegbombázni az ISIS-t, amíg ki nem találjuk, hogy a homok tud-e fényleni a sötétben”, hívószóvá vált. Mindkét párt jelöltjeinek tervei között szerepel a drónok széles körre kiterjesztett használatának folytatása valamilyen formában. A Bush által a globális háború a terror ellen döntő részeként bevezetett és Obama által intézményesített, megerősített eszköz rövidesen az új elnökjelölt örökölt fegyvere lesz. Ha így szemléljük a 2016 évi választásokat, nem arra fogunk szavazni, hogy megválasszuk a bolygónk utolsó szuperhatalmának vezetőjét, hanem olyan túrán fogunk részt venni, amelyik meghatározza, ki lép legközelebb az Ovális Irodába, akinek lehetősége lesz istent játszani ([play god](#)). Ki érdemli ki az Ön támogatását, hogy a legjobb jelölt legyen és mások szeretteinek gyilkolását folytathassa.

Járulj a szavazóurnához, Amerika.

Most látom, hogy Hillary Clinton kiállt a halálos büntetés mellett is.¹⁴⁶ Vigyázz világ, erre csak megveszekedett gazemberek képesek.

4.3. Emberjogi kérdések

A belföldi hatások részét képezik természetesen az emberjogi kérdések.

Kína joggal felelget az órá Amerikából szórt – jórészt ugyan jogos – emberjogi vádakra viszontvadászokkal.¹⁴⁷ Az USA kisebbségi csoportjai és őslakosai méltánytalan eljárásban részesülnek a környezet, választások, egészségügy, lakhatás és oktatás kérdéseiben. - hangsúlyozzák. Kísértetként terjeszti a fegyvereket, míg faji előítéletektől szenved a rendőrségben és az igazságszolgáltatásban. Kína régóta azzal utasítja el az őt érő emberjogi vádak, hogy a fejlődő országok részére fontosabb az élelemmel, lakással ellátás és a gazdasági növekedés, utalva arra, hogy milliókat emel ki a szegénységből.

Kínának persze alapvetően nincs igaza: a jótett nem feltétlenül törli a gonoszát. Az azonban helyeselhető, hogy szóvá teszi az amerikai emberjogi problémákat.

Mind nehezebb az amerikai dolgozóknak a jogaikért harcolni, sűrűn rúgják ki a sztrájkolókat, mint a Walmart – a világ egyik leggazdagabb bevásárló-központ hálózata – esete is bizonyítja.¹⁴⁸

Sejtettük, hogy a személyes adataink nincsenek biztonságban. Az Amerikán kívül élőké sem. A mind sűrűbb kritikára válaszolva új adatmegosztási megállapodást kötött az USA az EU-val, mivel az első nem bizonyult elég biztonságosnak.¹⁴⁹ Az új megállapodás alapján az óriási személyes adattárral rendelkező Google és Facebook továbbra is megosztja az adatait az USA hírszerző szerveivel, amelyek most ígéretet tettek arra, hogy az EU állampolgárai nem kerülnek tömeg-felderítés alá, ami az alapjogaikat *sértené*.

Az Európai Parlament tagja, Jan Philipp Albrecht kacag a híren: ez vicc.

Az új megállapodás a Safe Harbor egyezmény helyébe lép, amelyet tavaly októberben érvénytelenített az Európa Bíróság, mivel Edward Snowden dokumentumai leleplezték a PRISM-et (adatgyűjtő rendszer az USA-ban) és más felderítéssel foglalkozó programokat. A Bíróság akkor kifejtette, hogy ezek a leleplezések aláhúzták, milyen gyenge védelmet nyújtanak az USA törvényei a felhasználói adatoknak.

A bevándorlók (migránsoknak hívja őket a cikk) kezelése is erősen vitatható. Az általában is szigorú bevándorlási politika súlyosan érinti a migránsokat, menedékjogot kérőket, akiket visszatoloncolnak még az erőszakot alkalmazó hazájukba is. Rémítő kutatási adatokat közöl (reveals) erről a Guardian.¹⁵⁰

Az USA nem vállal felelősséget a háború „eredményeiért”.¹⁵¹ Hogy miért foglalkozom ezzel ismét és itt? Mert a háború törvényei szerint az agresszor, a hódító felelőssége az elfoglalt, legázolt ország rendjének, biztonságának szavatolása. A kérdéskörbe nyilván beletartozik a fedél nélkül maradtak lakhatásának biztosítása is. Colin Powell, aki az iraki invázió idején hadügyminiszter volt, amerikai szólással/szokással (Pottery Barn Rule = Amit eltörsz, azt meg

kell vened) figyelmeztette is Bush-t, hogy az invázió következményei Amerikát fogják terhelni. Most jut eszembe: nyilván az amerikai lakosság háborúellenes hangulatának fokozódása mellett ez is egyik oka lehet, amiért az USA igyekszik szövetségeseket maga előtt tolni az irakit követő háborúban. Bush és bandája azonban hajthatatlanul hárítja a felelőtlenül elhibázott hadjáratokból eredő következmények tulajdonjogát. Többek között nem fogad be lényeges lélekszámú menekültet az általa legázolt vagy legázoltatott országból. Nyugodtan szemléli, ahogy az idióta Európa, amelynek országai egymást marcangolják a migrációs tömeg miatt, szerencsétlen emberek millióinak életével próbál valamit tenni, ahelyett, hogy Amerika kikötőibe szállítaná őket.

A katasztróféért nyilvánvalóan nem egyedül az USA felelős. Szerepet játszik benne a régió történelmi és felekezeti megosztottsága, az európai kolonializmus hagyományai, a nyugatiak számára megmagyarázhatatlan erőszakos iszlám radikalizmus, az, hogy véletlenül sincs olyan felvilágosult vezető a régióban, aki a korrupciótól, gazdasági stagnálástól, autoriter vezetéstől fáradt tömegek törekvéseit ki tudná elégíteni. Mindez hozzájárul a problémához. De ha magyarázatot keresünk, hogy a törekeny struktúra miért éppen most omlott össze, egyetlen magyarázatra tudunk rámutatni - Bush 2002-ben elfogadott „megelőző háború” doktrínájának vízesésszerű utóhatásaira.

Az emberi jogokat a jelen írás igényeinél jóval szélesebben tárgyalja a World Report 2016 – az egész földgolyóra kiterjedő évenkénti áttekintés.¹⁵² Országoként lapozgatható, szó van benne – nem pozitív adatokkal – kis hazánkról is.

A tanulmány letölthető .pdf részét elérhetővé teszem a 153. sorszám alatt. Az egész világ embereit érintő borzalmakat ismertető friss, 2016-os tanulmány a 609.-től több oldalon keresztül foglalkozik az USA emberjogi disznóságaival. Feltétlenül érdemes elmélyülni benne! Csak az alcímeket sorolom: szigorú ítélkezés; faji megkülönböztetések a büntetőjogban; kábítószer reform; rendőrségi reform; a börtönök és fogházak körülményei; a szegénység és a büntető igazságszolgáltatás; a nem állampolgárok jogai; a fiatalság a büntető igazságszolgáltatásban; munkajog; az egészségügyi ellátáshoz fűződő jogok; a csökkentett munkaképességűek jogai; szexuális orientáció és nemi identitás; nemzetbiztonság; külpolitika.

Mindebben elmarasztalja Amerikát. Két kiemelésre futja: 2015-ben 27 embert végeztek ki az országban; gyermekek százezrei dolgoznak az USA farmjain.

Megrendítő, nem?

4.4. Szegénység

Áttérünk az amerikaiakat szélesebb körben érintő nyomorúságra, a világ (még) legnagyobb gazdasági hatalmában uralkodó szegénységre. Mivel egy-két évtizede el se hittem volna, hogy ilyesmi létezik, és rendkívül szégyenteljesnek tartom, több aspektusának megvilágítására teszek kísérletet.

Növekvő általános szegénységről ír a téma három neves ismerője, az ország legelismertebb szegénység-kutatói, Kathryn Edin és H. Luke Shaefer új könyvére hivatkozva.¹⁵⁴ Maga a cikk nem tartalmaz statisztikai adatokat, de a [könyv](#) ismertetőjében egyetlen mondat összefoglalja a lényegét: „...kiderítették, hogy a 2\$/személy/nap jövedelemből élő amerikai háztartások száma 1,5 millióra, az egekbe szökött, és ebben mintegy 3 millió a gyermek.” Ez a 2\$-os érték a fejlődő országok szegényeinek megszámolásához általában alkalmazott limit.

Az általános szegénységen belül kiemelkedően rosszabbodott 2000 óta a nem fehér lakosok helyzete.¹⁵⁵ A diszkriminatív lakhatás, zónázás (körzetekbe rendezés), és egyéb politikai döntések drámaian megnövelték a fajilag megkülönböztetettek szegénységét és szegregációját az USA-ban, közel megduplázva a „gettókban, barriókban, nyomornegyedekben” élők számát csak a 21. században. A [tanulmány](#) szerzője, Paul Jargowsky, a Century Foundation kutatója arra a következtetésre jut, hogy a közepes méretű városok, mint Detroit, Milwaukee és Cleveland a fekete szegénység gyors koncentrációjának ágyai.

Felsorolom a kulcsfontosságú megállapításait:

- a szegénység-körzetekben élők száma 2000 óta 7,8 millióról 13,8 millióra nőtt;
- ez a növekedés jóval a Nagy Recesszió (2008) előtt elkezdődött;
- a szegénység koncentrációja is nőtt: négy fekete szegényből egy, és hat spanyol szegényből egy él a mélyszegény szomszédságban, míg a fehér szegények közül csak tizenháromból egy él ilyen körülmények között;
- a helyzetet rontja, hogy a szegény gyerekek még magasabb arányban élnek mélyszegény környezetben;
- a fekete szegénység koncentrációja nem a legnagyobb, hanem a félmillió-millió lakossal rendelkező városokban ment végbe.

A gyermekszegénységgel foglalkozik a CommonDreams „Milyen fellendülés? Egy jelentés feltárja az amerikai gyermekek növekvő szegénységét” című cikke is.”¹⁵⁶ Három millióval több a szegény gyermek a 2008-ban kitört Nagy Recesszió óta, és a gazdasági fellendülésnek nevezett folyamat teljesen elkerülte a színes gyermekeket, mutatja ki egy új tanulmány, a „[2015 Data Book](#)” (embargó tiltotta a megjelenését 2015 júliusáig). A szegénységküszöb alatt élő gyermekek száma az USA-ban 18%-ról 22%-ra nőtt 2008-2013 között. A biztos munka nélkül élő szülők száma pedig 27%-ról 31%-ra emelkedett ugyanaz alatt az időszak alatt.

A szegénységnek is csak egyik kórokozója a végtelen háborúskodás, megteszi a magáét a modern kapitalizmus önmagában is (részletesen később).

4.5. Egyenlőtlenség

Az egyenlőtlenség is átfogó jelenség. Ez is Amerika utóbbi néhány évtizedes fejlődésének „eredménye”, következménye. A most következő információk, adatok lélegzetelállítóak,

megdőbbsentőek, hihetetlenek. A tőke mérhetetlen kapzsiságának köszönhető, aminek tág utat nyitott a múlt század második felére kivirágzott neoliberalizmus. Pár cikkel erősítem meg a Jegyzetekben felsorolt könyvek által (is) táplált józan eszem ítéletét.

Paul Buchheit foglalkozik az általam már másutt ismertetett, a Credit Suisse által készített [Global Wealth Databook](#) felmérésével.¹⁵⁷ A szerző értékelése szerint a felmérés jól mutatja a gazdag elit folyamatosan érvényesülő megvetését a szegények, a középosztályok, és a világ lakossága iránt. Nagy munkával összegzi és hétköznapi olvasók számára is olvasható nyelvre fordítja a tanulmány számtalan táblázatában rejlő adatokat: [You Deserve Facts](#). Íme az alcímek:

- 1. Alul: A világ félmilliárd felnőtt szegénye közül minden tizedik amerikai.
- 2. Felül: A leggazdagabb egytized felnőtt amerikai átlagosan egymillió dollár új vagyona tett szert a recesszió óta.
- 3. Középutt: Az USA az egyetlen régió, ahol a középosztály nem rendelkezik a vagyon megfelelő arányával.
- 4. Felső-közép: Az amerikaiak teljes 70%-a a világon az egyik legalacsonyabb arányban részesedik a nemzeti vagyonból.
- 5. A nagy kép: Mindössze Kazahsztánban, Líbiában, Oroszországban és Ukrajnában nagyobb az egyenlőtlenség, mint az Egyesült Államokban.

Ilyen rohadt képlet uralkodik a világ legnagyobb gazdasági hatalmában, a neoliberalizmus fellegvárában.

Mintha csak folytatná az elemzést, Buchheit az egyenlőtlenség ollójának további nyílásáról ír.¹⁵⁸ A lakosság leggazdagabb egytized százalékához mér.

Ez a felső egytized százalék 16000 főből áll, egy profi kosárlabda mérkőzés nézőközönségéhez hasonlítható. Az egyenlőtlenség-szörnyűség, amit létrehoztak, messze a szegénységben vagy annak közelében élő fél Amerika fölé ér, mivel most már azokra is hat, akik – mint mi, mondja – jóval a centrális érték felett, a felülről második vagyon-negyedben élünk. Megközelítőleg annyi a vagyonuk, mint 256000000 ember összvagya. A negyedmillióval (277000 \$-ig) rendelkezők is abba a 80%-ba tartoznak, akiknek az összvagya kevesebb, mint a 0,01%-é. A 0,01% vagya több, mint a világ lakossága 75%-ának! Kik ők? - kérdi a szerző. 536 milliárdos, 2,6 billió összvagyonnal, az Ultra Nagy Nettó Vagyonnal rendelkező 15000 fő, akik 6,2 billió dollárra emelik a 0,01 százalék vagyonát 2013-2014-ben. Mivel azonban az USA vagya 30 százalékkal emelkedett 3 év alatt, ezen belül a Forbes 400-é 38 százalékkal, a 0,01% vagya 9 billióra nőtt 2015-re. Ezzel szemben a lakosság 75 százalékának vagya csupán 6,2 billió volt 2013-ban. És a 0,01% adóelkerülési játékkal szórakozik.

Talán nem kellene folytatnom, de rendkívül érdekes hírek vannak még a tarsolyomban. Az óriási nyereséggel rendelkező „Forbes 500” cégek hihetetlen vagyonokat mentenek ki offshore leányvállalatokba, postafiókba.¹⁵⁹ A cikk abból a tanulmányból nyeri az értesüléseit, amelyet a Citizens for Tax Justice és az U.S. Public Interest Research Group (U.S. PIRG) készített [Offshore Shell Games 2015: The Use of Offshore Tax Havens by Fortune 500 Companies](#) (pdf) címen. Az elrejtett vagyont a cikk 2,1 billió dollárban nevezi meg! Három céget is gombostűre tűz: a bűnözők között szerepel az Apple, a Walmart és a Morgan Stanley (az utóbbi, a pénzügyi gigász 42 országban 1300 irodát működtet, ahol 60000 ember dolgozik).

Elizabeth Warren szenátor ([Sen. Elizabeth Warren \(D-Mass.\) has shown](#)) rámutat, hogy a kereskedelmi megállapodások magán jogrendszert hoztak létre, amely különleges jogokat biztosít a globális korporációknak.

Másik „érdekesség”: a szegény fehér kékgallérosok (magyarul: munkások) élettartama drasztikusan csökken az utóbbi években, növelve a távolságot a tehetősebb kékgallérosokkal, és csökkentve a színesekkel szemben.¹⁶⁰ Egy tanulmány szerzői, Anne Case és a Nobel-díjas közgazda, Angus Deaton megállapították ([according to](#)), hogy a fehér munkások a 45-54 éves csoportban túlságosan nagy arányban halnak meg, óriási meglepetést okozva. Ez a csoport ugyanis sok előnyt élvez a hasonló szerepben élő színesbőrűekkel szemben, mégis a fehérek „hullanak”. Az okok között az öngyilkosságot, alkoholizmust és drog-függőséget említik, a reménytelenség biztos jeleit. A színes lakosság jobban hozzá van szokva a helyzethez (munkanélküliség, rossz lakhatási körülmények).

A jelen írásban már többször idézett Buchheit szerint az elnökválasztási csatározások közben felmerült, hogy az egyenlőtlenség elleni harcnak osztályharc jellege van.¹⁶¹ Az ezt hangoztatók szerint a szuper-gazdagok is saját kezdeményezéssel és kemény munkával szerzik, amijük van. Pedig az az igazság, hogy eközben kihasználják azt az amerikai pénzügyi rendszert, amelyik a nemzeti vagyont azoknak transzferálja, akik kezelik ezt a vagyont. A gazdasági harc a közép- és alsó osztályok ellen irányul. Ezért legalább öt jó oka van annak, amiért a felső osztályokra kivetett adónak SOKKAL magasabbnak (80% körülinek) kellene lennie. Az öt ok:

- Masszív redisztribúcióra került sor. Felfelé.
- A gazdagoknak nyújtott támogatások mértéke a szegényeknek nyújtottak *hatszorosa*.
- A szuper-gazdagok a nemzeti prosperitás fő kezdeményezettjei.
- A progresszív adózás igenis működik.
- A magasabb adók miatt a gazdagok nem hagyják el az államukat.

Három közgazdászra utal a cikk, mint akik a fentieket vallják: Piketty, Saez és Stantcheva (Sztancseva).¹⁶¹

Ami az egyenlőtlenséget illeti, világméretekben se jobb a helyzet.¹⁶² Egy Oxfam tanulmány szerint 2010 óta a világ lakónak szegényebb fele 1 billió dollárt veszített a vagyonából, míg a leggazdagabb 62 ember vagyona félbillió dollárral nőtt. Másként nézve a 62 milliárdos gazdagabb volt, mint a világ népességének alsó 50 százaléka; míg a leggazdagabb 1% többel rendelkezett ([owned](#)), mint a többi 99% együtt. Mindez természetesen összefügg az amerikai egyenlőtlenséggel, az onnan eredeztethető neoliberálisizmussal.

4.6. Korrupció

Az amerikai háborúk ismertetésekor már felhívtam a figyelmet a tényre, miszerint az egész rettenetes katyvaszt mélyen átítatja a szinte felbecsülhetetlen korrupció. Hogy ne itatná át, amikor az ország legfelsőbb bírósága is korrupt.¹⁶³ Utazgatnak, előadnak borsos honoráriumért, részvényeket birtokolnak (Nem szabadna nekik, legalábbis nem vehetnek részt olyan cégekkel kapcsolatos ügyek tárgyalásában, amelyek részvényeivel rendelkeznek.). A [Center for Public Integrity](#) cikke pdf-ben tartalmazza mind a 9 bíró vagyonyilatkozatát.

Zavarban vagyok, nem tudom, miként írjak arról a TomDispatch által közvetített cikkről – Rebecca Gordon: Home, Sweet Kleptocracy, Kabul in Amerika (Itthon, édes kleptokrácia, Kabul Amerikában) –, amelyik kötetnyi információt, adatot tartalmaz az Amerikában elhatalmasodott korrupcióról.¹⁶⁴ Foglalkozik Afganisztánnal, ami megerősíti mindazt, amit fentebb erről az Amerika által legázolt, amerikaivá faragásnak ellenálló országról írtam, az iraki háború kirobbantóinak és környezetüknek vagyonosodásáról, a felesleges és/vagy rossz építkezésekről, „rekonstrukciókról”, a mindenfelé „szellemeknek” fizetett/bezsebelt bérekről, a saját hazája infrastruktúrájának zülléséről. Utal a Transparency International tavaly végzett kutatására, amely szerint a legkevésbé korrupt országokkal kezdődő listán az USA a 17. helyet foglalja el, a fejlett európai országokon kívül megelőzi Kanada, Ausztrália és Új-Zéland. A karib-szigeteki országok szintjére süllyedt. [Valószínűnek tartom, hogy a háborúk során „felszívódó” hatalmas pénzeszegek nem szerepelnek az amerikai adatokban.] A szerző eljut odáig, hogy a *kleptokrácia birodalmának* nevezze hazáját. Érdemes elolvasni.

4.7. A rendőrség

Nem kevésbé meglepő, legalábbis számomra az volt, hogy az amerikai rendőrség brutalitása nőttön nő. Akkor kaptam fel a fejem, és kezdtem odafigyelni, amikor egymást érték a vétlen vagy nevetséges vétség miatt lelőtt színesekről szóló hírek. [Chris Hedges](#) átfogó cikkéből pár mondatra futja.¹⁶⁵

Az (amerikai) kapitalista rendszer érzéketlenül dobja el a többlet munkaerőt, különösen a színes szegényeket, miközben halállal fenyegető erőt, és a világ legnagyobb börtönrendszerét működteti, így tartva ellenőrzés alatt őket. Ez a modell. És amíg kapitalizmusnak ez a ragadozó rendszere meg nem semmisül, a szegényeket, különösen a színesbőrűeket továbbra is le fogják

lőni az utcán, mint teszik azt évtizedek óta, és aránytalan számban fogják őket börtöncellába zárni.

Egyszerűen állandó önfenntartás kényszerében lévő kapitalista fehér felsőbbrendűségi állapotról van szó.

Már a cikk tetején látható fénykép is riasztó. Állig felfegyverzett, rendőrnek becézett katonát mutat be.¹⁶⁶ SWAT-nak (Special Weapons and Tactics = Különleges Fegyverek és Taktikák) hívják az így felfegyverzett csoportokat, amelyeket a „Háború a drogok ellen” örületre vetettek be. Háborúnak nevezik, azaz ismét csak elveszteni tudják. Nem kell szakértőnek lenni, hogy megjósolja az ember: a drogfogyasztást fegyverekkel nem lehet letörni. És mire vetik be a legfinomabb katonákat? A SWAT-akciók 79 százalékát nem túsok kiszabadítására vagy barikád-harcra használták, hanem házkutatásokra. Az esetek 60 százaléka drog-kutatás volt, és ezek 61 százaléka színesek ellen irányult. [Dr. Peter Kraska](#), a jogtudományok professzora szerint a kisvárosok 80 százalékában, a nagyvárosok 90 százalékában működnek SWAT-csapatok. A rajtaütések száma az 1980 évi 3000-ről napjainkig 60000-re nőtt. A hadügyminisztérium [1033 program](#) -ja 2006 óta 11959 bajonettet, 205 gránátvetőt, és 605 akna-biztos, csapdák ellen védett járművet ([MRAPs](#)) szállított a rendőrkapitányságoknak.

Az Obama adminisztrációnak más fegyveres testületeknél is körül kell néznie. Ilyenek az Élelmiszer és Drog Adminisztráció, az Oktatásügyi Minisztérium [Jesszusom, ott is fegyverkeznek?], és a vám- és határvédelem.

Hiába, a végtelenített globális terrorellenes háború se tudja a fegyverkezési hajsza minden termékét elnyelni. A sivatagokba telepített fegyverraktárak pedig telítettek. Otthon is kell teríteni azokból.

A fegyverzet felpumpálása mellett folyik a rendőrök agresszívebb fellépésre buzdítása is.¹⁶⁷ Arra oktatják őket, hogy „aktív lövő helyzetben” először lőjenek, aztán kérdezzenek. Tartsák a fejükben, hogy a „gyanúsított test-számlálást akar”, ezért a leendő támadó ellen „gyorsan, meglepetést okozva és agresszíven lépjenek fel.” [Mintha a Horthy-csendőrökről volna szó.]

A fél világ értesült a garázda tettről, amikor egy izomkolosszus (fehér) rendőr iskolában földre tepert és megbilincselte egy fekete kislányt, majd letartóztatta az osztálytársát is, aki a mobiljával lefilmezte a csak barbárnak nevezhető esetet.¹⁶⁸ Több szakértői vélemény szerint a rendőrök jelenléte az iskolákban „az iskolából börtönbe vezető” egyenes út.

Másik cikk arról értesít bennünket, hogy a rendőrök által 2015-ben lelőtt személyek száma éppen most, december 31-én eggyel emelkedett, 1,192-re ([killedbypolice.net](#)).¹⁶⁹ Az áldozat a szomszédja autó-felhajtóján késsel hadonászva, sikoltozva kérte, hogy hívja valaki a 911-et (segélyhívószám). Nem derült ki, miért kért segítséget. Jött a rendőr, a nő tovább hadonászott a késsel, a rendőr lelőtte. Fegyvertelen drónokkal támogatják a földi rendőrségi erőket 2006 óta.¹⁷⁰

Mi jön még?

4.8. Egészségügy

Sokáig tanakodtam, miként rajzoljam fel az USA egészségügyi ellátási rendszerét? Túlságosan bonyolult, és nehéz összefüggéseket találni a fegyverkezési örület, és az egészségügy között. Nem hiszem, hogy hibáznék, ha azt gondolom: jobb, egységesebb, a teljes lakosság ellátását biztosító lenne a rendszer, ha nem költene a kormányzat indokolatlanul észveszejtő összegeket háborúkra.

Remélem, helyesen döntöttem, amikor a Wikipédia vonatkozó lapját¹⁷¹ teszem elérhetővé, és egyetlen bekezdést emelek ki belőle, ami az elérhetőség kérdésével foglalkozik. A bekezdés, durva fordításban, és megvágva: A [Gallup](#) felmérése szerint az USA felnőtt lakossága körében a nem biztosítottak aránya 11,9% volt 2015 első negyedében. Az [Institute of Medicine](#) 2004 évi tanulmánya azt mondja, hogy az USA a fejlett országok azon szűk köréhez tartozik, amelyek nem biztosítanak teljeskörű ellátást a lakosságnak. Az [OECD](#) 2004-ben megállapította, hogy Mexikó, Törökország és az USA kivételével a többi OECD tagállam 1990-re elérte a lakosság teljes, vagy közel teljes (min. 98,4%) ellátását. Napjainkban bizonyított, hogy a biztosítás hiánya 45000-48000 szükségtelen halált okoz évente az USA-ban. A csődeljárást indító cégek 62,1 százaléka jelölte meg 2007-ben az okok között a magas egészségügyi költségeket. Egy 2013-ban végzett felmérés szerint a felnőttek 25 százaléka hivatkozik csőd esetén egészségügyi költségekre, és 43 százaléuk kényszerül jelzáloggal megterhelni, vagy eladni elsődleges lakhelyét.

Végül két mondatot emelek ki a kérdéssel foglalkozó lapból.¹⁷² „Az Obamacare nem elég jó, hogy a következő generációnak továbbítsuk. Itt az ideje, hogy valami sokkal jobbat alkossunk.”

4.9. A kereskedelmi egyezmények

A kereskedelmi egyezmények szerepéről többször tettem említést az eddigiek során. Kiegészítésként néhány amerikai véleményre utalok még.

A WikiLeaks tavaly októberben nyilvánosságra hozta a szigorúan titkos tárgyalások eredményét, a TPP véglegesnek tekinthető szövegét.¹⁷³ Tizenkét ország érintett – ha jól értem –, a Pacific Rim országai közül (csendes-óceáni gyűrű). A cikk már címében is hangsúlyozza, hogy az egyezmény támadás a szólásszabadság és az állami egészségügy ellen. A monopolista gyógyszeripar nagyot nyer a TPP-vel, az állami egészségügy kárára.

Peter Maybarduk, a Public Citizen's Global Access to Medicines program igazgatója tömören fogalmazott: a TPP életkebe fog kerülni.

Roszbabb, mint gondoltuk! - mondja a Friends of the World (A Föld barátai).¹⁷⁴ Sorolja, hogy miért:

rosszabb mint amit el tudtunk képzelni; az éghajlat-probléma tagadása; árulás a nagy agrár-cégek számára; a „nyitott Internet” halálos ítélete; a legrosszabb rémálom; katasztrófa. Bár a felsorolásból kevés értékelhető a teljes szöveg elolvasása nélkül (nincs rá időm!), és részben egyszerű szitok-kifejezések, a nagy titkolózás valószínűsíti, hogy nem sok jót hoz a világnak, a nemzetközi nagytőkén kívül.

Auckland-ben írták alá a kereskedelmi miniszterek a TPP-t. Tüntetések törtek ki, és az ellenzők ismét segítségemre siettek, tömör megfogalmazással: mindent fenyeget az emberi jogoktól és állami egészségügytől kezdve a környezeten keresztül a demokrácia alapszövetéig.¹⁷⁵

Az ilyen kereskedelmi egyezmények a valóságban a korporációk hatalmának bővítését, míg az állam hatalmának csökkentését szolgálják.¹⁷⁶ Konkrétan: Míg az USA import-vámjai 1,5 százalék körül vannak, tehát a TPP nem segíti az oda exportáló országokat a vámok eltörlésével sem, addig az Egyesült Államokban gyártott termékeket általában 70 százalékgig terjedő vámok sújtották eddig; a TPP életbelépésével ezek a vámok a többi 11 országban nullára csökkennek, nagymértékben segítve a gépek, autóipari alkatrészek és más gépipari termékek exportját.

Párhuzamosan négy kereskedelmi egyezményről van szó.¹⁷⁷ Mind a négyet élesen kritizálják az érintettek és a társadalmi szervezetek. Részben nem is hall róluk az ember. A cikk segít:

Amiről eddig írtam, az a [TPP](#) — az USA és 11 „csendes-óceáni gyűrű” ország megállapodása. Gondolom, elég világos, amit kritikusai írnak róla. A második minket is érintő egyezmény a [TTIP](#) — az USA és az Európai Unió közötti. Nálunk gyakorlatilag némaság fogadja, a FIDESZ jól elfoglal bennünket pizslicsáré, gyűlöletszító ügyekkel. Brüsszelben viszont százezrek vonultak ki az utcára. A TTIP ugyanis a világ GDP-jének 40 százalékát érinti, és mindenre negatív hatással van az emberjogoktól kezdve a globális környezeti célokon keresztül a demokráciáig és élelmiszer biztonsáig. Tavalay októberig hárommillió ember írta alá a tárgyalások abbahagyását követelő tiltakozást ([signed a petition](#)).

A Trade in Services Agreement ([TISA](#)), a szolgáltatások kereskedelmével foglalkozó egyezmény 32 európai, 7 ázsiai, 5 észak-amerikai (beleértve az USA-t), 3 dél-amerikai, 2 óceániai és 1 afrikai ország ügylete lenne. A legkevésbé ismert az USA által erőltetett Big Three (három nagy) „stratégiai *neoliberális* kereskedelmi megállapodás közül, amit az Obama adminisztráció erőszakol”. - amint a WikiLeaks kifejti, a benne rejlő veszélyek

azonban ugyanolyanok.

Számomra már az veszélyt jelent, hogy neoliberálisnak nevezhető, a halott, a múlt század hetvenes-nyolcvanas éveitől országok sorát tönkretévő eszme által hordozottnak. A [Wikipédia](#) vonatkozó lapján olvasható is, hogy „a TISA célja a olyan szolgáltatások világkereskedelmének privatizációja, mint a bankok, egészségügy és közlekedés.” Azaz halálos döfés életfontosságú területeken.

Végül a Kanada és az Európai Unió között tervezett megállapodás, a Comprehensive

Economic and Trade Agreement (CETA) ugyancsak széleskörű kritikát váltott ki. A korporációk részére párhuzamos jogi rendszert hozna létre, ami kényes szolgáltatásokat, mint az oktatás, vízellátás, egészségügy, szociális jólét és nyugdíj a beruházók támadásai veszélyének tenné ki.

4.10. Fajgyűlölet

A rasszizmus kérdését is érintettem fentebb. Pokoli, hogy egy modern ország nem tud szabadulni ettől a fertőtől. Generációkon keresztül tud uralkodni.

Két nagyon közeli ismerősömet, akik hosszabb időt töltöttek Amerikában, megkérdeztem, miért nem akarnak letelepedni abban az országban, ahol a orvosi hivatásukat a legfejlettebb technikai eszközökkel ellátott kórházakban, a hazai tisztességes jövedelem sokszorosáért gyakorolhatnák. A válaszuk – több egyéb tényező mellett – tartalmazta, hogy igen kellemetlen a lehetséges környezetben uralkodó rasszista jellegű pozicionáltság (nem tudok lágyabb kifejezést találni, a durvább pedig akár a nyomdafestéket se tűrné). Minél alsóbbrendű a munka, annál színesebb emberek végzik. Rossz közérzetet okoz olyanoknak, akik nem figyelnek a magyar cigányság ennél is rosszabb helyzetére.

Jellemző a fajgyűlölet mélységeire – ezzel kezdődik a [Greg Grandin](#) „Miként segíti a végtelen háború az öreg dixie-t (a déli államok fajüldözője), hogy új maradjon?” - cikkének ismertetője.¹⁷⁸ „Végre lelőtték a niggert!” - ujjong a vietnami háború fehér katonája, amikor megtudja, hogy gyilkosság áldozata lett Martin Luther King. „Többször hallottam az esetről az egysége katonáitól, és gyakran elképzeltem, milyen hatással lehetett fekete harcostársaira a hír és a jelző pofonja.” - írja a szerző.

Történelmileg nagyon közeli ez a pillanat. És arról a feketék jogaiért harcoló, rendkívüli tehetséggel megáldott, bátor emberről van szó, akinek a „van egy álmom” kezdetű fenomenális beszédét Nehru-nak India függetlenné válása pillanatában mondott beszédével együtt a legszebb szónoki megnyilvánulások közé tartozónak tartok.

Az amerikai fajgyűlölet történelmében porszemnyi esetről számol be a következő cikk.¹⁷⁹ Az esemény azonban annyira közeli, hogy írok róla pár sort. Tavaly november 25-én rendőrök lelőttek egy 24 éves fegyvertelen néger fiatalembert, akit verekedést követően a rendőrök már letepertek és megbilincseltek. Ezzel kapcsolatban a Black Lives Matter (a fekete életek számítanak) szervezet tüntetést szervezett december 23-ra bevásárlóközpontok bejáratához. A bevásárlóközpontok szervezete, a Moll of America „felháborító és totalitárius” módszerekkel igyekezett megakadályozni a tüntetést. Keresetet nyújtott be, kérve négy aktivista ideiglenes távoltartását az eseménytől, és párhuzamosan felszólította a szervezőket, hogy a közösségi médiában tegyenek közzé értesítéseket, miszerint a tüntetést törölték.

A kereset ([says the document](#)) szövege helyenként tényleg bicskanyitogató. A lényeg, amiért itt szerepel az eset, hogy át van itatva fajgyűlölettel, felsőbbrendűséggel.

Összemérhetetlenül jelentősebb az ENSZ egyik bizottságának beszámolója az afro-amerikaiak helyzetéről.¹⁸⁰ Nem kevesebbet mond, mint hogy rendőrség által elkövetett gyilkosságoktól kezdve az oktatásban és egészségügyben emelt korlátokig az afro-amerikaiak „szisztematikus rasszista diszkriminációnak” vannak kitéve, és jóvátételt érdemelnek. A társadalom egyik csoportjának másik csoportja feletti dominanciáját biztosító ideológia negatív hatással van az afro-amerikaiak polgári, politikai, gazdasági, szociális, kulturális és környezeti jogaira. Az afro-amerikaiak és az USA többi etnikuma közötti tartós különbség majdnem minden emberi fejlődési index tekintetében, mint a várható élettartam, jövedelem és vagyon, az oktatás szintje, lakhatás, foglalkoztatás és munka, sőt étel-miszer-biztonság tükrözi az afrikai származásúak strukturális diszkriminációjának szintjét, ami de facto korlátot állít az emberi jogaik teljes gyakorlása elé.

A jelenkori rendőrségi gyilkosságok és az általuk kiváltott trauma emlékeztet a múltban elkövetett rasszista terror lincselésekre. Az *állami erőszak* büntetlensége eredményezte a jelenlegi emberjogi válságot, és sürgős ügyként kell kezelni. - mondja az ENSZ munkacsoportja.

4.11. A veteránok sorsa

Nem tudom abbahagyni. Égbekiáltó a bűne azoknak, akik az Ann Jones „Katonák voltak...” című könyvében leírt fájdalokat, szörnyűségeket okozták/okozták.¹⁸ Szerencsére a TomDispatch értékelésével kísért ismertetés is rendelkezésemre áll, elég, ha abból írok pár sort.¹⁹³ Jones rémülettel követi az elnökválasztás előcsatározásait. Nehezen viseli, hogy a jelöltek lármával és pofázással a háborút dicsérik. „A fegyveres erőink jelentik, miként formáljuk a szavunkat a világban.” - mondja Jeb Bush. Egyik jelölt se szolgált a hadseregben. Fogadok – írja –, hogy egyikőjük se látogatott meg katonai kórházat, nem beszélt egyetlen olyan veteránnal a sok ezer közül, aki ellenzi a háborút. Tudatlanság inspirálja ezeket a főparancsnokságra vágyókat arra, hogy földi csapatokat vessenek be, lazítsák az összecsapások előírásait, használjanak szőnyegbombázásokat már reménytelen állapotban lévő területeken, találják meg és végképp, teljesen semmisítsék meg az ISIS-t mind a 12 országban, ahol tevékenykedik, vigyenek több ellenséget Guantánamo-ba és vessék őket alá pokolian kegyetlenebb kínzásoknak, mint a vízkúra, és erősítsék meg az amerikai fölényt az egész világon megelőző csapások alkalmazásával. „Ha nem fenyegetjük a világot, végül senki se fog félni tőlünk.” - mondja a tömeggyilkos George W. Bush öccse.

[Rettegj, Amerika, örültek tolonganak az elnöki székért folytatott, nagytőke által szponzorált küzdelemben.]

A Pentagon már 2013-ban beszüntette az áldozatokra vonatkozó számok közlését. Jones közöl néhányat: Gúnyosan utal a Pentagonra, amely szerint a veteránok erősek. „Valószínűleg nem az a 2,6 millió, akik rokkantnak nyilvánításért folyamodtak. Valószínű nem az a több mint 50000 politrauma áldozat, vagy az a minden harmadik veterán, akinél poszttraumás stressz rendellenességet állapítottak meg. Valószínűleg nem a 270000 agykárosodást szenvedett, vagy

az 1500 amputáción átesett, vagy az 1000 égési sérült, vagy a ismeretlen számú, aki elvesztette nemiszervét. Talán nem azok, akik most az öngyilkosságukat tervezik, vagy gyors ütemben haladnak a halál felé opioid fájdalomcsillapítókkal. Talán nem ők.”

[És milyen szerencsés Amerika, hogy ennyivel megúsza saját barbarizmusát. Többszörös a legázolt vagy éppen irtás alatt álló ország, nép áldozatainak a száma.]

És itt van mindjárt [Michael McPhearson](#) cikke a hazatért veteránokról.¹⁹⁴ Két mondat mindent elárul a sorsukról: „Tudja, hogy naponta átlag 22 veterán végez magával? (...) A ragály súlyosságát illusztrálja, hogy jövő november 11-ig 8030 veterán fog öngyilkossággal meghalni.”

5. A pápa is megszólalt

Még a pápa, a néphez eddig legközelebbi pápa, Ferenc is bocsánatot kér, elítél:

- Az indián roncsoktól az Amerika meghódításakor a "féktelen kapitalizmus" által elkövetett kegyetlenségekért;¹⁸⁵
- A működő kapitalizmust „az ördög trágyájának” hívta, megjegyezve, hogy a „pénz iránti kapzsiság” „kifinomult diktatúra”, amely „elítéli és szolgává teszi az embert (férfit, nőt)”;¹⁸⁶
- Meg szeretné menteni a világot attól a féktelen gazdasági tevékenységtől, amelyet a TPP szentesítene és megáldana. A Kongresszus előtt mondott beszéde vége felé került erre sor, miután felhívást intézett a emigránsok és menekültek védelmében, a halálbüntetés beszüntetésére, a bolygó éghajlatának megóvásáért, valamint a szegények és kisemmizettek védelmében, és amikor közzétette a régóta várt „éghajlatváltozásról szóló tanítását ([teaching on climate change](#))”;¹⁸⁷
- A beszédében elítélte a fegyverkereskedelmet, a háborús nyerészkedést, sőt magát a terrorellenes háborút is.¹⁸⁸

6. Összefoglalás

Szokatlan formát adok az összefoglalásnak.

A saját szavaim, gondolataim mellett mások összefoglaló jellegű megnyilatkozásait is itt teszem közzé.

Mit gondolok én az USA-ról, az amerikai kapitalizmusról?

Nem a lakossággal van baj, annak 99 százaléka nyilván vétlen. A kevés vétkes viszont katasztrófába sodorja az országát és az egész világot.

Ennek az írásnak a jelentősége számomra, hogy nagyon megerősített a véleményemben, miszerint az USA ma a legveszélyesebb terror-állama (szervezete) a világnak. Remélem az olvasóim számára is egyértelművé tudtam tenni ezt az igazságot.

A bajok gyökere a kapitalizmus. Erről könyvet írtam.⁵ Nem Marx szemével vizsgáltam a mai modern kapitalizmust. Most se kívánom azzal untatni a kedves olvasót, hogy mióta kapitalizmus a kapitalizmus, miért különböztetjük meg a korábbi vérszopó, vérontó rendszerektől. Hangsúlyoztam a kapzsiság szerepét ebben az embertömegeket tönkretéző rendszerben. Az utóbbi években elolvasott közgazdasági-politikai művek többsége (l. Irodalom) is sokat foglalkozik a kapzsisággal. Ezekből alig idéztem, ha áttekintést írtam volna róluk, ez a könyv több száz oldalas lenne. A kapzsiságon kívül egyetértünk legtöbb szerzővel a következőkben. A bajok legfőbb okozói a múlt század utolsó negyede óta államok/gazdaságok széles körét romboló, a káros mértékű – és sokszor erőltetett tempójú – a privatizáció köré glóriát vonó, az állam szerepét veszélyes mértékben korlátozó, és a szociális ellátó rendszereket gyilkoló *neoliberalizmus*; a fegyverkezési hajszát elnökről elnökre pumpáló *katonai-hadiipari komplexum*, ami sikerrel végtelenítette a háborúkat; a jövedelmi egyenlőtlenség végtelenbe tartó ollója; a rendszerváltás és szerkezetátalakítás főbiájának csődje; a pénzügyi „ipar” ellenőrzésének gyakorlatilag teljes megszűnése, aminek következményeként „hamis” termékek sora tette megbízhatatlanná a tőzsdék világát; óriási likvid tőkék féktelen mozgása; a demokrácia felszámolódása a nagytőke korlátlan uralma következtében.

Felsorolásszerűen megemlítek néhány, a kapitalizmus problémáival foglalkozó további gondolatkört.

Ideje abbahagyni a gazdasági növekedés imádatát.¹⁸¹ Ha nem találjuk meg, mit tegyünk a GDP hajszolása helyett, romlásba döntjük az egész világot. Tudományos előrejelzések szerint a világ 2030 körül elér ahhoz a fordulóponthoz, amikor a természeti kincsek nem lesznek tovább elégségesek a gazdasági haladáshoz.

A robotizáció elkerülhetetlenül el fogja foglalja az USA mostani munkahelyeinek mintegy 60 százalékát a következő évtizedekben. Nem ez a baj, hanem hogy a megtermelt vagyon elosztása

a kapitalizmus törvényei szerint zajlik.¹⁸² Van olyan vélemény is, hogy a teljes robotizációt kell követelni, mert az teremti meg a kapitalizmusból a posztkapitalizmusba való békés átmenet lehetőségét. A robotizáción kívül a nanotechnológia, a 3D nyomtatás és a biotechnológia is forradalmasítani fogja a jövő technológiai folyamatait.

Hogyan látja a helyzetet a neves amerikai színész?

„Fejére állt a világ!” - hangzik el a közismert színész, Matt Damon széles közönség előtt elmondott beszédében, „amit joggal nevezhetünk 'ébredőnek', hiszen mikor Howard Zinn-től idéz, az igazsággal szembesíti azokat, akiknek fogalmuk sincs arról, ami a világban folyik: a dolgok nagyon rossz irányba haladnak és egy 'hatalmas baljós előjel', amiben most élünk.”¹⁸³ A tudnodkell.info jó szolgálatot tett a beszéd elérhetővé tételével. Kötelező meghallgatni, nem kell hozzá angol tudás, feliratos. Mindenkinék fájó problémákra hívja fel a figyelmet, és polgári engedetlenségre szólítja fel a hallgatóságot. Gondolom, a „tudnodkell” nem haragszik meg, ha egy bekezdést – a beszéd egy részletét – idézek az oldalukról:

„Azzal kezdem, hogy a világ a feje tetejére állt, és a dolgok teljesen rosszul mennek. Nem a megfelelő emberek vannak börtönben, és nem a megfelelő emberek vannak szabadon. Nem azok vannak hatalmon, akiknek kell, és nem azok vannak hatalom nélkül, akiknek kell. A gazdagság olyan módon van felosztva ebben az országban és a világon, ami nem egyszerűen reformot kíván, hanem a gazdagság drasztikus újrafelosztását.”

A nukleáris ipar privatizációs folyamatának veszélyeire hívja fel a figyelmet két szakértő.¹⁸⁴ A veszély tényezői: gyakorlatilag egy kartel keretei belül – óriási profittal – folyik a nukleáris fegyverek gyártása, kezelése és modernizálása; a szerződések titkosak a nemzetbiztonság álcája alatt; az üzleti modell „költség-plusz” alapon működik, nem számít, mennyire fut túl a költség az eredeti ajánlatnál ([cost overruns](#)), a vállalkozó garantált profithoz jut [hol vagyunk a termelés szabadpiaci modelljétől?]. Két példát is sorolnak a szerzők: két atommeghajtású tengeralattjáróért garantált összegekről tájékoztat.

Kiváló összefoglalónak érzem az általam igen tisztelt Paul Buchheit „American Wars: Illusions and Realities” (Amerikai háborúk: Illúziók és valóság) című könyvének konklúzióit.⁷ Közvetlenül olvashatóvá teszem az eredeti szöveg egy részét, leszakentem az olvasómról.

A következő hat oldal alatt magyarul is olvasható a lényeg.

Vietnamese. Charles Hutto, who participated in the My Lai Massacre, said afterward:

I was 19 years old, and I'd always been told to do what the grown-ups told me to do . . . But now I'll tell my sons, if the government calls, to go, to serve their country, but to use their own judgment at times . . . to forget about authority . . . to use their own conscience.

CONCLUSION

Most young Americans know almost nothing about their country's relationship with the world. They know there's a war going on, they've heard about genocide in Africa, they have been told that Iran and China are threats to the United States. But ask them to provide some details and they return a blank stare.

It is understandable that today's youth, with so many entertainment options and electronic distractions, and with the pursuit of good times high on the list of priorities, can't be sufficiently aware of world issues. But they do read newspaper headlines and occasionally watch the

news. They simply don't get enough information from these sources. If they hear at all about controversial issues, the information is oversimplified, incomplete, and often one-sided.

We've talked about values in this book, and the importance of looking beyond the illusions of war to seek an elusive reality. The values that we hold dear as Americans—honor, truth, self-awareness, compassion, altruism—are of little significance if we remain ignorant of the reasons for our wars and their effects on other people. Without that knowledge we cannot act in an appropriate manner. Without that knowledge we cannot act to improve our country, for we do not truly understand our failings. This accurate knowledge is, at the very least, what we can leave to our children before they become the leaders of our country.

They need to know that the U.S. is responsible for almost half of the world's total military expenditures, that nearly half of the arms sales to developing countries (in 2005) came from the United States, and that 20 of the top 25 recipients

of U.S. arms sales in the developing world were declared undemocratic or human rights abusers by the U.S. State Department's own Human Rights Report.¹

They need to know that the U.S. attempted to overthrow more than 40 foreign governments from the end of WW2 to the turn of the century, many of them populist and democratic movements that were battling oppressive regimes.²

They need to know that the U.S. went to war with Iraq in 2003 because of erroneous claims that Iraq possessed weapons of mass destruction and had ties to Al Qaeda.³

They need to know that studies by 16 U.S. intelligence agencies, including the CIA, the FBI, the State Dept., and all four branches of the armed forces, revealed that the occupation of Iraq has contributed to an increase in the overall terrorist threat. And that studies by the University of Chicago, the Hoover Digest, the Cato Institute, Iraq Body Count, and the 2005 Human Security Report support these findings.⁴

rights of women, the rights of children, and the right to freedom of people forcibly deprived of that right. That the U.S. opposed the banning of landmines. That the UN has accused the U.S. of repeatedly violating the World Convention against Torture, and that the UN voted the U.S. off the U.N. Human Rights Commission in 2001. And that at the end of 2006, eighty percent of the UN's unpaid dues were owed by the United States.⁵

They need to know that only eight corporations—Time Warner, Disney, Murdoch's News Corporation, Viacom (formerly CBS), General Electric, Yahoo, Google, and MSN—now control most of the U.S. media, and that some of them have close connections to companies making weaponry for the U.S. military.⁶

They need to know that while 3,000 Americans died in the horrible terrorist attack on September 11, 2001, every DAY of the year 30,000 children die of hunger and preventable diseases around the world. That the United Nations Human Development Report 2005 concluded that "The gap between the average citizen in the richest and in

the poorest countries is wide and getting wider." That the World Bank's World Development Report 2006 stated that inequality in the U.S. is the worst in the developed world. That corporate income has risen much faster than workers' wages, while the corporate tax rate has dropped dramatically over the past 50 years.⁷

They need to know that U.S. foreign aid, based on percentage of income, is one of the lowest in the developed world. That much of our aid buys weaponry for relatively wealthy Israel. That 70% of U.S. aid is 'tied,' which means that the recipient must use it to purchase U.S. goods and services. That even our impressive level of private aid is mostly confined to donations within the U.S., and in the form of remittances (money sent back to the home countries of people working in the United States).⁸

They need to know that "free trade" can be an insidious form of economic warfare against developing countries. That we give more economic aid to our own multinational companies than foreign aid to poor countries. That U.S. tariffs on

countries like Viet Nam and Bangladesh are 10 times higher than on European Union countries. That according to Christian Aid, trade liberalization in the past 20 years has cost sub-Saharan Africa more than \$272 billion, a staggering sum that could have erased all its debts while paying for vaccination and school for every child. That the International Monetary Fund, the World Bank, the New Economics Foundation, and the United Nations Report on the World Social Situation 2005 all reported that free trade has not helped the world's poor.⁹

Is it unpatriotic to criticize the behavior of one's own country? It depends on the meaning of patriotism. Socrates angered people by challenging them in public and exposing their ignorance. But he felt he was acting as a patriot by encouraging thoughtfulness over blind acceptance and celebration of government policies. In words attributed to him, "The unexamined life is not worth living." Like Socrates, Henry David Thoreau believed that citizens should tolerate nothing less from their government than the highest standards

„Az amerikai fiatalság nagyrészt nem ismeri hazája kapcsolatát a világgal. (...) A sok szórakozási lehetőség mellett azért elolvassák az újságok főcímeit, néha néznek híreket. Nem

kapnak elég információt ezekből a forrásokból. Ha hallanak is ellentmondó információkról, azok túl egyszerűsítettek, nem teljeseek, és sokszor egyoldalúak.

Szó volt ebben a könyvben értékekről, és annak fontosságáról, hogy a háborúk illúziói mögé nézzünk, keresve a nehezen megfogható valóságot. A számunkra, amerikaiak számára fontos értékek – becsület, igazság, öntudat, együttérzés, önzetlenség – jelentéktelenek lesznek, ha tudatlanok maradunk a háborúk okait, és a más népekre gyakorolt hatásukat illetően. Ennek a tudásnak a hiányában nem tudunk megfelelően cselekedni. Ennek a tudásnak a hiányában nem tudjuk országunkat fejleszteni, mivel nem értjük meg igazán a hiányosságainkat. Ez a pontos tudás az, amit – mint legkevesebbet – a gyermekeinkre hagyhatunk, mielőtt országunk vezetőivé válnának.

Tudniuk kell, hogy az USA felel a világ teljes katonai költségei majdnem feléért, hogy a fejlődő országoknak eladott fegyverek majdnem fele (2015-ben) az USA-tól származik, és hogy a legtöbb fegyvert vásárló 25 fejlődő ország közül húszat az USA külügyminisztériumának saját Emberjogi Jelentése antidemokratikusnak vagy emberjogokat sértőnek deklarált.

Tudniuk kell, hogy az USA a II. világháború és a századforduló közötti időszakban megkísérelt megdönteni több mint 40 külföldi kormányt, amik közül több népszerű és demokratikus mozgalmat képviselve küzdött elnyomó rezsim ellen.

Tudniuk kell, hogy az USA Irakot 2003-ban hamis vádakra hivatkozva - miszerint Irak tömegpusztító fegyverekkel rendelkezett, és kapcsolatokat tartott az al-Kaidával - támadta meg.

Tudniuk kell, hogy az USA 16 hírszerző szolgálatának tanulmányai szerint, beleértve a CIA-t, az FBI-t és a Külügyminisztériumot, valamint a hadsereg mind a négy ágát, Irak megszállása hozzájárult az általános terror-fenyegetettség fokozódásához. És hogy a Chicagói Egyetem, a Cato Intézet, az Iraq Body Count [iraki hulla-számláló] és az Emberi Biztonság Jelentés tanulmányai alátámasztják ezt a megállapítást.

Tudniuk kell, hogy az USA leszavazta az élelemhez való jogról, a nők jogairól, a gyermekek jogairól, és az attól erőszakkal megfosztott népek szabadságjogáról szóló ENSZ szavazásokat. Hogy az USA ellenezte a taposóaknak betiltását. Hogy az ENSZ azzal vádolta az USA-t, hogy többször megszegte a kínzásokra vonatkozó világ-konvenciót, és hogy az ENSZ 2001-ben nem szavazta meg az USA tagságát az Emberjogi Bizottságban. És hogy 2006 végén az ENSZ be nem fizetett díjainak nyolcvan százalékával az USA tartozott.

Tudniuk kell, hogy mindössze nyolc korporáció – Time Warner, Disney, Murdoch News korporációja, Viacom (korábban CBS), General Electric, Yahoo, Google és MSN – ellenőrzi most az USA médiájának többségét, és hogy néhányuk szoros kapcsolatban áll az USA haderejének fegyvereket gyártó cégekkel.

Tudniuk kell, hogy míg a 2001 szeptember 11-i szörnyű terrorista támadásban 3000 amerikai halt meg, addig az év minden NAPján 30000 gyerek hal éhen vagy megelőzhető betegségben a világon. Hogy az 2005. évi ENSZ Emberi Fejlődés Jelentése arra a következtetésre jutott, hogy „a leggazdagabb országok és a legszegényebb országok átlagpolgárai közötti szakadék széles

és szélesedik.” Hogy a Világbank 2006. évi, a Világ Fejlődése Jelentése megállapította, hogy a fejlett országok közül az USA-ban a legrosszabb az egyenlőtlenség. Hogy a korporációk bevétele sokkal gyorsabban nőtt, mint a dolgozók bére, míg a korporációk adókulcsa drámaian csökkent az elmúlt 50 év alatt.

Tudniuk kell, hogy az USA külföldnek nyújtott segélye, a jövedelem százalékában mérve egyike a legalacsonyabbaknak a fejlett világban. Hogy a segélyünk jelentős hányadát fegyver vásárlására fordítják a relatíve gazdag Izrael számára. Hogy az USA segélyeinek 70%-a „kötött”, azaz a támogatás címzettjének USA termékek és szolgáltatások vásárlására kell fordítania azt. Hogy még az figyelemre méltó magán-támogatásunk is többnyire az USA-n belüli adományokra korlátozódik, amik hazautalás formáját öltik.

Tudniuk kell, hogy a „szabadkereskedelem” a fejlődő országok ellen folytatott gazdasági hadviselés ármányos formája lehet. Hogy több gazdasági támogatást nyújtunk saját nemzetközi vállalatainknak, mint külföldi segélyt szegény országoknak. Hogy az USA vámtarifái az olyan országokból, mint Vietnam és Banglades származó termékekre tízszer magasabb mint az Európai Unió országaira kivetettek. Hogy a Christian Aid (Keresztény Segély) szerint a kereskedelmi liberalizáció az utóbbi 20 év alatt a szub-szaharai Afrikának több mint 272 milliárd dollárjába került, olyan elképesztő összeg, ami törölhette volna minden adósságát, miközben finanszírozhatta volna minden gyermek oltását és taníttatását. Hogy az IMF, a Világbank és az ENSZ 2005. évi „A Világ Szociális Helyzete” jelentése szerint a szabadkereskedelem nem segítette a világ szegényeit.”

Reménykedve kezdtem olvasni a „The Next System Project” tanulmányát: „Teljes rendszerek váltása” - (Whole systems change).¹⁹⁵ A Riane Eisler által alapított Center for Partnership Studies az egész világon népszerű gondolatokkal foglalkozik, amelyek a jövőt minden fontos emberi rendszer átalakulásától remélik. Négy sarokköve van az elképzelt folyamatnak: (1) a gyermekek, (2) a nők, (3) a gazdaság és (4) történetek, erkölcs és spiritualitás.

„Szerencsére az emberek növekvő száma ismeri fel, hogy az 'emberi kaland a Földön' fordulópontjához érkezünk. Újra vizsgálják nemcsak azt, hogy mi volt és van, hanem azt is, hogy mit lehet és kell tenni. Értik, hogy példa nélkül álló problémáink megoldásához többre van szükség a kudarcot vallott rendszereink végein bütykölésnél – hogy a teljes rendszer váltására van szükség, és ez viszont alapvető kulturális transzformációt igényel. (...) Ez a cikk körvonalazza az ilyen kulturális transzformáció kulcs-elemeit. Felvázolom a szociális rendszerek megértéséhez szükséges koncepcionális kerethez vezető metodológiát, annak kulcs-megállapításait, és alkalmazásukat a teljes rendszer váltásához. Ezt követően körvonalazom a négy sarokkőre, beleértve alapvető gazdasági változásokra fókuszáló hosszú távú lépéseket, amelyek a békésebb, egyenlőbb és fenntartható jövő alapjai. (...) Hogy bemutassam, hogy haladjunk javaslattól tettekig, a továbbiakban bemutatok a Center for Partnership Studies – e célból létrehozott nonprofit kutató és

oktató szervezet - által ilyen lépéseket tesztelő sikeres kísérleti programokat.”

Az elmélet lényege a mai „uralmi kultúra (modell)” helyett „partneri kultúra” bevezetése, ami

a neolit kori Európában és később a krétai minószi kultúrában működött.

Az átmenetet a gyermekeknél például a gyermekkori kapcsolatokban előforduló visszaélések és erőszak elleni globális kampánnyal képzelet elérni, amelynek kulcs-területei az oktatás, jog, média és erkölcs.

Nem folytatom, bár alapvetően egyet lehet érteni a gondolkörrel, de mire meg lehetne valósítani, *elfogyna* a világ.

Talán ide (is) tartozik, hogy vannak, akik a tőkések kijózanodásától a kapitalizmus felpuhulását remélik. Tényleg felébredőben vannak? Nem túl komolyan, úgy tűnik. Pár évtizede - lehet, hogy az első, Bill és Melinda Gates már régebben (2000) – nagyvállalkozók, szuper-gazdagok elkezdtek emberbarátként jótékonyági alapokat képezni. Fontos történet, legalábbis a lelkiismeretük megnyugtatóra mindenképpen jó, mint azt [Gary Olson](#) írja: „Nem tagadható, hogy a Nagy Emberbarátok valami jó munkát végeztek, a nagy skálán végzett filantrópia főként arra jó, hogy a milliárdosok jobban érezzék magukat önmagukkal kapcsolatban, egy formája a „lelkiismeret mosdatásnak”, ami párhuzamosan az egyenlőtlenség jelenlegi rendszerének a helyén tartására szolgál.”¹⁸⁹

Míg én örülgetek, hogy ilyen egyáltalán megindult, mások alapos elemzéssel olyan megállapításokra jutnak, hogy „a jó szándékoktól és motivációktól függetlenül a (Bill és Melinda Gates-féle) alapon koncentrálódó hatalom demokrácia-ellenesen és beszámolhatatlanul elferdítheti a nemzetközi fejlődés irányait, ami viszont súlyosbíthatja a globális egyenlőtlenséget és elmélyítheti a vállalati hatalmat nemzetközi szinten.”¹⁹⁰ Nem megyek a részletekbe, bár érdekes olyanoknak, akiket a kérdés komolyan érdekel.

Még durvább a vélekedés a Facebook-tulajdonos Zuckerberg lépéséről, aki bejelentette, hogy ő és felesége még életük során (31 és 30 évesek) a részvényeik 99 százalékát jótékonyági célokra fogják adományozni.¹⁹¹ A cikk egyszerűen hamis nagylelkűségnek hívja a bejelentést, mert egyrészt mondjuk 2065-ig is életben maradhatnak, ha a Facebook, az Internet, vagy akár a világ megmarad addig, másrészt hasznosabb lenne, ha termelő szektorba fektetné. Van, aki állítja, hogy saját kft-be fekteti, ha fekteti.¹⁹²

Biztos, hogy semmi jóra nem lehet számítani az elnökválasztás utáni jövőben. Valamennyi jelölt, különösen az élen járó kettő rendkívüli veszélyeket hordoz magában. Az egyik tragikomikus rasszista, rémisztő iszlamofóbiától szenved, tovább folytatná a terrorellenes háborút, a másik minden rossznak híve, amit az USA az utóbbi évtizedekben képvisel, csak még elődjénél is erőszakosabb.

Másként, a kapitalista erődön kívülről kell megközelíteni a kérdést.

Forradalommal? Fegyveres forradalommal? Mert másféle forradalomnak nem adná meg magát ez a gonoszsággal túlfűtött rendszer.

Az irodalomban felsorolt könyvekből kevés megfogható, megvalósítható megoldás árad. Pedig zseniális gondolkodók írásairól van szó. Ha ők is csak tapogatózni tudnak, ki fog rátalálni a megoldásra?

Piketty legalább felrázta és okoskodásra készítette a közgazdákat, politikusokat, államirányítással foglalkozókat. A társadalmak felső körének súlyos mértékű megadóztatásában látja a kátyúból kilábalás lehetőségét. Kevesen mondtak igent, viszont rázuhant az ellenzők sokasága.

Mint említettem, vannak ketten, akik a termelés egészének és a szolgáltatások java részének robotizációjától remélik a békés átmenetet: Nick Srnicek és Alex Williams.²⁶

*

Végre utolért Amerika! Megjelenik egy könyv - amerikai tollból, amerikai kiadásban –, amelyik már címében is azt mondja, amit én, évek óta! Rebecca Gordon írása, „Amerikai Nürnberg: USA hivatalnokok, akiknek bíróság elé kellene állniuk a 9/11 után elkövetett háborús bűneikért.” (Kindle kiadás).¹⁴ Rövidesen letöltődik az olvasómra, fel fogom sorolni a neveket. Gazemberek, akik megrontották Amerikát, legázolták a fél világot, és veszélyeztetik a létünket.

Kiváló zárszó, köszönet érte.

Azért ez az Amazon csodálatos: mára (április 5. van) ígérte a könyv „feltöltését” a Kindle olvasómra. Hajnalban rajta is volt. Kiket sorol fel Gordon a könyv „Conclusions” fejezetében? Huszonkét nevet – mert annyi nácit vontak felelősségre a II. világháború után Nürnbergben. Íme a vezetéknévük sorrendjében: David Addington, Steven Bradbury, *John Brennan*, **George W. Bush**, Jay Bybee, Stephen Cambone, **Dick Cheney**, Michael D'Andrea, *Gen. Michael Hayden*, William J. „Jim” Haynes, Bruce Jessen, *Gen. Stanley McChrystal*, *Major Gen. Geoffrey Miller*, *James Mitchell*, **John Negroponte**, **Barack Obama**, **Gen. David Petraeus**, *Condolezza Rice*, John Rizzo, **Donald Rumsfeld**, **Paul Wolfowitz**, John Yoo. A beosztásaikat nem tüntetem fel, nagyon hosszú lenne a lista. [A kiemelések, beleértve az eltérő minőségeket is, tőlem származnak. Nem tudom, jól tettem-e, az ismereteimen kívül a beosztásukból következtethető szerepükre támaszkodtam.] Arról is értesít a könyv, hogy „polgári”, a hatalmi szféráktól elhatárolódó „amerikai nürnbergi per” szervezése indul meg. Kíváncsian várom, - talán megérem még – sikerül-e létrehozni, tud-e majd működni, és milyen eredménnyel jár a PER?

*

Ha átgondoljuk a könyvem, hiányokat találhatunk benne.

Egyet biztosan. Nem fogalmaztam meg, mi is ez az „euroatlanti eszmerendszer, erkölcs”. Hm, nem véletlenül. Nem tudom. Mert ami Amerikát uralja, az erőszak, kapzsiság, a tömegek taposása, a világ átrázása. Embertelen valami, még csak eszmerendszernek se nevezném, nemhogy erkölcsnek.

Demokrácia, neoliberalizmus és kereszténység – mondják a hívei. A demokrácia átalakult nagytőkések uralmává, felszámolódott. Miért maradt volna meg a szülőhazájában, ha sehol másutt nem működik? A neoliberalizmusról a fentiekben bizonyítottuk, hogy rombol, tönkretesz,

csak a vékony felső réteg gazembert szolgálja. A kereszténység pedig – nem a vallás, hanem a nevében vezetőik - gyalázatok sorát követte, követi el. Elég beleolvasni Dee Brown „Bury my Heart at Wounded Knee” (A Sérült Térdrél temesd el a szívem) című könyvébe.⁶

Most – összeszedve minden bátorságom – leírom azt a két lépést, ami nélkül a kapitalizmus nem győzhető le, nem fog békésen átcsúszni valami emberi posztkapitalizmusba.

Az USA-t a rajta kívüli világnak bojkott alá kellene vetnie. Kizárni a világ vérkeringéséből, amennyire csak lehetséges, használva egyik legfőbb fegyverét, az embargót, ezúttal ellene. Álom, édes álom: az egész világnak kellene összefognia, ami reménytelen.

A NATO-ból is ki kellene zárni, és a maradékot visszavarázsolni *védelmi szövetséggé*.

Pillanatnyilag az alapvető célom annak hirdetése, hogy a migrációs-válság kirobbanásáért az USA felelős!

Ámen, ennyi futja belőlem. Tudom, nem sok, csak kis vészharangocska a tomboló örület közepén.

Ez az USA (és a világ) jövője? (youtube)

Jegyzetek

Internet linkek

1. Az elnök éértékelő beszéde
„State of the Union”

<https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2016/01/12/remarks-president-barack-obama-%E2%80%93-prepared-delivery-state-union-address>

2. Az országok katonai költségvetés szerinti sorrendje

List of countries by military expenditures

https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_countries_by_military_expenditures

3. Valami végzetes felé halad a világ!

The world is heading to something fatal!

<http://www.commondreams.org/views/2015/07/02/superpower-conundrum-rise-and-fall-just-about-everything>

4. Amerika, a háborolic:

Uncle Sam is war-oholic:

http://www.tomdispatch.com/post/176016/tomgram%3A_william_astore%2C_%22hi%2C_i%27m_uncle_sam_and_i%27m_a_oholic%22/#more

5. Orgyilkos-főnök

Assasin-in-chief

http://www.tomdispatch.com/post/175551/engelhardt_assassin_in_chief

6. Az USA korlátok nélküli légi háborúja

The air war of the US without limits

<http://www.commondreams.org/views/2015/07/06/americas-endless-air-wars>

7. Az USA katonapolitikája változatlan? Készül az erőforrás-háborúra...

Is the US military policy unchanged? It is preparing to fight the resource war ...

<http://www.commondreams.org/views/2015/07/09/anglo-american-empire-preparing-resource-war>

8. Háborús bűnös:

War criminal:

<http://www.commondreams.org/news/2015/07/08/dick-cheney-should-be-prosecuted-war-crimes-former-international-court-justice-judge>

9. Ki fél a kínzásokról készült tanulmánytól

Who's afraid of torture report

<http://www.commondreams.org/views/2015/11/11/whos-afraid-torture-report>

10. A kínzásokért csak kiskatonákat vontak felelősségre

Only little soldiers are held liable for the tortures

<http://www.commondreams.org/views/2015/07/16/torture-impunity-and-american-psychological-association>

11. Bíróság szerint a kínzás OK?

According to court torture is OK??

<http://www.commondreams.org/news/2015/06/29/high-courts-ruling-say-critics-endorses-torturing-people-death>

12. Jeb Bush: nem állítom le a kínzásokat

Jeb Bush: I'll not stop torture

<http://www.commondreams.org/news/2015/08/14/brothers-arms-jeb-bush-wont-say-no-future-torture>

13. Fotók ezrei maradnak rejtve

Thousands of photos remain hidden

<http://www.commondreams.org/news/2015/06/29/defense-attorneys-demand-release-thousands-cia-black-site-photos>

14. Guantánamo

<http://www.commondreams.org/news/2015/08/13/revealed-pentagon-blocking-release-cleared-guantanamo-detainees>

15. Guantánamo II

<http://www.commondreams.org/views/2015/08/13/no-thanks-obama-and-mccain-continuing-indefinite-detention-isnt-closing-guantanamo>

16. Guantánamo

<http://www.commondreams.org/news/2015/11/11/no-excuse-says-human-rights-lawyer-obama-can-still-close-guantanamo>

17. Az USA akadályozza Guantánamo bezárását

The US is thwarting the closure of Guantánamo

<http://www.commondreams.org/news/2015/12/28/pentagon-deliberately-thwarting-efforts-close-guantanamo>

18. Miért vagyok bebörtönözve?

Why am I imprisoned?

<http://www.commondreams.org/news/2015/06/24/after-13-years-hell-human-held-without-charges-has-one-question-us>

19. Elképzelhetetlen atrocitások Afganisztánban

Unimaginable atrocities in Afghanistan

<http://www.commondreams.org/views/2015/09/25/murder-mayhem-and-rape-afghanistan-made-us>

20. Megbocsáthatatlan a kínzás – intel veteránok

Torture is inexcusable

<http://www.commondreams.org/views/2015/09/15/us-intel-vets-decry-cias-use-torture>

21. Megkínzottak perlik a CIA-t

Torture victims file suit against CIA

<http://www.commondreams.org/news/2015/10/13/victims-file-suit-against-cia-torture-architects-systemic-brutality>

22. Kínzások - Pszichológusok

Tortures

<http://www.commondreams.org/news/2015/07/14/amid-torture-scandal-apa-officials-step-down>

23. A Pentagon tiltakozik az ellen, hogy pszichológusok ne vegyenek részt kínzásokon

Pentagon asks psychologists reconsider torture ban

<http://www.commondreams.org/news/2016/01/25/pentagon-asks-psychologists-reconsider-torture-ban-argues-you-never-know>

24. Az USA-t népbíróság elé állítják Fülöp-szigeteken

The United States was brought before the people's court in Philippines

<http://www.commondreams.org/news/2015/07/17/us-and-philippines-face-peoples-tribunal-torture-disappearances-murder>

25. Az ítélet

Final verdict

<https://internationalpeopletribunaldotorg.files.wordpress.com/2015/09/international-peoples-tribunal-ipt-2015-final-verdict.pdf>

26. A drónok

The drones

<https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox/14e844c9049741b0>

27. Drón-pilóták

Drone-pilots

<http://www.commondreams.org/news/2015/11/18/former-drone-pilots-obama-civilian-killings-driving-terrorism-instability>

28. Drón-pilóták a drón-program ellen

Drone-pilots against the drone-kill-program

<http://www.commondreams.org/news/2015/11/20/watch-drone-pilot-whistleblowers-describe-devastating-impacts-targeted-kill-program>

29. Elhallgatják a drón támadásokat feltárókat

Drone-pilots uncovering killings are ignored

<http://www.commondreams.org/views/2015/12/04/killer-drone-news-blackout-continues-mainstream-media-ignore-air-force>

30. Bővítik a drón-programot

The drone program is being expanded

<http://www.commondreams.org/news/2015/08/17/us-military-prepares-drastic-escalation-global-drone-program>

31. Drónok, és ami megkülönböztet minket

Drones and „what makes us different”

<http://www.commondreams.org/views/2016/01/25/drones-and-what-makes-us-different>

32. Leleplező dokumentumok a gyilkoló-komplexumról

Unveiling documents expose assassination-complex of the US

<http://www.commondreams.org/news/2015/10/15/drone-papers-leaked-military-documents-expose-us-assassination-complex>

33. Gyilkoló robotok

Killer robots

<http://www.commondreams.org/news/2015/10/06/experts-push-killer-robot-ban-uk-and-us-stand-way>

34. Az USA bázisai és a nemzetközi biztonság

The US bases and international security

http://www.tomdispatch.com/post/176043/tomgram%3A_david_vine%2C_our_base_nation/#more

35. Amerikai bázisok Afrikában

American bases in Africa

http://www.tomdispatch.com/post/176070/tomgram%3A_nick_turse%2C_america%27s_empire_of_african_bases/#more

36. Tartós bázisok, tartós háború

Enduring bases, enduring war

http://www.tomdispatch.com/post/176090/tomgram%3A_david_vine%2C_enduring_bases%2C_enduring_war_in_the_middle_e

37. 135 államban működik az USA ....

The US is fighting secret wars in 135 countries

http://www.tomdispatch.com/post/176048/tomgram%3A_nick_turse%2C_a_secret_war_in_135_countries/#more

38. Titkos háború 135 országban

Secret wars in 135 countries

<http://www.commondreams.org/views/2015/09/24/secret-war-135-countries>

39. 147 országban!

In 147 countries

http://www.tomdispatch.com/post/176060/tomgram%3A_nick_turse%2C_success%2C_failure%2C_and_the_%22finest_warri

40. A kórház bombázása

Bombing of a hospital

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/05/bombing-hospitals-all-days-work>

41. A média megint takargat

The media is veiling again

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/05/media-are-blamed-us-bombing-afghan-hospital-covered>

42. A kórház támadóit mentegetik

The attackers of the hospital are excused

<http://www.commondreams.org/news/2015/10/06/pentagon-shifts-story-again-msf-says-no-excuse-war-crime-against-hospital>

43. Megengedhetetlen, hogy a kórházat ért támadást „collateral” kárként v. hibaként könyveljék el

It is inadmissible that the assault on the hospital be taken into account as "collateral" damage or as an error

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/07/enough-even-war-has-rules>

44. Megoldás (?): független vizsgálat és az amcsik kivonulása

Solution (?): independent investigation and withdrawal of Americans

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/13/prescription-afghan-hospital-bombing-independent-investigation-and-us-troop>

45. Egy túlélő a Kunduz kórházból

A survivor from the Kunduz hospital

<http://www.commondreams.org/views/2015/12/08/kunduz-msf-hospital-us-bombing-survivor-i-want-my-story-be-heard>

46. A kórházat gyilkolási szándékkal támadták meg

The hospital was attacked with intent to murder

<http://www.commondreams.org/news/2015/11/05/new-msf-report-details-horrific-carnage-us-bombed-hospital>

47. Tudták, hogy működő kórház

US military knew they were bombing active hospital

<http://www.commondreams.org/news/2015/10/26/evidence-mounts-us-military-knew-they-were-bombing-active-hospital>

48. Két nézőpont a kórházzal

Two points of view about the hospital

http://www.tomdispatch.com/post/176069/tomgram%3A_laura_gottesdiener%2C_the_angel_of_death/#more

49. A C-130 személyzete felelős

C-130 crew blamed

<http://www.militarytimes.com/story/military/pentagon/2015/11/25/us-troops-suspended-kunduz-hospital-attack-top-general-says/76371506/>

50. Endless war: 10000 troops after 2016

<http://www.commondreams.org/news/2015/09/25/operation-endless-war-us-could-leave-10000-troops-afghanistan-after-2016>

51. Afganisztán: örökké fog tartani

Afghanistan: will last forever

<http://www.commondreams.org/views/2015/11/05/americas-never-ending-war-afghanistan>

52. Nem látni az afgán háború végét

The end of Afghan war is not seen

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/15/obama-pledged-stop-afghanistan-war-its-end-nowhere-sight>

53. Afganisztán

Afghanistan

http://www.tomdispatch.com/post/176068/tomgram%3A_engelhardt%2C_roads_to_nowhere%2C_ghost_soldiers%2C_and_a

54. Az amerikaiak véget akarnak vetni a háborúnak

The Americans want to end the war

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/21/americans-want-end-countrys-longest-war-why-wont-congress-listen>

55. Hosszabbítsuk a terror elleni háborút (amcsi tábornok)

Prolong the war on terror (American General)

<http://www.commondreams.org/news/2015/12/30/if-top-general-gets-his-way-americas-longest-war-will-become-even-longer>

56. A legfinomabb harci erő...

The finest fighting force...

http://www.tomdispatch.com/post/176100/tomgram%3A_engelhardt%2C_%22the_finest_fighting_force_in_the_history_of_the

57. Járulékos pusztítás – az amerikai lélek

Collateral Damage - America's soul

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/19/collateral-damage-afghanistan-americas-soul>

58. Blair: háborús bűnös

Blair is war criminal

<http://www.commondreams.org/news/2015/08/05/anti-austerity-candidate-corbyn-tony-blair-could-face-war-crimes>

59. Blair jóelőre kész volt Bush támogatására

Blair's support for Bush was decided well in advance

<http://www.commondreams.org/news/2015/10/19/duped-tony-blair-supported-bushs-iraq-war-long-vote-or-invasion>

60. Súlyosan hibás lépés volt túlreagálni 9/11-et

Seriously flawed step was to overreact 9/11

<http://www.commondreams.org/views/2015/11/16/lets-not-get-it-wrong-time-terrorists-won-after-911-because-we-chose-invade-iraq>

61. Óriási hiba volt Irak

Iraq was a big mistake

<http://www.commondreams.org/news/2015/11/30/huge-error-former-us-military-chief-admits-iraq-invasion-spawned-isis>

62. Négy millió szíriai menekült...

Four million Syrian refugees ...

<http://www.commondreams.org/views/2015/07/10/four-million-syrian-refugees-registered-across-border-when-will-end>

63. Felhatalmazás Szíria bombázására (Obama = war president)

Authorization to bomb Syria

<http://www.commondreams.org/news/2015/08/03/war-president-obama-authorizes-ongoing-airstrikes-against-syria>

64. A szíriai bombázás eredményei

Results of Syria's bombing

<http://www.commondreams.org/news/2015/08/03/hundreds-civilians-credibly-reported-killed-first-year-coalition-airstrikes-airwars>

65. Szíria és az USA

Syria and the US

<http://www.commondreams.org/views/2015/09/09/us-response-syrian-civil-war-and-refugee-crisis-telling>

66. Az oroszok is beszálltak, rosszul

The Russians have also joined, in the wrong way

<http://www.commondreams.org/news/2015/09/30/despite-brutal-irony-us-accuses-russia-pouring-gasoline-fire-syria>

67. Obama is, Putyin is téved

Both Obama and Putin are wrong

<http://www.commondreams.org/views/2015/09/29/why-obama-and-putin-are-both-wrong-syria>

68. Hallgassuk meg a szíriaiakat

Let us listen to the Syrians

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/08/listen-syrians-media-jackals-and-peoples-narrative>

69. Obama és a szír béke

Obama and the Syrian peace

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/08/obama-boots-syrian-peace-chance>

70. A szíriai felkelők kiképzése megbukott

The training of Syrian rebels is a fiasco

<http://www.commondreams.org/news/2015/10/09/mission-failure-admission-us-abandons-program-train-syrian-rebels>

71. A szíriai borzalom

The Syrian quagmire

http://www.tomdispatch.com/post/176057/tomgram%3A_jo_comerford_and_mattea_kramer%2C_dealing_with_the_syrian_quagmire

72. Eloltani a szíriai tüzet!

Extinguish the Syrian fire!

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/19/putting-out-syrian-fire>

73. Csizmák Szíriába

Boots to Syria

<http://www.commondreams.org/news/2015/10/30/gasoline-fire-obama-orders-ground-troops-syria>

74. Követelnünk kell a békés megoldást Szíriában

We must demand nonviolent solution in Syria

<http://www.commondreams.org/views/2016/01/27/we-must-demand-nonviolent-solution-war-and-violence-syria>

75. Az osztott felelősségünk nevében

In the name of our shared humanity

<http://www.commondreams.org/news/2016/01/21/name-our-shared-humanity-groups-say-conflict-syria-must-end>

76. Papíron megszületett a szíriai tűzszünet

World Powers reach paper cessation

<http://www.commondreams.org/news/2016/02/12/world-powers-reach-paper-cessation-hostilities-syria>

77. Az MSF tudatos támadásnak minősít két kórházat ért támadást

MSF condemns deliberate attack after two hospitals bombed in Syria

<http://www.commondreams.org/news/2016/02/15/msf-condemns-deliberate-attack-after-two-hospitals-bombed-syria>

78. Százakat mészárolt le az iszlám állam Szíriában

<http://nepszava.hu/cikk/1082600-szazakat-meszarolt-le-az-islam-allam-sziriban>

79. Orosz merészség és amerikai gyengeség

Russian daring and american weakness

<http://www.economist.com/news/leaders/21693208-russian-daring-and-american-weakness-have-changed-course-war-for-worse-peril?cid1=cust/ednew/n/bl/n/20160218n/owned/n/n/nwl/n/n/E/n>

80. Az orosz-török konfliktus eskalálódik

Threat Turkey-Russia escalation

<http://www.commondreams.org/news/2016/02/18/threat-turkey-russia-escalation-wave-fighters-cross-syria>

81. A szíriai helyzet nukleáris háborúval fenyeget

Risking nuclear war

<http://www.commondreams.org/views/2016/02/18/risking-nuclear-war-al-qaeda>

82. H. Clinton Kadhafiról: jöttünk, láttuk, meghalt

Clinton on Qaddafi: We came, we saw, he died

<http://www.cbsnews.com/news/clinton-on-qaddafi-we-came-we-saw-he-died/>

83. Mit tudott Hillary Líbiáról (megalapozatlan vádak)

What Hillary knew about Libya (baseless charges)

<http://www.commondreams.org/views/2016/01/13/what-hillary-knew-about-libya>

84. Líbia 2:0?

Libya 2:0?

<http://www.commondreams.org/news/2016/02/19/libya-20-after-sowing-chaos-2011-invasion-us-bombs-destabilized-nation>

85. Az al-Huthi lázadás Észak-Jemenben

<http://epa.oszk.hu/00000/00039/00018/pdf/horvath.pdf>

86. Kitekintő: 16 kép Jemenről

http://kitekinto.hu/galeria/a_varazslatos_jemen/1/

87. Jogtalan koalíciós légitámadás Saada ellen

Unlawful coalition airstrikes on Saada

<https://www.hrw.org/report/2015/06/30/targeting-saada/unlawful-coalition-airstrikes-saada-city-yemen>

88. A Szaúd-Arábia által vezetett koalíció

Saudi Arabian led intervention in Yemen

https://en.wikipedia.org/wiki/Saudi_Arabian-led_intervention_in_Yemen

89. Felelőssé teszik-e az USA-t a jemeni éhínségért?

Will they take the US responsible for the famine in Yemen?

<http://www.commondreams.org/news/2015/07/02/will-us-government-be-made-answer-fueling-yemens-approaching-famine>

90. Jemeni bombázások

Bombings of Yemen

<http://www.commondreams.org/news/2015/07/07/propaganda-rains-down-us-real-bombs-kill-scores-civilians-yemen>

91. Jemen továbbra is...

Bloodletting in Yemen continues ...

<http://www.commondreams.org/views/2015/07/13/yemens-bloodletting-continues>

92. Jemeni kórház

Hospital in Yemen

<http://www.commondreams.org/news/2015/10/27/msf-hospital-yemen-bombed-us-backed-coalition>

93. Kórházak

Hospitals

<http://www.commondreams.org/news/2015/11/11/saudi-led-coalition-deliberately-targeting-hospitals-yemen-icrc>

94. Jemen kész

Yemen is done

<http://www.commondreams.org/views/2015/07/01/yemen-starving-and-were-partly-blame>

95. Miért az USA felel az iraki és afgán helyzetért?

Why is the US responsible for the situation in Iraq and Afghanistan?

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/09/afghanistan-and-iraq-lessons-imperial>

96. Miért az USA felel az ISIS-ért és Szíriáért

Why is the US responsible for ISIS and Syria

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/09/why-us-owns-rise-islamic-state-and-syria-disaster>

97. Megint hamis vádaskodás nukleáris fegyverkezésről

Again, false accusations re nuclear armament

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/09/media-reports-isis-nuclear-plot-never-actually-involved-isis>

98. Az ISIS elleni háború civil áldozatai

The civilian victims of war against ISIS

<http://www.commondreams.org/views/2015/08/26/civilian-toll-war-against-isis-huge-why-isnt-press-covering-it>

99. Az USA adta a lovat az iszlám szélsőségek alá

The US provided the horse under Islamic extremism

http://www.tomdispatch.com/post/176071/tomgram%3A_engelhardt%2C_the_national_security_state%27s_incestuous_relation

100. Annyi bombát dobunk, hogy harcolnunk kell a pótlásért

So much bombs are thrown that we must fight for the replacement

<http://www.commondreams.org/news/2015/12/04/were-business-killing-terrorists-and-business-good>

101. Miért nem harcolnak az ISIS ellen?

Why do they not fight against ISIS?

http://www.tomdispatch.com/post/176079/tomgram%3A_peter_van_buren%2C_who_will_fight_the_islamic_state/#more

102. Az USA és az ISIS

The US and ISIS

<http://www.commondreams.org/views/2015/12/10/us-and-rise-isis>

103. Itt a válasz az ISIS-re

Here is the answer to ISIS

<http://www.commondreams.org/views/2016/01/18/you-wont-it-heres-answer-isis>

104. Hogy oldható meg az ISIS krízis?

How to resolve the ISIS crisis?

http://www.tomdispatch.com/post/176091/tomgram%3A_peter_van_buren%2C_how_to_resolve_the_isis_crisis/#more

105. A mai terrorizmus a nyugati intervenciók bűne

Today's terrorism is the crime of western interventions

<http://www.commondreams.org/views/2015/11/24/blame-west-interventions-todays-terrorism>

106. Irán veszélyes?

Is Iran dangerous?

<http://www.commondreams.org/views/2015/08/20/rogue-states-and-nuclear-dangers>

107. Miért jó Amerikának az iráni megállapodás:

Why is good for America the Iranian agreement:

<http://www.commondreams.org/views/2015/06/30/five-reasons-why-iran-nuclear-deal-would-be-good-us>

108. Akció az Irán-megállapodás ellen:

Action against the Iran-deal:

<http://www.commondreams.org/news/2015/06/24/pro-war-lobby-spending-millions-last-ditch-effort-sabotage-iran-deal>

109. Miért övezi ekkora gyűlölet?

Why is hated this much?

<http://www.commondreams.org/news/2015/08/20/misleading-ap-story-iran-deal-draws-fierce-critique>

110. Netanjahu körbe akarja falazni Izraelt

Netanyahu wants fence around Israel

<http://www.commondreams.org/news/2016/02/10/netanyahu-wants-fence-around-israel-keep-out-wild-beasts>

111. Hogy keverte az USA a közel-keleti katyvaszt?

How stirred the US the Middle East mayhem?

http://www.tomdispatch.com/post/176058/tomgram%3A_rebecca_gordon%2C_how_the_u.s._created_middle_east_mayhem/#

112. Amerikai képmutatás – sárija törvények

American hypocrisy – sharia laws

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/20/american-hypocrisy-against-muslim-sharia-law-home-calls-it-moderate-syria>

113. Sikertelen az USA terror-ellenes stratégiája

The anti-terror strategy of the US is a failure

<https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox/14fb765de91f5292>

114. Henry Kissinger

http://www.tomdispatch.com/post/176049/tomgram%3A_greg_grandin%2C_henry_of_arabia/#more

115. Kissinger, a bombázó

Kissinger, the bomber

http://www.tomdispatch.com/post/176066/tomgram%3A_greg_grandin%2C_waging_endless_war_from_vietnam_to_syria/#mc

116. Szaúd-Arábia demokratikus partner?

Is Saudi Arabia democratic partner?

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/02/befriending-saudis-highlights-us-hypocrisy-human-rights>

117. Fegyverek Szaúd-Arábiának

Re-armament of Saudi-Arabia

<http://www.commondreams.org/news/2015/11/17/despite-atrocities-us-approves-129-billion-deal-re-arm-saudi-arabia>

118. A legjobb barátok egyike: Szaúdi Arábia

One of the best friends: Saudi Arabia

<http://www.economist.com/news/leaders/21685450-desert-kingdom-striving-dominate-its-region-and-modernise-its-economy-same?cid1=cust/ednew/n/n/n/2016017n/owned/n/n/nw1/n/n/E/email>

119. El kell szakadni Szaúdi-Arábiától

US should not accompany Saudi Arabia

<http://www.commondreams.org/views/2016/01/19/us-should-not-accompany-saudi-arabia-over-cliff>

120. Az USA holnapi harcmezeje

The US military battlefield of tomorrow

http://www.tomdispatch.com/post/175981/tomgram%3A_nick_turse%2C_the_u.s._military%27s_battlefield_of_tomorrow/#mo

121. Amerika ki akarja készíteni Oroszországot!

The US pushes Russia towards war!

<http://www.commondreams.org/views/2015/06/24/us-pushes-russia-towards-war>

122. A NATO új amcsi csapatokat küld a keleti tagállamokba

NATO approves new fighting force

<http://www.commondreams.org/news/2016/02/10/after-whipping-myth-russian-threat-nato-approves-new-fighting-force>

123. Hat ok, amiért nem szabad felújítani a hidegháborút

6 reasons not to reboot cold war

<http://www.commondreams.org/views/2016/02/11/6-reasons-not-reboot-cold-war>

124. A nukleáris fegyvereket lakott településekre célozták

The nuclear weapons were targeted to population centers

<http://www.commondreams.org/news/2015/12/23/declassified-cold-war-files-show-disturbing-nuclear-targeting-population-centers>

125. Mi írjuk a szabályokat

The rules are written by us

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/14/we-are-writing-rules-says-obama-whos-we>

126. 9/11 következményei

Consequences of 9/11

http://www.tomdispatch.com/post/176041/tomgram%3A_engelhardt%2C_exceptional_pain_dispensed_by_the_indispensable_n

127. Három tény az USA-ról

Three facts about America

<http://www.commondreams.org/views/2015/09/29/superpower-victim-three-exceptional-facts-about-america>

128. Obama magáról beszél

Obama is talking about himself

<http://www.commondreams.org/views/2015/09/29/obamas-self-deceit>

129. Nyugtalanító.... (a szuper-technológiáról)

Disquieting...

<http://www.commondreams.org/views/2015/08/18/why-future-doesnt-need-us-revisited>

130. Obama beszéde (2015 dec.)

Obama's speech

<http://www.commondreams.org/views/2015/12/07/obamas-speech-translated-candor>

131. Hat hiba a folyamatos háborúhoz vezető úton

Six mistakes on the road to permanent war

http://www.tomdispatch.com/post/176078/tomgram%3A_ira_chernus%2C_six_mistakes_on_the_road_to_permanent_war/#mc

132. Amerikai háborús bűnök tegnap, ma és holnap

American war crimes yesterday, today and tomorrow

<http://www.commondreams.org/views/2016/01/07/american-war-crimes-yesterday-today-and-tomorrow>

133. Francia bíróság próbálja felelősségre vonni Guantánamo volt parancsnokát

Guantánamo chief summoned by French court

<http://www.commondreams.org/news/2016/02/19/former-guantanamo-chief-summoned-french-court-over-torture-allegations>

134. Az USA lakosságának 37%-a lőkött

37% of people completely lost

<http://www.commondreams.org/views/2013/03/14/37-percent-people-completely-lost>

135. A Republikánus párt halott

The death of the Republican party

<http://www.commondreams.org/views/2016/02/16/death-republican-party>

136. A demokraták többsége preferálja a szocializmust

Most democrats prefer socialism

<http://www.commondreams.org/news/2016/02/22/most-democrats-prefer-socialism-capitalism>

137. Egy ágyban a nemzet egyik megrontójával

In bed with a nation-wrecker

<http://www.commondreams.org/views/2016/02/29/bed-nation-wrecker-5-ways-hillary-bad-bill>

138. Hillary C. emailjei és Honduras

Emails of Hillary C. and Honduras

<http://www.commondreams.org/views/2015/09/24/hillary-clinton-emails-and-honduras-coup>

139. Hillary Wall Street beszédeit nyilvánosságra hozták

Revealed: Hillary's Wall Street Speeches (The Bootleg Tapes)

<http://www.commondreams.org/views/2016/03/11/revealed-hillarys-wall-street-speeches-bootleg-tapes>

140. A pénzzel működő választás pusztítóan drága

Devastating cost of monetized elections

<http://www.commondreams.org/views/2016/01/22/devastating-cost-monetized-elections>

141. Mi a politikai fekete pénz?

What is political black money?

[http://www.publicintegrity.org/2016/01/20/19156/what-political-dark-money-and-it-bad?](http://www.publicintegrity.org/2016/01/20/19156/what-political-dark-money-and-it-bad?utm_source=email&utm_campaign=watchdog&utm_medium=publici-email&goal=0_ffd1d0160d-38f3fe4c1d-100329969&mc_cid=38f3fe4c1d&mc_eid=b117207ff9)

[utm_source=email&utm_campaign=watchdog&utm_medium=publici-email&goal=0_ffd1d0160d-38f3fe4c1d-100329969&mc_cid=38f3fe4c1d&mc_eid=b117207ff9](http://www.publicintegrity.org/2016/01/20/19156/what-political-dark-money-and-it-bad?utm_source=email&utm_campaign=watchdog&utm_medium=publici-email&goal=0_ffd1d0160d-38f3fe4c1d-100329969&mc_cid=38f3fe4c1d&mc_eid=b117207ff9)

142. A Nagy Pénz, és mit jelent választásokon

Big Money and what it means in elections

http://www.tomdispatch.com/post/176097/tomgram%3A_nomi_prins%2C_the_big_money_and_what_it_means_in_election%016

143. Szociáldemokrácia fajankók számára

Social Democracy for Dummies

http://www.tomdispatch.com/post/176096/tomgram%3A_ann_jones%2C_social_democracy_for_dummies/#more

144. Stiglitz: a rossz gazdasági eredmények hatnak a választásokra

Stiglitz: Anger over „failed economy” shaping US election

<http://www.commondreams.org/news/2016/03/02/stiglitz-anger-over-failed-economy-shaping-us-election>

145. A jelöltek az amerikai harcviselést dicsőítik

The grief of others and the boasts of candidates

http://www.tomdispatch.com/post/176110/tomgram%3A_mattea_kramer%2C_the_grief_of_others_and_the_boasts_of_candid

146. Szégyen: Clinton védi a halálos büntetést

Shame: Clinton defends death penalty

<http://www.commondreams.org/news/2016/03/14/shame-clinton-defends-death-penalty-man-who-wrongly-served-years-death-row>

147. Kínai kritika:

China blasts US:

<http://www.commondreams.org/news/2015/06/26/china-blasts-us-brazen-human-rights-abuses-home-and-abroad>

148. A Walmart törvényt sértett, amikor kirúgta sztrájkoló dolgozóit

Walmart illegally fired striking workers

<http://www.commondreams.org/news/2016/01/22/huge-victory-walmart-illegally-fired-striking-workers-judge-rules>

149. Az USA-EU adatmegosztási egyezmény...

New EU-US data sharing deal

<http://www.commondreams.org/news/2016/02/02/joke-snowden-others-slam-new-eu-us-data-sharing-deal>

150. Visszaküldik a menekültek jó részét

Most of the refugees are sent back

<http://www.commondreams.org/news/2015/10/12/reporting-exposes-deadly-end-asylum-seekers-deported-us>

151. A George W. Bush menekültjei

The George W. Bush's refugees

<http://www.politico.eu/article/george-w-bush-refugees-middle-east-us-indifference/>

152. World Report 2016 – az emberjogokról

Word Report 2016 on Human Rights

<https://www.hrw.org/world-report/2016>

153. És annak letölthető .pdf része

World Report download .pdf

https://www.hrw.org/sites/default/files/world_report_download/wr2016_web.pdf

154. Nő a mélyszegénység

Deep poverty is growing

<http://www.commondreams.org/views/2015/09/03/new-research-documents-growth-extreme-poverty>

155. A nem fehér szegénység megduplázódott

Racialized poverty has doubled

<http://www.commondreams.org/news/2015/08/10/racialized-poverty-america-has-nearly-doubled-21st-century>

156. Nő a gyermek-szegénység az USA-ban

Child poverty is growing in the US

<http://www.commondreams.org/news/2015/07/21/what-recovery-report-reveals-rising-poverty-children-america>

157. Az amerikai szegénység adja a 10%-ot

The US poverty gives the 10%

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/19/new-2015-wealth-data-us-inequality-its-ugliest>

158. A 0,1% birtokolja az USA vagyonának közel 80%-át

The 01 own nearly 80 percent of US wealth

<http://www.truth-out.org/buzzflash/commentary/the-real-threat-to-society-the-01-who-own-nearly-80-percent-of-us-wealth>

159. Ömlik a pénz off-shore paradicsomokba

Money flows into off-shore havens

<http://www.commondreams.org/news/2015/10/06/fortune-500-companies-stash-21-trillion-offshore-us-taxpayers-foot-bill>

160. A szegény fehér kékgallérosok élettartama rövidül a tehetős kékekkel szemben

The lifespan of white working class blue-collars is shortened compared to the wealthy blue-collars

http://www.tomdispatch.com/post/176075/tomgram%3A_barbara_ehrenreich%2C_america_to_working_class_whites%3A_drc

161. Öt ok, amiért a top adónak 80%-nak kellene lennie

5 reasons the top tax rate should be 80%

<http://www.commondreams.org/views/2016/02/15/5-reasons-top-tax-rate-should-be-80-percent>

162. Világméreteken is tovább nyílt az egyenlőtlenség-olló

Minimum wage, minimum chance

http://www.tomdispatch.com/post/176104/tomgram%3A_peter_van_buren%2C_minimum_wage%2C_minimum_chance/#more

163. A Legfelsőbb Bíróság tagjai külön juttatásokban részesülnek – korrupáltak!

The members of the Supreme Court receive special benefits - they are corrupt!

http://www.publicintegrity.org/2015/07/02/17604/supreme-court-justices-bolstered-free-travel-royalties-rental-income?utm_source=email&utm_campaign=watchdog&utm_medium=publici-email&goal=0_ffd1d0160d-c39d1d4b09-100329969&mc_cid=c39d1d4b09&mc_eid=b117207ff9

164. Kleptokrácia

Kleptocracy

http://www.tomdispatch.com/post/176073/tomgram%3A_rebecca_gordon%2C_corruption_u.s.a./#more

165. Korporációs kapitalizmus

Corporate capitalism

<http://www.commondreams.org/views/2015/07/06/corporate-capitalism-foundation-police-brutality-and-prison-state>

166. A rendőrség felfegyverzése

The arming of police

<http://www.commondreams.org/views/2015/08/07/365-days-and-605-armored-military-vehicles-later-police-militarization-year-after>

167. Rendőrség

Police

<http://www.commondreams.org/views/2015/11/11/are-we-training-cops-be-hyper-aggressive-warriors>

168. Általános felháborodás

General outcry

<http://www.commondreams.org/news/2015/10/27/national-outrage-videos-brutal-police-assault-black-student-go-viral>

169. Törvény és rend

Law and order...

<http://www.commondreams.org/views/2015/12/31/law-order-and-social-suicide>

170. A drónok hazajöttek

Pentagon admits domestic spy drone use

<http://www.commondreams.org/news/2016/03/09/war-zone-tactics-come-home-pentagon-admits-domestic-spy-drone-use>

171. Wikipédia az amerikai egészségügyről

Health care in the United States

https://en.wikipedia.org/wiki/Health_care_in_the_United_States

172. Obamacare

<http://www.commondreams.org/views/2015/07/03/fight-over-obamacare-was-giant-political-charade>

173. A TPP támadás a szólásszabadság és az állami egészségügy ellen

The TPP is an attack on freedom of speech and public health

<http://www.commondreams.org/news/2015/10/09/new-leak-final-tpp-text-confirms-attack-freedom-expression-public-health>

174. A TPP rosszabb...

TPP worse...

<http://www.commondreams.org/news/2015/11/05/worse-we-thought-tpp-total-corporate-power-grab-nightmare>

175. Tüntetések a TPP aláírása miatt

Protests erupt as trade ministers sign TPP

<http://www.commondreams.org/news/2016/02/04/protests-erupt-trade-ministers-sign-toxic-tpp-agreement>

176. A TPP veszélyezteti a szabadságunkat

TPP threatens our liberty

<http://www.commondreams.org/views/2016/02/04/trans-pacific-partnership-threatens-our-liberty>

177. A korporáció-barát kereskedelmi egyezmények...

Corporate friendly trade deals

<http://commondreams.org/news/2015/12/31/corporate-friendly-trade-deals-threatening-ordinary-people-2016>

178. Rasszizmus

Racism

http://www.tomdispatch.com/post/176020/tomgram%3A_greg_grandin%2C_how_endless_war_helps_old_dixie_stay_new/#mc

179. Az USA feketéi

The blacks of the US

<http://www.commondreams.org/news/2015/12/21/outrageous-and-totalitarian-mall-america-sues-block-black-lives-matter-protest>

180. Faji diszkrimináció

Racial discrimination

<http://www.commondreams.org/news/2016/01/29/un-experts-catalog-seemingly-endless-list-racial-discrimination-us>

181. Véget kell vetni a gazdasági fejlődés fetiszizálásának

Fetishization of economic development must be stopped

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/31/time-stop-worshipping-economic-growth>

182. Nem a robotok jelentik a gondot, hanem a kapitalizmus

Robots are not the problem, but capitalism

<http://www.commondreams.org/views/2015/10/12/robots-are-coming-your-job-might-not-be-bad-news>

183. Matt Damon beszéde

<http://tudnodkell.info/matt-damon-beszede-megrazta-a-vilagot---de-elhallgattak>

184. A nukleáris privatizáció

The privatization of nuclear...

http://www.tomdispatch.com/post/176047/tomgram%3A_krushnic_and_king%2C_the_corporate_nuclear_complex/#more

185. A pápa bocsánatot kér...

The Pope apologizes ...

<http://www.commondreams.org/news/2015/07/10/pope-blasts-unbridled-capitalism-begs-forgiveness-native-americans>

186. A pápa elítéli a globális kapitalizmust

The Pope condemns global capitalism

<http://www.commondreams.org/news/2015/07/13/pope-calls-world-youth-rise-against-global-capitalism>

187. A pápa a kapitalizmus ellen

The Pope against capitalism

<http://www.commondreams.org/views/2015/07/20/love-or-profit-different-worlds-pope-and-president>

188. A pápa felhívása

The Pope's call

<http://www.commondreams.org/views/2015/09/24/standing-congress-pope-francis-calls-out-industry-death>

189. Emberbarátok

Philanthropists

<http://www.commondreams.org/views/2016/01/15/philanthropy-looking-gift-horse-mouth>

190. A nagy adományozók tényleg a szegényeket segítik?

Just who exactly benefits?

<http://www.commondreams.org/news/2016/01/20/just-who-exactly-benefits-most-global-giving-billionaires-bill-gates>

191. Zuckerberg: adakozás v. adóelkerülés?

Zuckerberg: do not be impressed

<http://www.commondreams.org/views/2015/12/03/do-not-be-impressed-mark-zuckerbergs-phony-generosity>

192. Saját LLC-be teszi a vagyonát

He moves this huge fortune to his own privately controlled LLC

<http://www.commondreams.org/views/2015/12/03/dear-mark-zuckerberg-lets-have-heart-heart>

193. Katonák voltak

They were soldiers

http://www.tomdispatch.com/post/176103/best_of_tomdispatch%3A_ann_jones%2C_war_wounds/#more

194. Veteránok

Veterans

<http://www.commondreams.org/views/2015/11/10/dont-thank-me-anymore-just-care-veterans-who-return-and-work-end-all-war>

195. Komplet rendszerek váltása

Whole systems change

http://thenextsystem.org/whole-systems-change/?mc_cid=ce99c666b1&mc_eid=e80c767347

Irodalom

Könyvek

1. Halmos Antal: „Maradj magadnak Samu bá”, Magyar Elektronikus Könyvtár és www.bookandwalk.hu
2. Halmos Antal: „Beteg emberiség, mocsok világ és filozofikus gondolatok az 'Egy félkegyelmű lázálmai'-ból” – www.bookandwalk.hu
3. Halmos Antal: „2015 – Történelmi pillanatkép”, www.bookandwalk.hu és Magyar Elektronikus Könyvtár, 2015
4. Halmos Antal: „Világok, népek, emberek”, Magyar Elektronikus Könyvtár és www.bookandwalk.hu
5. Halmos Antal: „Anti-kapitalizmus”, Magyar Elektronikus Könyvtár és www.bookandwalk.hu
6. Brown, Dee: Bury my Heart at Wounded Knee: An Indian History of the American West, Kindle Edition, 2012
7. Buchheit, Paul: „American Wars: Illusions and Realities”, Clarity Press, Inc., 2008, ISBN 0-932863-56-6 978-0-9322863-56-0
8. Chomsky, Noam: „How the World Works” (Real Story, (Soft Skull Press)), 2011
9. Chomsky, Noam: „Profit Over People: Neoliberalism and Global Order”, Kindle Edition, 2011
10. Diamond, Jared: Collapse – How Societies Choose to Fail or Survive, Penguin Books, 2006, ISBN 13 978-0-140-27951-1
11. Escobar, Pepe: Empire of Chaos: The Roving Eye Collection, Kindle Edition, 2014
12. Frankopan, Peter : „The Silk Roads, A New History of the World”, Bloomsbury, Kindle Edition, 2015
13. Gopal, Anand: „No Good Men Among the Living”, Kindle Edition, 2015

14. Gordon, Rebecca: American Nuremberg: The U.S. Officials Who Should Stand Trial for Post-9/11 War Crimes, Kindle Edition, 2016
15. Harvey, David: A Brief History of Neoliberalism, Kindle Edition, 2007
16. Harvey, David: Seventeen Contradictions and the End of Capitalism, Kindle Edition, 2015
17. Harvey, David: The Enigma of Capital: And the Crises of Capitalism, Kindle Edition, 2011
18. Jones, Ann: „They were soldiers”, Haymarket Books, 2013, Chicago, ISBN 78-1-60846-371-8
19. Klein, Naomi: The Shock Doctrine: The Rise of Disaster Capitalism, Kindle Edition, 2007
20. Klein, Naomi: This Changes Everything: Capitalism vs The Climate, Kindle Edition, 2015
21. Mason, Paul: „Postcapitalism: A Guide to Our Future”, Kindle Edition, 2015
22. Mason, Paul and Varoufakis, Yanis: „The Global Minotaur”, Zed Books, London, Kindle Edition, 2015
23. Mauldin, John és Wray, Worth: A Great Leap Forward? Making Sense of China's Cooling Credit Boom, Technological Transformation, High Stakes Rebalancing, Geopolitical Rise & Reserve Currency Dream, Kindle Edition, 2015
24. Piketty, Thomas: Capital in the Twenty-First Century, Kindle Edition, 2014
25. Prashad, Vijay: The Darker Nations: A People's History of the Third World (New Press People's History), Kindle Edition, 2008
26. Srnicek, Nick and Williams, Alex: „Inventing the Future: Postcapitalism and a World Without Work”, Verso, 2015, Kindle Edition
27. Stiglitz, Joseph E.: „Globalization and Its Discontents”. Penguin Books, 2002
28. Stiglitz, Joseph E.: „Creating a Learning Society”, Kindle Edition, 2015
29. Sultan, Cathy: Israeli and Palestinian Voice: A Dialogue with Both Sides, Kindle Edition, 2015
30. Turse, Nick: Kill Anything That Moves: The Real American War in Vietnam (American Empire Project), Kindle Edition, 2013
31. Yunus, Muhammad: Creating a World Without Poverty: Social Business and the Future of Capitalism, Kindle Edition, 2007
32. Zinn, Howard: „On Race”, Kindle Edition, 2011
33. Zinn, Howard: „A People's History of the United States”, Harper Perennial Modern Classics, 2005
34. Zinn, Howard: „The Price of Inequality: How Today's Divided Society Endangers Our Future”, Kindle Edition, 2013
35. Polanyi, Karl: The Great Transformation: The Political and Economic Origins of Our Time, Kindle Edition, 2015

Blogok

35. www.ahalmos.wordpress.com

Tartalomjegyzék

Előszó

Magyarázatok

II. Napjaink legaljasabb terror-állama: az USA

1. Obama éwertékelő beszéde, 2016.01.12

2. És mi a valóság?

2.1. Fegyverek és a fegyverek alkalmazása

2.2. A világhatalom megőrzése, a természeti kincsek feletti uralom biztosítása

2.3. A világhatalom megőrzésének módszerei

2.4. A tartós megszállás

3. A háborúk eredményei

3.1. Mit ért el külföldön az USA?

3.1.1. Afganisztán

3.1.2. Irak

3.1.3. Szíria

3.1.4. Líbia

3.1.5. Jemen

3.1.6. A DAESH (IS, ISIL, ISIS)

3.1.7. Irán

3.1.8. Izrael

3.1.9. A közel-keleti és arab katyvasz összefoglalása

3.2. Új célpontok

3.2.1. Afrika

3.2.2. Oroszország

3.2.3. Kína

4. Amerika eredményei otthon

4.1. A státusz

4.2. Az elnökválasztás

4.3. Emberjogi kérdések

4.4. Szegénység

4.5. Egyenlőtlenség

4.6. Korruptió

4.7. A rendőrség

4.8. Egészségügy

4.9. A kereskedelmi egyezmények

4.10. Fajgyűlölet

4.11. A veteránok sorsa

5. A pápa is megszólalt

6. Összefoglalás

Tartalomjegyzék

Lezárva: 2016. április 15